

Kızıl Bayrak

Haftalık Sosyalist Siyasal Gazete

M.Kodu: 192837

Sayı: 2011/21 • 03 Haziran 2011 • 1 TL

www.kizilbayrak.net

Seçim aldatmacasına ve polis terörüne geçit yok!

**Mücadele
barikatlara!**

İÇİNDEKİLER

Kitle hareketinde militanlaşma eğilimi . 3	AKP eliyle gerçek olan asalak burjuvazinin hayalleridir.... 4
Kürt halkı baskı ve inkara karşı direnişini sürdürüyor! 5	Hopa'daki polis cinayetine büyük öfke! 6
Her yer Hopa! 7	İzmir'de seçim paneli 8
İstanbul'da yaygın seçim faaliyeti... 9	Aydınlı'da işçilerin birliği, halkların kardeşliği gecesi. 10
Legrand'da sendikaya rağmen direniş 11	Ontex/Canbebe direnişinde 100. gün deklarasyonu.... 12-13
Boykot çağrısı büyüyor..... 14	İşçilerden düzen partilerine oy yok! . . 15
Ortadoğu'da halk isyanları emperyalist kışkaç altında... 16-17	Filistin'de siyonist abluka parçalanıyor! 18
Bir köprü kadar uzaktı ve isyan ateşi Cebelitarık'tan geçti... 19	Yunanistan'da kriz derinleşiyor..... 20
Avrupa'da sınıf mücadeleleri - Volkan Yaraşır 21	Almanya'da nükleer santraller kapatılacak 22
Douwe Egberts'de greve doğru..... 23	"Bologna Süreci"ne de devlet terörüne de teslim olmayacağız!... 24
Gençlik Yükseköğretim Kongresi'ni sokaklarda karşıladı..... 25	Petrol-İş Sendikası Genel Eğitim ve Örgütlenme Sekreteri Nimetullah Sözen ile Kamu TİS süreci üzerine. konuştuğuk... 26
Sağlıkçılar çok ses çıkaracak... 27	AKP'den Alevilere seçim oyunu..... 28
"Onurumuzu savunuyoruz"..... 29	Kayıplar mücadelesinde 16 yıl... 30
Mücadele Postası 31	

Kızıl Bayrak'tan...

Seçim oyunu finale yaklaşırken ona eşlik eden polis terörü de gittikçe koyulaşiyor. Polis ülkenin dört köşesinde sınır tanımadan terör estiriyor. Sokakları yasaklıyor, eylemlere saldırıyor, toplanma özgürlüğünü keyfince engelliyor, hemen her gün sayısız insanı gözaltına alıyor, işkencelerden geçiriyor, kurşunluyor. Hopa'da yaşananlar polis terörünün boyutlarını çarpıcı biçimde ortaya koymuştur.

Ortadaki manzara açıktır. Kurulu düzenin iktidar dümeninde oturan dinci-gerici parti kendisini en koyusundan bir polis rejimiyle korumaya çalışıyor. Emekçilerin ve Kürt halkının taleplerine yanıt veremediği için çareyi polis copuna daha fazla sarılmakta buluyor. Bir aldatmacadan ibaret olan seçim oyunu bile, bu koyu polis terörünün yanında gölgede kalıyor. Bu kadarı rejimin zorbalıkta işi nerelere vardırıldığını gösteriyor.

Ancak iyi bilinir ki, zulmü bu ölçüde arttıranların çöküşü de yakındır! Halk isyanlarının diktatörleri kovduğu Ortadoğu'da yaşananlar yeterince açıklayıcıdır. Egemenliklerini sürdürmek için çareyi kurşunda ve polis copunda görenler, korku duvarlarını aşan emekçiler karşısında kağıttan kaplana dönmüşlerdir.

Kürt halkının geçtiğimiz günlerde asker kurşununa göğüs gererek çatışma bölgesine girmesinden sonra, Hopa ve sonrasında yaşananlar korku duvarlarının aşıldığını göstermektedir. Baskı ve terör karşısında sinmek yerine kararlılıkla öne çıkmaktadır. Polis terörüyle zapturapt altına alınmaya çalışılan sokaklar terk edilmemektedir.

Tüm bunlar toplumsal mücadelenin geleceği bakımından son derece anlamlı gelişmelerdir. Ancak saldırılara karşı koymak için yeterli değildir. Çünkü bu düzende oyun çoktur, ayrıca baskı ve zorbalığın da bir sınırı yoktur. Dolayısıyla önümüzdeki günler içerisinde, özellikle de seçim oyununun hemen arkasından, birtakım düzenbazlıklarla birlikte, baskı ve terörde tüm sınırlar aşılabılır. Böylelikle de özgüven kazanmış olan toplumsal mücadele dinamikleri en örgütlü kesimlerinden başlayarak

kırılabilir. Zaten Kürt halkına yönelik kapsamlı bir tasfiye operasyonunun şimdiden hazırlandığı yönünde açık işaretler sözkonusudur.

İşte tüm bunlardan da hareketle çıkarılacak en öncelikli görev, safları sıkılaştırmak, baskı ve terörün hedefi olanlarla tam bir eylemli dayanışma içerisinde olmaktır. Beraberinde ise emekçilerin ve kardeş halkların kanına ve canına kastederek korunmaya çalışılan bu sömürü ve kölelik düzenini yıkma mücadelesine omuz vermektir.

Sosyalizm Yolunda

Kızıl Bayrak

Haftalık Sosyalist Siyasal Gazete

Sayı: 2011/21 * 03 Haziran 2011
Fiyatı: 1 YTL
Sahibi ve Y. İşl. Md.: Ayten ÖZDOĞAN
EKSEN Basım Yayın Ltd. Şti.
Yayın türü: Süreli Yaygın

Yönetim Adresi:

Eksen Yayıncılık Molla Şeref Mahallesi,
Simsar Sokak, No: 5, D: 3 Fatih / İstanbul
Tlf. No: (0212) 621 74 52
e-mail: info@kizilbayrak.net
Web: <http://www.kizilbayrak.org>
<http://www.kizilbayrak.net>

Baskı: SM Matbaacılık
Çobançeşme Mh. Sanayi Cd. Altay Sk. No 10 A Blok
Yenibosna / Bahçelievler / İSTANBUL /
Tel: 0 (212) 654 94 18

H. Fırat
Tasfiyeci sürecin son aşaması:
Parlamentarizm

H. Fırat
Seçimler
ve sol hareket

Kitapçılarda...

EKSEN YAYINCILIK

EKSEN YAYINCILIK

Kitle hareketinde militanlaşma eğilimi

Hopa'da AKP karşıtı eyleme saldıran polisin bir emekçiyi katletmesi yoğun bir öfke patlamasına yol açtı. Başta İstanbul ve Ankara olmak üzere birçok yerde militan gösteriler gerçekleştirildi. Gösterilerin en önemli özelliği, binlerce kişinin polise karşı başeğmeyen direnciydi. Bu direnç, özgüveni yüksek ve meşruluğundan emin bir mücadele tablosunu ortaya çıkardı. Sermaye iktidarının sınırsız bir polis rejimiyle yaratmak istediği korku duvarlarının delindiğini gösterdi.

Hopa'daki polis cinayetine karşı sergilenen tutum istisna değildir. Bir süredir Kürt halkının ve örgütlü güçlerinin devlet zorbalığına karşı gösterdiği tutum ortadadır. Sözkonusu olan kurşunlara göğüs gererek çatışma bölgesinden gerilla cenazelerini alan bir cüret ve kararlılıktır. Kürt halkı mücadele ruhuyla düzenin sınırlarını fazlasıyla zorlamaktadır. Korku duvarlarını aşan bir halk meşru haklarını kazanmak uğruna büyük bir kararlılık göstermekte, baskı ve zorbalık karşısında boyun eğmemektedir.

Hopa'daki cinayet sonrasında ortaya konulan tepki, onyıllardır mücadele eden Kürt halkının yaşadığı güçlenme, devletin zorbalığına karşı birikmiş toplumsal öfkenin ülkenin dört bir yanında patlamak üzere olduğunu göstermektedir. Bugün ileri ve örgütlü kesimleri üzerinden kendini gösterse de, bu kesimlerin ortaya koydukları mücadele direnci ve kararlılığı dahi dipteki mücadele dinamiklerinin derinliği ve gücü konusunda bir fikir vermektedir.

Bugün birleşik-politik bir düzeyden yoksun olan sınıf hareketi cephesinden ortaya konulanlar da toplumsal mücadele dinamiklerinin gücü ve derinliği hakkında önemli veriler sunmaktadır. Örneğin bugün, ne denli örgütsüz ve parçalı olsa da, işçi sınıfı cephesinden yaygın mevzi direnişler gerçeği ortadadır. Tüm imkansızlıklara rağmen militanca direnen işçiler mücadele bayrağını elden düşürmüyorlar. Sınıf cephesindeki hareketliliğin en yoğun olduğu sanayi havzalarının başında Düzce gibi bir il gelebilmektedir. Dinci-milliyetçi gericiliğin özel bir etkinlik sahası olan bu ilde işçiler, gericiliğin çok yönlü kuşatmasını kırarak, polis-jandarma terörüne karşı militanca karşı koyarak direniyorlar. Düzce örneği, toplumsal mücadelenin geleceğinde belirleyici bir konumu olan işçi sınıfının önündeki sayısız engellere rağmen nasıl bir mücadele gücü ve direncine sahip olduğunu göstermektedir. Toplumsal mücadele safalarına yayılan militanlaşma-siyasallaşma eğiliminin işçi sınıfını da kestiğini ortaya koymaktadır.

Ne denli birbirinden kopuk ve siyasal bakımdan uzak olursa olsun, bu tablodan da görüleceği üzere, sınıf ve emekçi kitleler birbirinden öğrenmekte ve etkilenmektedir. Devlet terörüne karşı Kürt halkının ortaya koyduğu militan tutum, örgütlü kesimlerinden başlayarak toplumun diğer kesimlerini de etkilemektedir. Siyasal öznelerden başlayarak sınıf ve kitle hareketi içerisinde mücadele iradesi güçlenmektedir.

Tüm bunlar, "bir elinde polis copu diğer elinde Kuran" ile ülkeyi emperyalistler ve tekelci burjuvazi adına yöneten AKP iktidarı için geleceğin parlak olmadığını göstermektedir. Çünkü bu gelişmeler polis copu ve dinci gericilikle toplumu yönetmenin

sınırlarına gelindiğini işaretlemektedir. Gelişmekte olan bu hareketler her ne kadar gündemde olan seçimlerle ilişkilendiriliyor olsa da, seçimler ve burjuva parlamenter çerçeveyi aşmaktadır. Öyle ki Kürt halkı ortaya koyduğu mücadele gücü ve enerjisiyle zaten seçimleri aşan bir düzeye sahiptir. Seçimlere rağmen yoğunluğundan bir şey kaybetmeyen sınıf hareketliliği de kurulu düzeni zorlamaktadır.

İşte bunun için bugün seçim oyununda işçi sınıfı ve emekçilere seçenek olarak yutturulmaya çalışılan düzen partileri bu düzen dışı güçlü mücadele dinamikleri karşısında birleşmektedirler. Ülkenin her yanında seçim kampanyasını baskı ve terörle birleştirerek örgütleyen AKP'nin durumu ortadadır. Ancak AKP'ye alternatif olarak sunulan CHP de düzenin bekası sözkonusu olduğunda AKP'nin yanında saf tutmaktadır. Emperyalizme ve kapitalizme ilişkin zerrece bir sözü olmayan CHP, düzeni cepheden karşısına alan militan kitle hareketlerini istismar etmeye çalışırken, diğer yandan da bu militan tutumları parlamenter oyuna gölge düşürdüğü gerekçesiyle mahkum etmektedir.

Tüm bunlar birarada, her zaman sınıf ve kitle hareketinin gelişimi önünde bir dalgakıran olarak kullanılan seçimlere ve düzen partilerine rağmen, yolundan sapmadan ilerleyen bir toplumsal hareketliliğin olduğunu göstermektedir. Bu da önümüzdeki dönemde, seçim sonuçlarından bağımsız olarak, bu hareketliliğin gelişeceği ve yoğunluğunu arttıracığı anlamına gelmektedir. Seçimler sonrası dönemde, Ortadoğu ve dünyadaki gelişmelere paralel olarak sınıf ve kitle mücadelesi şiddetlenecek ve toplum ölçeğine yayılacaktır.

Bunun karşısında düzen cephesi baskı ve terör ile

gericiliği artırmak dışında bir seçeneğe sahip değildir. Bugünkünden daha koyu bir baskı ve terör rejimi önümüzdeki dönemde uygulamaya sokulmaya çalışılacaktır. Özellikle Kürt hareketi sözkonusu olduğunda, hazırlıkları süren kapsamlı ve kirli savaş planlarının varlığı bilinmektedir. Kürt halkına yönelik kapsamlı bir tasfiye operasyonu aynı zamanda şovenizm silahının etkili biçimde toplumun emekçi yığınları üzerinde kullanılması demektir. Bununla birlikte, kurulu düzeni nefessiz bırakacak ekonomik ve siyasal koşullardaki ağırlaşma ciddi bir olasılıktır. Bu da, bu gerici politikanın başarıya ulaşmasını zorlaştıracaktır.

Düzenin baskı ve terörü ile gericiliğine göğüs germek ve sosyal-siyasal ve ulusal öfkeyi devrimci bir doğrultuda geliştirebilmek, işçi sınıfı hareketindeki gelişmelerle doğrudan bağlantılıdır. Çünkü işçi sınıfının odağında olduğu bir toplumsal mücadele içerisinde ancak, toplumun farklı kesimleri ortak bir mücadele ekseninde birleşerek gericiliğe ve faşist teröre karşı koyabilir. Ancak siyasal bir sınıf hareketinin varlığı koşullarında toplumsal mücadele dinamikleri devrimci iktidar mücadelesinin dayanakları haline getirilebilir. Aksi halde, düzen güçleri, tüm zorlanmalarına rağmen, toplumu her bakımdan ezecek çok yönlü bir ağır yıkım pahasına iktidarını sürdürmeyi başaracaklardır.

Ortadoğu'da ve dünyada olağanüstü gelişmelerin yaşandığı bir dönemden geçiyoruz ve ülkemiz kendine özgü biçimlerde de olsa bu gelişmelerin tüm özelliklerini bünyesinde barındırıyor. Güncel hareketlilik tablosuna ve buradan çıkarılacak görevlere bu perspektif ışığında bakmalı ve her zamankinden ileri bir inisiyatif ve enerjiyle davranmalıyız.

AKP eliyle gerçek olan asalak burjuvazinin hayalleridir...

İşçi sınıfının kurtuluşu devrimdedir!

Seçim süreçlerinde düzen partilerinin dizginsiz yalanlar söylediği, bol keseden attığı bilinir. Hele ki bu parti hükümette olan bir parti ise en küçük bir kırıntı dahi büyük bir icraatmış gibi sunulur emekçilerin kafası bulandırılmaya çalışılır. Pervasızlıkta her daim önde giden AKP seçim sürecinde de yalan bayrağını en önde taşıyanlar arasında.

AKP'nin hayali şişirme icraatları...

9 yıldır hükümet olan ve bu süreçte iktidar gücü haline gelen AKP mevcut gücüne ve tabanına rağmen önemli bir sıkışmışlık yaşıyor. Bunun temel sebebi ise artık vaat edecek yeni şeyler bulmakta güçlük çekmesi. Kuşkusuz ki bir düzen partisi her zaman vaatte bulunabilir, AKP için temel sorun bu vaatlerle karşılık "peki neden 9 yıldır yapmadın" sorusunun sorulması durumunda ortaya çıkıyor. AKP çıkıp da gönül rahatlığıyla CHP benzeri bir sosyal demagojiye sarılmıyor. Ya da MHP'nin yaptığı gibi üst perdeden konuşmalarda bulunmuyor. Seçim çalışmalarının başı sonu -zoraki çilgin projeler bir kenara bırakılırsa- bugüne kadar yapılanların çarpıtılarak sıralanmasından ibaret.

AKP'nin duvarları ve billboardları süsleyen, TV'lerde dönen reklamları arasında en dikkat çeken ise "Hayaldi gerçek oldu!" sloganı. Üstelik bu slogan ile birlikte öyle "icraat"lardan bahsediliyor ki, bu hayallerin kimin hayali olduğu, kimin cebi dolarken kimlerin hayatını kararttığı kafaları ciddi olarak kurcalıyor.

AKP'nin reklamlarında öne çıkarılanları tek tek ele almak ve ne anlama geldiğini anlatmak mümkün. Burada belli başlı birkaçına değinelim.

Afişlerde sıklıkla "500 milyar dolar ihracat", "Dünyanın en büyük 10 ekonomisinden biri" gibi sözde ekonomik verilere yer veriliyor. Sıradan bir seçmenin bu rakamlara kanması ve AKP'den etkilenmesi bekleniyor belli ki. Oysa ekonomik büyümeden en büyük payı alanın burjuvazi olduğu ve bu rakamların gerçekte hergün reel ücretleri düşen emekçiler için bir anlam taşımadığı açık.

Yine utanmadan "Tarımda dünyanın en büyük 5 ülkesinden biri" ifadesi kullanılıyor. AKP'nin uygulayıcısı olduğu neoliberal dönüşüm nedeniyle tarımın nasıl bir yıkım yaşadığı, geçmişte kendisine yeten bir tarım üretimine sahip olmakla övünen Türkiye'nin bugün kentleri beslemek için ithalata ihtiyaç duyduğu yine bilinen gerçekler arasında.

"2B Arazilerine kesin çözüm. Herkes tapusunu alıyor" ve "500.000 yeni konut" sloganlarını ise kentsel dönüşüm adı altında evleri yıkılan emekçilere sormak gerekiyor. Söz konusu olan ormanın ortasına dikilen villalar olduğunda gıcını çıkarmayan AKP hükümeti işçi ve emekçilerin konutlarını başına yıkma konusunda hayli iddialı. Şimdi ise utanmadan tapu sözü vererek oy istiyor.

Kürt halkına yönelik kirli savaşı tırmandırmanın yanısıra emperyalizmin taşeronluğuna soyunan sermaye devletinin başındaki partinin "Yerli savaş uçağımız ve helikopterimiz geliyor" gibi bir sloganla övünmesine de şaşırılmak gerekiyor. Belli ki Kürtleri ve Ortadoğu halklarını bombalayacak ve katledecek olan silahların "yerli malı" olmasıyla övünülmesi bekleniyor.

"Hayaldi gerçek oldu" sloganı ile birlikte sunulanlar ise diğerlerine göre çok daha pervasız ve rezil yalanlardan oluşuyor. Özellikle sağlık alanında

hayaldi, gerçek oldu!

bu sloganla birlikte "İstedğim eczaneden ilacımı alıyorum, üstelik yüzde 80 ucuza", "Artık ailemizin bir doktoru var", "İstedğim hastanede tedavi oluyorum" maddelerine yer veriliyor. AKP'nin sağlık alanında uygulamaya koyduğu dönüşümün sağlığı adım adım ticarileştirdiği biliniyor. Üstelik artık parası olmayan, değil istediği hastanede, devlet hastanelerinde dahi ne muayene olabiliyor, ne de ilaç alabiliyor. Parası olmayanlar aylarca sonrasına randevu verilerek hastane kapılarında ölürlen, parası olan en kaliteli sağlık hizmetine en hızlı biçimde ulaşıyor. AKP'nin sağlık alanındaki tek hayalinin bu dönüşüm olduğu görülüyor.

"6 sıfır gitti, param değer kazandı", "Enflasyon canavarından kurtulduk", "Memleketime uçakla gidiyorum", "Kira öder gibi ev sahibi oldum" gibi hayli demagojik söylemler ise hem kofluğ, hem de ciddiyetten uzak olmaları nedeniyle üzerine söz söylemeyi dahi gerektirmiyor.

Gerçekleştirilenler sermaye sınıfının hayalleridir!

Daha burada sayamadığımız reklam şiarları incelendiğinde ortaya kafa bulandırmaktan başka bir işe yaramayan yalan demeti çıkıyor. Buna karşı kısaca da olsa AKP'nin gerçek icraatlarına bakmak gerekiyor.

AKP başından beri icraatlarıyla sermaye sınıfının hayallerini gerçekleştiriyor, bu yüzden seviliyor ve destekleniyor. Burjuva politikalarının yılmaz bir uygulayıcısı olarak işlev görüyor. Hükümet olduğundan itibaren pervasızca çıkarılan yasaların her biri işçi ve emekçilerin boynuna yeni prangalar ekledi. Kölelik yasası ile açılan yoldan adım adım yeni yasalar geldi, iş hayatı esnekleştirildi, iş güvencesi yok edildi. Dün sermaye için dahi ancak hayal olan kıdem tazminatının gaspı dahi bugün gündeme alınarak tartışılıyor. Seçimlerden sonra ise uygulamaya konulacak gibi görünüyor.

Yine bir türlü yapılamayan özelleştirmeler AKP

eliyle sektirmeden gerçekleştirildi. İşçilerin gösterdiği direnç ise sendikal bürokrasinin oyunları baltalandı. Sendikal hareket tam anlamıyla denetim altına alınarak direnç gösteren sendikal mevziler gerici sendikalar eliyle düşürülmeye çalışıldı. Sınıfa yönelik bu denli pervasız saldırılar, sendikaların bu derece işlevsizleştirilmesi ve icazetçi bir yapıya bürünmesi yine sermayenin hayallerinden başka bir şey değildi.

Toplumsal hayatın her alanında AKP eliyle yayılan dinsel gericilik de sermayeye yönetme gücü verdiği için büyük bir hizmet sundu. Kültür-sanatta, basın yayında, internette sansür hayatın parçası haline geldi. Faşizan uygulamalar tırmandı, üstelik bu yapılırken demokrasi masalları elden bırakılmayarak liberal bir destekçi kesim yaratıldı. Geçmişte bir erkeğin 4 kadınla evlenmesine izin verilmesi önerisinin ya da içki yasağının tüm medyada tartışılması olsa olsa hayal olurdu. Bugün ise bu ve pek çok benzeri konu rahatlıkla ülke gündemini meşgul edebiliyor.

Emperyalizme uşaklık bu ülkenin kuruluşundan beri önemli bir yer tutuyordu. AKP ise bunu ileri götürerek Ortadoğu'da ileri karakolluluk rolüne soyundu. Bir yandan ise sözde bağımsızlık nutukları atarak, İsrail'e kafa tutarak tabanını rahatlatı. Böylece ikili bir role bürünerek hem olası tepkileri yatıştırma hem de hizmette kusur etmeme hayalini gerçekleştirdi.

Hemen tüm sınavlarda karşılaşılan şifreler, kaba bir kadrolaşma ve yandaşlaşma, tüm kurumların ele geçirilerek tek ses haline getirilmesi AKP tarafından temsil edilen sermayenin hayalleri arasındaydı. AKP'nin başta işçilere, emekçilere yönelik olmak üzere tüm toplumu hedefleyen hayalleri böyle bir bir gerçekleştirildikçe toplum daha fazla yoksullaştı ve yoksunlaştı. O nedenle AKP'nin gerçekleştiren her hayali aslında işçi ve emekçiler için kâbustan başka bir şey değil. İşçi ve emekçilerin bu hayalleri defetmesinin tek yolu ise toplumsal bir devrim ile asalak patronlar sınıfını ve onların temsilcilerini başından atmasından geçiyor. Bu ise işçi ve emekçiler için hayal değil, gelecektir.

AKP'nin "gerçeği" kabus oldu!

AKP'nin "hayaldi gerçek oldu!" sloganıyla yürüttüğü seçim kampanyasında parlattığı yüksek hızlı tren şantiyeleri işçiler için kabus oldu. En basit işçi sağlığı ve işgüvenliği önlemlerinin alınmaması iş cinayetlerine kapı aralarken, şantiyede kopan perde betonların altında kalan 1 işçi yaşamını yitirdi.

İş cinayeti Eskişehir'in İnönü ile Bilecik'in

Bozüyük ilçeleri arasında inşaatı devam eden hızlı tren şantiyesindeki çalışmalar sırasında meydana geldi. İşçilerden Talip Demirel ve Mesut Özalp perde betonların altında kaldı. Talip Demirel, olay yerinde hayatını kaybetti, Özalp yaralandı. İnşaatı diğer işçiler tarafından Bozüyük Devlet Hastanesi'ne kaldırılan Özalp'ın hayatı tehlikesinin bulunmadığı bildirildi.

Kürt halkı baskı ve inkara karşı direnişini sürdürüyor!

Seçim döneminin ilk günlerinde Tayyip Erdoğan'ın kullandığı "Kürt sorunu yoktur, benim Kürt kardeşlerimin sorunu vardır" söyleminden sonra da bir bütün olarak Kürt halkının mücadelesine karşı kapsamlı bir saldırı dalgası başlatılmıştı. AKP eliyle yürütülmeye çalışılan "Kürt açılımı" aldatmacası döneminde belli ölçülerde dillendirilmekten kaçınılan inkar, asimilasyon ve tasfiye söylemleri şimdi bizzat başbakanın dilinde kirliliğe dönüştü.

Kürt siyasal hareketine ve Kürt halkının mücadelesine karşı başlatılan saldırı dalgası bir süredir AKP'nin seçim yatırımı olarak tartışılıyor ve kimi burjuva basın organları seçimden sonra bu havanın değişeceği beklentisini dile getiriyorlardı. Fakat saldırıların kapsamı ve aldığı boyut tekrar tekrar gösteriyor ki bu bir seçim taktiği olmaktan da öte devletin legal Kürt siyasetiyle birlikte PKK'yi bitirip etkisizleştirme saldırısıdır. Gözaltı, tutuklama, provokasyon girişimleri seçim çalışmalarını yasaklama ve sabote etme, hiç hız kesmeden devam ediyor. Kürt illerindeki AKP'liler kaymakamlıklardan aldıkları listelerle sosyal yardım alan aileleri gezerek AKP'nin mitinglerine gitmez ve AKP'ye oy vermezlerse yardımların kesileceği tehdidini savuruyorlar. Başbakan AKP seçim bürolarının molotoflanması, mitinglerinde kepenk kapatılıp boykot edilmesini kullanarak BDP ve Kürt halkını her türlü saldırının hedefi haline getiriyor.

AKP şahsında düzenin Kürt sorununda önümüzdeki dönemde izleyeceği politikanın ipuçlarının görülmesi açısından başbakanın Diyarbakır mitinginde yapacağı konuşma medya tarafından işaret edilmekteydi. Fakat bu beklentinin sahipleri Diyarbakır mitinginden sonra hayal kırıklığı yaşadılar. Daha başta başbakanın mitinginin yapılabilmesi için Diyarbakır'a yığılan polis ordusu ve mitinge katılımı arttırmak için tüm resmi daire çalışanlarının idari izinli sayılarak mitinge katılmaya zorlanması başbakanın ne söyleyeceğini anlatmaya yetmişti.

Başbakan, Diyarbakır mitinginde görülmemiş bir ikiyüzlülükle bir kez daha Kürt hareketini hedef aldı. BDP'yi mevcut şiddet ortamının sorumlusu olmakla, hatta sivil faşizmle suçladı. "Sizinle devlet ağzıyla konuşmuyorum" dese de bildik devlet ağzıyla "bin yıllık kardeşlik" edebiyatını tekrarladı, "Çanakkale'de birlikte yatıyoruz" vb. safsataları zırvaladı. Bundan bir milim ilerisine gitmedi ve "Kürt açılımı" sözünü bile ağzına almadı. Konuşmasını büyük ölçüde dini duyguların istismarına ve kardeşlik ikiyüzlülüğüne bağladı. İki ay içerisinde katledilen kırkı aşkın gerilladan, sokak ortasında öldürülen Kürt çocuklarından, yüzlerce Kürdün hapishaneye doldurulmasından hiç bahsetmedi. Bunlar sanki kendi icraatları değilmiş gibi memlekette ne kadar kötülük varsa hepsinin suçunu Kürt hareketinin üstüne yıkmaya çalıştı.

Kürt hareketi ise başbakanın diğer bölge mitinglerinde olduğu gibi özellikle Diyarbakır mitingini bloke etmeye odaklanmıştı. Mitingi ve mitinge katılımı engellemek için son günlerde Diyarbakır halkına üst üste çağrılar yapıldı. AKP bir kez daha başbakanın boş meydana konuşma yapmaması için tüm devlet olanaklarını seferber ederek ve kirliliğe yollara başvurarak meydana insan taşıyabildi. Bölgedeki BDP'liler miting öncesinde çeşitli semtlerde AKP'lilerin "peygamberimiz Apo" yazılı bildiriler dağıttığını ve provokasyon tezgahladığını emniyete ihbar ettiler. (Başbakanın konuşmasında BDP'yi Öcalan'ı

peygamber ilan etme suçlaması tesadüf olmasa gerek) Esnafın büyük ölçüde kepenklerini indirmiş olmasına karşın başbakanın gelmesine yakın bir saatte, kepenklerin bir kısmı polis tarafından zorla açtırıldı. Mitingin kitlesi ise büyük ölçüde diğer şehirlerden devşirilmiş AKP kitlesiyle birlikte devlet kurumlarında çalışanların zorla miting alanına doldurulmasından oluştu. Böylece başbakan boş meydana konuşmaktan kurtarılmış oldu. Buna rağmen Diyarbakır halkı miting öncesi militan bir tutum ortaya koyarak, hem dışardan getirilen kitlenin yolunu kesip barikat kurdu, hem de başbakanın geçiş güzergahının birçok noktasında gösteri düzenledi. Son olarak ise binlerce araçlık bir konvoyla şehir turu düzenlenerek adeta gövde gösterisi yapıldı. Mitingin en dikkat çeken yanı ise Erdoğan'ın BDP'lilerin "Elazığ'da güçlü değiliz, MHP'yi destekleyelim" dediğini iddia ettiği bir kasetin varlığından bahsetmesi ve önümüzdeki günlerde bunun yayınlanabileceğini ifade etmesi oldu. Bunun hemen ardından BDP, sözkonusu ses kasetinin AKP'nin psikolojik savaş taktiği olduğunu açıkladı. Bu gelişme Diyarbakır'da dağıtılan bildirimlerle birlikte düşünüldüğünde Kürt halkının mücadelesine karşı en kirliliğe yöntemleri devreye sokmaktan sakınılmadığı görülmektedir.

Başbakanın kullandığı şoven ifadeler ve Kürt hareketine karşı kapsamlı devlet teröründen de anlaşılacağı gibi ABD ve Türkiye arasında Kürt sorunu üzerinden yapılan pazarlık hayata geçmektedir. Devletin Kürt sorununda çözümsüzlüğünün bilinen ifadesi olan "tek millet, tek bayrak, tek devlet" politikası daha güçlendirilmek istenmektedir. Nihayetinde bu politika, Kürt siyasal hareketini tasfiye etmeyi, olmuyorsa etkisizleştirmeyi anlatmaktadır. Ancak bundan sonra Kürtlere yatıştırıcı birtakım haklar vererek hiç değilse uzun bir süre Kürt sorununun gündemden çıkarılması istenmektedir. Elbette bugün izlenen çizgide ABD ile yapılan yeni pazarlıklar ve iş irliği anlaşmalarının cesaretlendirici etkisi belirleyici önemdedir. Geçtiğimiz günlerde ABD'nin Türkiye ile işbirliğine verdiği önemin bir ifadesi olarak beyaz sarayın dış ilişkiler departmanında özel bir Türkiye masası kurulduğu haberi satır aralarına sıkıştırılmıştı. Bunun ise Obama ve Erdoğan'ın görüşme trafiğinin kolaylaştırılması ve temaslar sırasında zaman kaybının önlenmesi amacıyla yapıldığı belirtiliyordu. Bu bilgiler ABD'nin yeni Ortadoğu politikasında Türkiye'ye biçtiği rol ve verdiği önemi ifade etmesi bakımında

anlamlıdır. Tersinden ve bunun karşılığında ise Öcalan'ın ifadesiyle "ABD'nin Kürtlerin kellesini" Türkiye'ye pazarlayabileceğini de anlatmaktadır.

Devletin ABD emperyalizmi ile işbirliği içinde Kürt hareketini açmaza alma ve etkisizleştirme siyaseti iki aylık yoğun bir çabaya rağmen düzenin hedeflerinin ilk sonuçlarını bile üretememiştir. Özellikle YSK yasakları ve 12 gerillanın katledilmesinin Kürt halkının mücadelesinde yarattığı sıçrama, bunun en önemli nedenidir. Kürt halkının mücadelesini geriletmeye dönük her hamle kitlesel ve militan bir tutumla karşılanmakta, Kürt hareketini güçlendirmekte ve özgüvenini daha da arttırmaktadır.

Geçen hafta içerisinde Kürdistan'ın bazı şehirlerinde toplanan il konseyleri ilk özerklik adımlarının atılmasını kararlaştırdı. Bunu önümüzdeki günlerde başka Kürt şehirlerinin izleyeceği belirtiliyor. Atılan adımlar kapsamında belediyeler bölgelerde halkın oluşturacağı özörgütlenmelerin aldığı kararlara göre hizmet üretecek. Kısa bir zaman içerisinde ise iki dilli bir hizmet uygulanmasına geçilmesinin esas alınacağı belirtiliyor. Buna ek olarak ise KNK (Kürdistan Ulusal Kongresi) tarihi nitelikte diye duyurduğu 15 maddelik bir deklarasyon açıkladı. Deklarasyona bakıldığında bir bütün olarak Kürt ulusal kimliğinin somut uygulamayla pekiştirilmesi ve özerklik talebi kapsamında atılması gereken ilk adımları ifade etmektedir. Kürdistan'daki belediyelerin önemli bir bölümü KNK deklarasyonunun kararlarını tanıyacağını duyurdu. Henüz duyurmamayanlar ise önümüzdeki günlerde peşisıra bunu ifade edeceklerdir. Kürt hareketi cephesinde atılan bu adımlar devletin kuşatma ve etkisizleştirme saldırısına karşı ne düzeyde uygulanabileceğinden bağımsız olarak verilmiş güçlü bir siyasal yanıt durumundadır. Bırakalım uygulamayı bunları tartışmanın bile düzeni hiddetlendirmeye yettiği yerde bu böyledir.

Önümüzdeki günlerde Kürt hareketine karşı devlet saldırılarının ve kirliliğe propagandanın daha arttırılacağına kuşku yoktur. Özellikle BDP'nin bağımsız adaylarının seçim çalışmalarına dönük devlet terörünün daha da azdırılması sürpriz olmayacaktır. Bu tabloda Kürt halkının bütünüyle haklı ve meşru taleplerini işçi ve emekçiler içerisinde dile getirmek, tüm sorunlarının kaynağı olan sermaye düzenine karşı Kürt ve Türk bütün işçi ve emekçilerin ortak mücadelesini savunmak ve devletin kapsamlı saldırılarına karşın Kürt halkının mücadelesini somut olarak desteklemek acil ve önemli bir sorumluluk durumundadır.

Faşist saldırılar yoğunlaşıyor

12 Haziran'da gerçekleştirilecek genel seçimlere giderken düzen cephesinin Kürt hareketini ve halkını hedef alan saldırıları da yoğunlaşıyor.

Çok yönlü tasfiye operasyonlarına karşı diri bir duruş sergilemeye devam eden Kürt halkının mücadele ateşini bir türlü dindiremeyen sermaye devleti, baskı ve terörünü seçim sonrasına bırakmadan uygulamayı sürdürüyor. Bu çerçevede, gerillaya dönük kapsamlı operasyonları ve ardı arkası kesilmeyen gözaltı ve tutuklama terörünü BDP'nin ve Blok'un seçim çalışmalarına dönük saldırılar izliyor.

30 Mayıs günü **İzmit**'te seçim çalışması yürüten BDP'lilere faşistler saldırdı.

Yeni Cuma Parkı'nda gerçekleşen saldırı sonucunda Fırat Dere ve Ceren Can isimli BDP'liler bıçakla yaralandı. Dere ve Can ambulansla Kocaeli Devlet Hastanesi Acil Servisi'ne götürülerek tedavi altına alınırken, taş ve sopalarla yaralanan 10 kişi de ayakta tedavi edildi. Polis olayla ilgili 5 kişiyi gözaltına aldı.

Emek, Demokrasi ve Özgürlük Bloku'nun desteklediği İstanbul 1. Bölge Bağımsız Milletvekili Adayı Sebahat Tuncel'in seçim kampanyasına yönelik faşist saldırılardan biri de 29 Mayıs günü yaşandı. Tuncel'in İstanbul **Kartal**'daki Rahmanlar Seçim Bürosu'na gece yarısı yapılan faşist saldırı sonucunda büronun tüm camları taş ve sopalarla kırıldı.

28 Mayıs günü **Sultanbeyli** Hamidiye Mahallesi'nde de Tuncel'in seçim kampanyasına dönük faşist saldırı gerçekleşti. "Burayı Hakkâri mi sandınız?" uğultularıyla yürüyüş yapan MHP'li faşistler Tuncel'in seçim bürosu çalışanlarına döner bıçaklarıyla saldırdı. Büroya molotoflar da atıldı.

29 Mayıs günü İstanbul **Küçükçekmece**'deki Gültepe Mahallesi'nde de MHP'liler Blok çalışanlarına saldırdılar. Blok tarafından desteklenen İstanbul 3. Bölge Bağımsız Milletvekili Adayı Levent Tüzel'in seçim konvoyu Küçükçekmece'de ülkücü faşistlerin saldırısına uğradı. Bağlar Caddesi üzerinden geçen blok konvoyu MHP'lilerin saldırısına maruz kaldı. Faşistlere verilen yanıtla birlikte çatışma yaşandı. Olaylar sırasında Blok çalışanı iki kişi faşistler tarafından bıçaklanarak yaralandı. Polis saldırısı sonucu 10 kişi gözaltına alındı.

Emek, Demokrasi ve Özgürlük Bloğu'nun 29 Mayıs günü **Konya**'da düzenlediği mitingin ardından da BDP'lilere dönük ülkücü-faşistlerin polis destekli saldırısı gerçekleşti.

Hükümet Meydanı önünde gerçekleşen mitingde BDP Eşbaşkanı Hamit Geylani ve Blok tarafından desteklenen bağımsız milletvekili adayları Hacı Mehmet Bozdağ halka seslendi.

Konuşmaların ardından miting sona ererken, kitlenin dağılması sırasında faşistler saldırıya geçtiler. Faşist gürühdan kitlenin üzerine taşlar ve pet şişeler atıldı. BDP'lilerin faşistleri püskürtmesinin ardından polis araya girdi. Faşistler müdahale etmeyen ancak BDP'lileri "güvenlik" bahanesiyle belediye otobüsüne bindirmek isteyen polisler BDP'liler arasında gerginlik yaşandı. BDP'lilerin otobüslere binmeyi reddetmesi üzerine polis kitleye biber gazlarıyla saldırdı.

Kentte bir süre çatışmalar devam etti.

Hopa'daki polis cinayetine büyük öfke!

Hopa'da 12 Eylül uygulamaları

Hopa'da gece yarısı ilerici ve devrimci kurumlara, sendikalara, parti binalarına, evlere ve kahvelere baskınlar düzenlendi. Baskınlar sabaha kadar sürdü. İlçelerden, köylerden çıkışlar yasaklanırken telefon hatları da kesildi. Polisin elinde bir gözaltı listesi olduğu söylenirken, ağırlığını Halkevleri ve ÖDP üyelerinin oluşturduğu 50-60 civarında kişi gözaltına alındı. Hopa'ya bağlı köylerde de gözaltılar yaşandı. Çavuşlu ve Başoba köylerine baskınlar düzenlendi.

Polisin 31 Mayıs günü Hopa'da AKP mitingini protesto edenlere yönelik gerçekleştirdiği terör ve bu terör sonucunda Metin Lokumcu adlı bir emekçinin katledilmesi İstanbul ve Ankara'da büyük öfkeyle karşılandı.

İstanbul

Akşam saatlerinde Galatasaray Lisesi önünde toplanarak Taksim'e yürüyen binlerce kişi, meydanda polise yönelik tepkisini militanca ortaya koydu. Uzun süre devam eden çatışmaların ardından kitle yeniden Galatasaray Lisesi önüne yürüdü. AKP'ye ve katil polise yönelik yoğun öfkenin hakim olduğu alanda devlet terörünü protesto eden sloganlar haykırıldı. Ortak pankartın açılmasıyla yürüyüş başlarken katılım Taksim'e ilerledikçe daha da arttı.

Militan bir ruh ve kararlılığın hakim olduğu yürüyüş kolu Taksim Meydanı'na ulaştıktan sonra basın açıklaması okundu. Basın açıklamasının bitmesiyle birlikte öfke patladı. AKP'ye ve polis terörüne karşı öfkesini, Taksim Square Otel'e asılı AKP pankartını indirip ateşe vererek gösteren kitle, polise taşlarla tepki verdi.

Bu sırada kitleye karşı tazyikli su kullanan polisin bu tutumu öfkeyi daha da arttırırken, polis panzerleri taş yağmuruna tutuldu.

Meydanda bekleyen kitle, eylemi örgütleyen parti ve kitle örgütlerinin yöneticileri tarafından sakinleştirildi. Bir süre sonra da Galatasaray Lisesi'ne doğru yürüyüşe geçildi.

Yürüyüşün ardından TKP, ÖDP, EHP ve ESP adına konuşmalar yapıldı.

Eylem alanında TTB, TMMOB, DİSK ve KESK'e bağlı sendikaların üyeleri ile Halkevleri, EMEP, ESP, ÖDP, TKP, EHP flamalarıyla katıldı. BDSP ile çok sayıda ilerici ve devrimci güç de eyleme destek verdi.

Casper işçileri de eyleme katılanlar arasındaydı.

Ankara

Ankara'da sendikaların, ilerici ve devrimci güçlerin oluşturduğu yaklaşık bin kişilik kitle AKP il binasına yürümek istedi. Kitlenin önü panzer, çevik kuvvet ve bariyerlerle kesildi.

Barikata rağmen "İşte burası katil yuvası!" sloganıyla yürüme kararlılığını gösteren kitle, barikata yüklenerek uzun süre polisi hareketsiz bıraktı. Polisin gaz bombalarıyla saldırmaya üzerine çatışmalar yaşandı.

Uzun süre devam eden çatışmalar Meşrutiyet, Mithatpaşa ve Ziya Gökalp caddelerinde devam etti. Bir süre sonra ilerici ve devrimci güçler Kızılay Meydanı'nı trafiğe kapattı.

Meydanda işkence

Ek çevik kuvvet takviyesiyle gözaltı avına başlayan polis, Maltepe civarında pek çok kişiyi gözaltına aldı. Meydana getirilen gözaltılar, burada yerlere yatırılarak dövüldü. Meydanda yapılan işkenceye tepki gösterenler de polis teröründen nasibini aldı. Çevik kuvvet yüzlerce kişiyi topladı. Basının da görüntü alması engellendi.

Polis ÖDP binasını da hedef aldı. Yoğun gazdan etkilenmemek için birçok kişinin ÖDP binasına sığınması üzerine sivil polisler ve çevik kuvvet binayı taşladı. Binada büyük hasar meydana geldi.

95'i aşkın kişinin gözaltına alındığı saldırılarda çok sayıda kişi de yaralandı.

İşkence gözaltı boyunca sürdü

Aralarında avukatların da bulunduğu gözaltılar otobüs ve emniyette sürekli işkence gördü.

Ankara Barosu Başkanı Metin Feyzioğlu'nun aktarımlarına göre, Ankara Emniyet Müdürlüğü'nde tutulan gözaltılar kelepçeli olarak bekletildi. Bununla beraber birçok yaralının olduğu bilgisi de verildi. Ayrıca gözaltındakilerin üst üste yığma, karanlıkta bekletme, ayakta bekletme gibi işkence uygulamalarına maruz bırakıldığı belirtildi. Durumu ağır olan 8 kişi ifadelerinin alınmasının ardından hastaneye sevk edildi. Gözaltındakiler ise avukatlarıyla görüşürülmedi.

Halkevleri MYK üyesi ameliyata alındı

Ankara'daki eyleme katılan Halkevleri MYK üyesi Dilşat Aktaş'ın kalça kemiği polis saldırısı sonucu kırıldı. Polis darbesiyle yere düşen Aktaş bir grup çevik kuvvet polisi tarafından linç edildi. Dışkapı Eğitim ve Araştırma Hastanesi'ne kaldırılan Aktaş ameliyata alındı.

Her yer Hopa!

Metin Lokumcu'nun katledilmesi 31 Mayıs günü Mersin, Adana, Eskişehir, Antakya, Bursa ve İzmir'de protesto edildi.

Antakya

Antakya'da yapılan eylemde Eğitim Sen Hatay Şubesi önünde toplanan kitle trafiği kapatarak AKP'ye yürüdü. "Polis şiddeti yıldıramaz bizleri!", "Faşizme karşı tek yumruk tek barikat!" sloganlarıyla yürüyen kitle ile polis arasında arbede yaşandı.

AKP il binası önüne gelindiğinde kitle "İşte burası katillerin yuvası!" sloganını attı. AKP'liler ise kitleyi taciz etti ve basın görüntü almasına müdahale etti.

Açıklamanın ardından tekrar aynı güzergahtan yürüyüşe geçildi. Yolun trafiğe kapatılması üzerine müdahale etmek isteyen polis kitle arasında yeniden arbede yaşandı. Eylem Saray Caddesi'nde son buldu.

Eskişehir

Adalar'da biraraya gelen ilerici ve devrimci güçler AKP il binası önüne yürümek istedi. Yürüyüşün polis barikatıyla engellemesi üzerine kitle oturma eylemi yaparak bu tutumu protesto etti. Yapılan görüşmelerin ardından polis barikatı AKP'ye yakın bir yere çekildi. Burada yapılan açıklamanın ardından Metin Lokumcu anısına saygı duruşunda bulunuldu. Eylemin sonunda kitle polis barikatını ve AKP il binasını yumurta yağmuruna tuttu.

Bursa

Bursa AKP il binası önünde yapılan eylemde binaya ve polise yumurta atılması üzerine polis kitleye saldırdı. Eylem saldırının ardından son buldu.

Adana

İnönü Parkı'nda yapılan eylemde Eğitim Sen ile ilerici ve devrimci kurumlar yer aldı. Basın açıklamasını

gerçekleştiren Eğitim Sen Adana Şube Başkanı Kamuran Karaca, "AKP'nin ileri demokrasisine bir öğretmen daha şehit verilmiştir" dedi.

İzmir

Eski Sümerbank önünde toplanan kurumlar AKP il binasına yürüdü. Yürüyüş boyunca atılan sloganlarla polis ve AKP terörü lanetlendi. "Faşizmi döktüğü kanda boğacağız!", "Hopa faşizme mezar olacak!", "AKP mezara halk iktidara!" sloganlarının atıldığı eylemde basın açıklamasını ÖDP il yöneticisi Yüksel Keleş gerçekleştirdi.

Mersin

Sendikalarla ilerici ve devrimci güçler Mersin KESK binası önünde toplanarak yürüyüş gerçekleştirdi. Yaklaşık 200 kişinin katıldığı eylemde Taşbina önünde basın açıklaması gerçekleştirildi.

Ağızlarından irin akıyor!

düşünce yok, fikir yok" dedi.

"Güvenlik gerekli müdahaleleri yapıyor" sözleriyle katliamcı polislerin sırtını sıvazlayan Erdoğan, Lokumcu'nun katledilmesinin ise "üzerinde bile durmadı". Lokumcu'nun adını dahi ağzını almamaya dikkat eden Erdoğan, "Tabi bu arada bir tanesi de kalp krizi geçirerek ölmüş, kimliğini bilmiyorum, üzerinde durmaya da gereğini duymuyorum" açıklamasıyla emek ve emekçi düşmanı yüzünü tüm çıplaklığıyla bir kez daha dışavurmuş oldu.

Polis terörü Yazıcı'yı kesmedi!

Devlet Bakanı Hayati Yazıcı da Hopa'daki olaylara ilişkin 31 Mayıs günü Rize'de basına açıklamalarda bulundu. Kitleye azgınca saldıran polisin yaralanmasıyla ilgili şunları söyledi: "Bir polisimiz yaralanmıştır. Bunlar üzüntü vericidir". Bu duruma "içerleyen" Yazıcı, polis terörü sonucu yaşamını yitiren emekli öğretmen Metin Lokumcu'dan ise hiç bahsetmemeyi tercih etti.

Ortada bir "güvenlik zaafiyeti" olduğunu söyleyerek azgın polis terörünü yeterli bulmayan Yazıcı, "Güvenlik güçlerimiz bu tür unsurlara, bu tür eylem ortaya koyanlara göz açtırmamalı ve prim vermemelidir" sözleriyle polisleri yeni saldırı ve katliamlar için adeta teşvik etmiş oldu.

Kurumlardan Hopa tepkisi

Emek ve meslek örgütleri Metin Lokumcu cinayetinin ardından polis terörüne dikkat çeken açıklamalar yaptı.

Eğitim Sen

Eğitim Sen Merkez Yönetim Kurulu yaptığı yazılı açıklamada Metin Lokumcu'nun Eğitim Sen'in eski üyesi olduğunu belirtti. Kendisinden başka hiçbir kimliğe, ideolojiye yaşama hakkı tanımak istemeyenlerin Metin Lokumcu'yu gazlara boğarak, onun ölümüne yol açtığı söylenirken, AKP'nin polis şiddetini pekiştirmek için elinden gelen her şeyi yaptığına dikkat çekildi. Bu cinayetin siyasal sorumluluğunu çoktan üzerine aldığı belirtildi.

DİSK

DİSK İstanbul Merkez Temsilciliği'nin yaptığı açıklamada şunlar söylendi: "AKP hükümeti'nin ileri demokrasinin geçmiş kimi örnekleri; 1 Mayıs'larda DİSK binasına yapılan saldırı, Torba Yasa'yı protesto eden işçilere Ankara'da yapılan saldırı, TEKEL işçilerine yapılan saldırılardır. Bugün Hopa halkına yapılan saldırı bir kez daha teyit etmiştir ki; AKP hükümeti, ülkemiz emekçileriyle çatışma halinde faşist rejimini inşa etmektedir. Bu doğrultuda ülkemizin bütün kurumlarını; üniversite, yargı, emniyet vb. kendine, emperyalizm ve gericiğe biat ettirip, halkın üzerine salmaktadır. Hopa'da yapılan saldırı, gelecek olanların habercisidir. Ülkemize ve emekçilerine AKP'nin vaadettiği gelecek emekli öğretmen Metin Lokumcu arkadaşımızdan farklı değildir."

TTB

Gösterilerde kullanılan gazların ölümcül sonuçları olan kimyasal silahlar olduğuna dikkat çekilen TTB açıklamasında hastane bahçelerinde, cezaevi gibi kapalı alanlarda kullanılan gaz bombalarının etkisinin deneyimlerle sabit olduğu belirtildi. Son olarak Hopa'daki cinayet hatırlatıldı.

İşçileri, Savunma ve Sağlık Bakanlıklarını kullanılan gazlara ilişkin ivedilikle önlem almaları, halkın üzerine silah sıkılmasına son vermeleri için uyarın TTB, "Toplumsal gösterilerde kimyasal silah olan gazların kullanılması kesinlikle çok sakıncalıdır, hatta öldürücü olduğu ülkemizdeki uygulamalarında da ne yazık ki kanıtlanmıştır. Üstelik her tür toplumsal olayda kontrolsüz biçimde, aşırı miktarda, kısa ve çok kısa mesafeden uygulanması 'alışkanlık' haline getirilmiştir. Türk Tabipleri Birliği, bu durumu çok derin bir kaygıyla karşılamakta ve kabul edilemez bulmaktadır" dedi.

Hopa sonrası gerçekleştirdiği Trabzon mitinginde "Hopa'ya eşkiyalar inmiş" sözleriyle polis terörünü meşrulaştırmaya çalışan Erdoğan, 1 Haziran günü İstanbul'da Haliç Kongre Merkezi'nde 2023 Proje Tanıtım Toplantısı'nda benzer açıklamalarda bulundu.

Düzenin bilindik demagojisine yaslanarak emekçilerin haklı ve meşru tepkilerini "suç" olarak nitelendiren Erdoğan, "Hopa'da dünkü mitingden bir gün önce illegal örgütlerle bize pres yapma cüretine girdiler. Bunlar düşüncelerine inanmıyorlar. Çünkü bunlarda

İzmir'de seçim paneli**“Çözüm sandıkta değil sokakta!”**

BDSP'nin devrimci seçim kampanyası çerçevesinde düzenlenen paneller serisinin ikincisi İzmir'de 29 Mayıs günü gerçekleştirildi. Araştırmacı yazar Volkan Yaraşır ve BDSP temsilcisinin katıldığı panelde, dünyada ve Türkiye'deki siyasal gelişmeler çeşitli yönleriyle değerlendirilerek seçim sürecine değinildi ve devrimci görevler kapsamında tartışmalar yürütüldü.

Açılış konuşmasında seçim aldatmacası ve dünyadaki gelişmeler özetlenerek, panelin programı üzerine bilgilendirmede bulunuldu. Ardından söz panelistlere bırakıldı.

“Burjuva parlamentosu incir yaprağıdır!”

Sözü ilk olarak BDSP temsilcisi aldı. Konuşmasına seçimlerin bir oyundan ibaret olduğunu vurgulayarak başladı. Ortadoğu'daki ve Türkiye'deki gelişmeleri özetleyerek seçimlere nasıl bir atmosferde girildiğini anlattı. Türkiye'de hükümet olabilmek için emperyalizmin ve teknelci burjuvazinin desteğini almanın şart olduğunu ifade etti. Bu eksende son gelişmeler ışığında AKP ve CHP'nin rollerini tanımladı. Kürt hareketi cephesinden de yaşanan önemli gelişmeleri ifade ederek Kürdistan'da bugün bir isyan yaşandığı ve seçimlerin bunu yatıştırmaya yetmediğini anlattı.

Konuşmasının devamında seçimlerin ve burjuva parlamentosunun incir yaprağı görevi gördüğünü belirten temsilci, sistemin işleyişi gereği burjuvazinin emekçilerin enerjilerini düzen içi kanallara akıtmaya çalıştığını söyledi. Parlametionun militarist aygıtlar ve bürokrasiyle tahkim edilmiş olan burjuva diktatörlüğünün kılıfı olarak kullanıldığını, aslolanın da bu burjuva sınıf iktidarını yıkacak bir devrim olduğunu vurguladı.

Konuşmada Marks, Engels ve Lenin'den alıntılar yapılarak genel oy kavramı tanımlandı ve burjuva parlamentosunun tarihsel ömrünü tamamlasa da siyasal ömrünü henüz doldurmadığı anlatıldı. Buradan taktiksel olarak parlamentodan yararlanmak gerektiği ama bunu yaparken onun gerçek işlevinin karartılmadan yapılması gerekliliği anlatıldı. “Parlamentoyu dağıtmaya gücünüz yoksa onun içerisine girip çalışmanız gerekmektedir” denilerek bugün devrimi yapacak gücün olmadığı koşullarda sınıfı devrime hazırlamanın ve bilincini yükseltmenin temel görev olduğu ifade edildi. Bunu yaparken temel kriterin ise işçi ve emekçilere giderken parlamento hakkında en küçük bir yanılığa dahi yol açmamak olduğu anlatıldı.

BDSP'nin bu seçimlerdeki tutumu da anlatılarak temel amacın işçi ve emekçileri saflaştırma, devrim ve sosyalizm programına sahip çıkmaya çağırma olduğu anlatıldı. Çözümün ise seçim sandığından değil, sokaktan, isyandan ve devrimden geçtiği belirtildi.

Yaraşır: Çözümün adresi sandık değil sınıftır!

Volkan Yaraşır konuşmasına Ortadoğu'daki ayaklanmalardan ve Avrupa'daki grev dalgasından bahsederek başladı. Başta Ortadoğu ve Avrupa olmak üzere yükselen dalganın yayıldığı anlatılarak bunun devrimi mayalandırıldığı anlatıldı. Ancak bu devrimci yükselişin düzen tarafından da görüldüğü ifade edilerek bir karşı devrimin de hazırlığının yapıldığı anlatıldı. Özellikle Libya'ya emperyalist müdahale ve Bahreyn'i Suudi Arabistan'ın işgali karşı devrimin göstergesi olarak anlatıldı. Obama'nın Ortadoğu'yu yeniden

şekillendirme üzerine demeçlerinden de örnekler verildi.

Yaraşır Ortadoğu ve dünyada bu gelişmeler yaşanırken Türkiye'nin de bu dönüşümden nasibini fazlasıyla aldığını anlattı. 12 Eylül'den beri kapitalizmin neo-liberal dönüşümünün bugün neo-osmanlılık biçiminde kendini gösterdiğini söyledi. Neo-osmanlılığı ise dışarıda emperyalizme taşeronluk ve lejyonerlik, içeride ise Çin-Vietnam çalışma rejimi olarak özetledi.

TC'nin emperyalizmden tek isteğinin ise Kürt hareketinin ezilmesi olduğunu anlatan Yaraşır bu talebin de kabul edildiğini düşündüğünü söyledi.

Bu dönüşüme ise Kürt hareketinin eşi görülmemiş kitlesel öfkeyle, sınıfın ise lokal direnişlerle karşı koyduğunu anlattı. Kürt işçilerin dinamizmi ile sınıf gücünü birleştirmenin önemine vurgu yaptı.

“Önümüzdeki günler son derece gerilimli, sıcak sınıf mücadelesine haiz günler. O zaman bizim de yapmamız gereken sınıfın içinde olmak. Sınıfın içinde olan kendini korur, oportünizme karşı net tavır alır” diyen Yaraşır sandık başına değil sınıfa gitme çağrısı yaparak sözlerini noktaladı.

Sunumların ardından etkinliğe kısa bir ara verildi. Aranın ardından ise soru yanıt bölümüne geçildi. Bu bölümde BDSP'nin seçim taktiği, Kürt hareketi ile sınıf hareketinin birleştirilme imkanları, blokun neden desteklenmediği, 1 Mayıs eylemleri gibi pek çok konuda sorular soruldu. Soruların alınmasının ardından konuşmacılar söz alarak soruları topluca yanıtladılar. Oldukça canlı geçen bu bölümde tartışmalar yaşandı.

Yaklaşık dört saat süren panel son konuşmalarla tamamlandı.

Kızıl Bayrak / İzmir

Kayseri'de seçim paneli

Kayseri İşçi Kültürevi'nde yapılan panelde seçim süreci tartışıldı. DHF, SDP ve BDSP tarafından yapılan sunumlarla bu anlayışların seçim platformları ortaya kondu.

Panelde ilk konuşmayı DHF temsilcisi gerçekleştirdi. Konuşmada seçimlerin boykot edilmesine ilişkin politik tutumlarını gerekçelendirdi. En etkin ve devrimci tutumun boykot tutumu olduğunu ifade etti.

SDP temsilcisi blok içinde yer aldıklarını ama aynı zamanda bloka ilişkin eleştirileri olduğunu ifade etti. Kayseri'de bağımsız aday olmadığı için oy kullanmayacaklarını, aynı zamanda düzen partilerinin teşhirine, devrim ve sosyalizmin propagandasına dayanan her çalışmaya destek vereceklerini söyledi.

Seçimlerin bir oyun ve aldatmacadan ibaret olduğunu belirten BDSP temsilcisi bu oyunun var olan burjuva sınıf iktidarına meşruiyet kazandırılması temelinde şekillendirildiğini belirtti. Parlametionun burjuvazinin ihtiyaçları temelinde hareket ettiğini, birçok farklı renkte siyasal partinin katıldığı seçimlerde bunların sermayenin korunması programı etrafında teklediği örneklerle gerekçelendirdi.

BDSP temsilcisi, tüm bunların oy avcılığı kaygısıyla yapıldığını örneklerle ortaya koydu.

Parlametioya girmeyi amaçlaştıran, parlametio yolu ile düzenin engellerini aşabileceğini savunan reformist solun açmazlarını örneklerle ortaya koydu. Şili deneyimi vb. örnekler üzerinden parlamenter

hayallere ilişkin yanılsamaları eleştirdi. Allende'nin geniş halk desteği ile yönetime geldiğini, '73 Ağustos'unun sonunda Allende tarafından silahlı kuvvetlerin başkomutanlığına getirilen General Pinochet'in 11 Eylül 1973 tarihinde bir darbe girişiminde bulunduğunu, Allende ve yoldaşlarını katlettiğini belirtti.

BDSP temsilcisi çözümün devrimde kurtuluşun sosyalizmde olduğunu, bunun dışındaki tüm yaklaşımların işçi ve emekçilerde bilinç yanılsamasına yol açacağını ifade etti. İşçi sınıfının seçimlerde elde ettikleri parlamenter çoğunlukla iktidarı alabilme olasılığının asla olmadığını, işçi sınıfını iktidar hedefine ancak devrimci ayaklanma yoluyla, burjuva sınıf iktidarının ve devletin yıkımıyla ulaşabileceğinin altını çizdi.

Bolşevik parti tarihinin parlametionun hangi koşullarda etkin olarak kullanılabileceğine dair önemli veriler sunduğunu ifade etti.

BDSP temsilcisi ittifaklara karşı olmadıklarını, ancak pazara kadar süren birlikteliklerin politik pragmatizme dayandığını belirtti. Kürt halkına verilecek desteğin de bu bloğa katılmakla değil, işçi sınıfının bağımsız-siyasal bir hareket haline getirilmesiyle hayat bulacağını, komünistlerin bu anlayış doğrultusunda hareket ettiğini vurguladı.

Panelin ikinci bölümünde panelistler tarafından işçi ve emekçilerin soruları yanıtladı. Son derece verimli geçen panel 3 saat sürdü.

Kızıl Bayrak / Kayseri

İstanbul'da yaygın seçim faaliyeti...

Gaziosmanpaşa-Topkapı

25 Mayıs günü Bereç'te bildirge dağıtımını gerçekleştirdiler. İşçilerin paydos saatlerinde gerçekleştirilen dağıtımda 700 adet bildirge kullanıldı. BDSP imzalı önlüklerle yapılan dağıtımda birçok işçi ve emekçi ile de sohbet gerçekleştirildi.

26 Mayıs sabahı Terazidere'de seçim bildirgesi dağıtımını gerçekleştirdi. Yüzlerce bildirgenin kullanıldığı dağıtımda emekçilerle seçimler üzerine sohbetler edildi.

Topkapı'da 5 Haziran'da gerçekleştirilecek panelin afişleri işçilerin yoğun olarak kullandığı güzergâhların dışında E-5 üzerinde ve Cevizlibağ'da birçok noktaya yapıldı.

Direnişçi PTT işçileri de Topkapı'da; Cevizlibağ, E-5 üzeri ve 2. Matbaacılar Sitesi çevresine yaptıkları "Bizleri açlığa yoksulluğa ve işsizliğe mahkum edenlere verecek oyumuz yok Soracak hesabımız var!" şiarının yer aldığı ozalitle emekçileri hesap sormaya çağırdılar.

Küçükçekmece

Küçükçekmece BDSP 29 Mayıs Pazar günü "Seçim aldatmacası değil, devrimci sınıf mücadelesi! Emegin sofrasında buluşalım!" şiarıyla piknik gerçekleştirdi.

Etkinlikte ortak sofralar kurularak kahvaltı ve öğle yemekleri yendi. Ortak bir şekilde birçok oyun oynanırken yaklaşık 2 saati bulan bir etkinlik programı da gerçekleştirildi.

Etkinlikte Mayıs şehitleri anması yapıldı. Seçimler üzerine bir sohbet gerçekleştirildi. Emekçilerin sorunlarının esas kaynağının burjuvazinin egemen olduğu düzen olduğu ve bunların çözümünün de devrimde ve sosyalizmde olduğu vurgulandı.

Bağımsız adaylara bakış üzerinden açılan sohbet Kürt sorununun gerçek çözümünün gerçekleştirilecek olan sosyalist devrimde olduğu, Kürt halkının işçi sınıfıyla ortak bir mücadele yolunu tutması gerektiği söylendi. Parlamentoda devrimci çalışmanın nasıl olması gerektiği üzerine bir sohbet gerçekleştirildi. BDSP'nin seçimlerdeki tutumunun açıklanması ve devrimci pusulaların dağıtılması ile birlikte somut bir alternatif de geliştirilmiş oldu.

Esenyurt

Esenyurt'un çeşitli bölgelerinde iki çeşit afiş ve seçim bildireleri yaygın biçimde kullanılıyor. Afişler; Tabela, İncirtepe Mahallesi, Fatih Mahallesi, Talatpaşa Mahallesi'nde, Köyiçi merkezde kullanıldı. Afişler, yapılmasının hemen ardından bir saat bile geçmeden düşman saldırısına uğruyor ve üzerleri boya ile kapatılıyor.

BDSP'nin seçim bildireleri emekçi mahallelerinde, pazarlarda yaygın ve etkin biçimde kullanılıyor. Örnek ve Yeşilkent pazarlarında önlükler giyilerek yapılan dağıtımlarda emekçiler mücadele çağrılıyor. Fatih, İncirtepe, Saadetdere mahalleleri ve Depo'da dağıtımlar gerçekleştirildi. Yanısıra Kızıl Bayrak gazetesinin satışı da merkezlerde ve mahallelerde gerçekleştirildi.

Seçim çalışmalarıyla beraber, Ardıçlı Mahallesi'nde yaşanan tapu sorununa karşı barınma hakkı için mücadeleyi büyütme, düzen partilerine oy vermemeye, hesap sormaya çağırarak bildiriler çıkartarak dağıtım yapıyor. Aynı mahallede, işçileri ve emekçileri Kürt halkına yönelik saldırılar karşısında örgütlü mücadeleyi büyütme çağırarak, BDSP imzalı bildirelerin dağıtımını gerçekleştirdi. Bir dizi alanda da "Düzen

partilerine oy verme, hesap sor", "Çözüm devrimde kurtuluş sosyalizmde" yazılmaları yapıldı.

Ümraniye

Ümraniye, Dudullu, İMES, OSB, Sarıgazi, Sultanbeyli bölgelerinde binlerce seçim bildirgesi kullanılarak işçi ve emekçilere ulaşıldı. Sabah işe gidiş saatlerinde, İMES E Kapısı, Tepeüstü, İstanbul Çarşısı, Vergi Dairesi ve Uzunçayır metrosu durağında bildirge dağıtımını gerçekleştirdi. Fabrika çıkışlarına ve emekçi mahallelerinde de seçim bildireleri kullanıldı.

Bununla beraber emekçilerin yaşadığı mahallelerde, sohbetler ve toplantılarla düzenin seçim oyunu teşhir ediliyor, 5 Haziran tarihindeki panele davet ediliyor.

Halk Cephesi'nden engelleme girişimi

29 Mayıs Pazar günü de, Sultanbeyli Pir Sultan Abdal 10. Geleneksel Festivali'ne katılan emekçilere BDSP'nin seçim bildireleri ulaştırıldı. BDSP çalışanları, festival alanı girişinde, seçim önlükleri ile kitlesel bildirge dağıtımını yaptı. Yanısıra Kızıl Bayrak Gazetesi de ulaştırıldı.

Sınıf devrimcilerinin festival alanındaki varlığı ve çalışması, Halk Cephesi temsilcilerinin artık alışılan ve şaşırtmayan dükkancı mantığı ve tutumuyla karşılandı. BDSP çalışanlarının alan girişinde bildirge dağıtımına başlamasından hemen sonra görüşmeye gelen Halk Cephesi temsilcileri; "Biz cemevine yıllarca emek verdik. Siz şimdi gelip bizim emeğimizin üstüne konamazsınız, kendi propagandanızı yapamazsınız" sözleriyle bildirge dağıtımına karşı çıktılar. BDSP'liler Halk Cephesi temsilcilerine öncelikle; devrimci faaliyeti engellemeye çalışmanın kendilerine yakışmayacağını hatırlattılar. Devrimci tutum ve ilkeler üstüne açılan tartışma ise, "Bunları gazetenizde yazabilirsiniz, bizi gazetenizde eleştirebilirsiniz ama şimdi dağıtım yapmayın" sözleriyle ifade bulan bir tahammülsüzlükle karşılandı.

BDSP'liler bildirge dağıtımını için kendilerinden izin alınmayacağını söylediler ve dağıtıma devam ettiler.

Halk Cephesi sınıf devrimcilerinin faaliyetine gösterdiği tahammülsüzlüğü düzen partilerine gösteremedi. Şenliğin ilerleyen saatlerinde CHP'nin iki seçim otobüsü propaganda yaparak festival alanına geldi. Otobüsten alkışlarla inen CHP'liler hiçbir engelle karşılaşmadan festival alanına girdiler.

İllerde yaygın faaliyet!..

Adana

Bildirge dağıtımlarının aralıksız sürdüğü Adana'da şimdiye dek Şakirpaşa, Uçak, Yeşiloba, Gülpınar, Meydan, Emek, Anadolu, 19 Mayıs, Yurt, Narlıca, Akkapı mahallerinde binlerce bildirge işçi ve emekçilere ulaştırıldı. Dağıtımlarda BDSP önlükleri de giyildi.

Yanısıra Adana çarşı merkezinde ve tekstil işçilerinin geçiş güzergahı olan Saydam Caddesi'nde sabah saatlerinde bildirge dağıtımları yapıldı.

20 bin bildirge işçi ve emekçilere ulaştırılırken dağıtımları önümüzdeki günlerde de sürecek.

Bildirge dağıtımlarında özellikle kadın emekçilerin ilgi göstermesi dikkat çekti. Düzen partilerine duyulan güvensizlik emekçi kadınlarla yapılan sohbetlerde açığa çıktı.

BDSP'nin seçim afişleri de çalışmalar kapsamında yaygın olarak kullanıldı. Şakirpaşa, Beşevler, Sanayi Caddesi, havalimanı tarafında afişler kullanıldı.

Manisa

Manisa'da bildirge dağıtımlarıyla emekçilere düzen partilerinin teşhiri yapılıyor. İnönü ve Cuma mahallelerine dağıtım yapıldı. Ayrıca Ontex ürünlerini boykot etmeye çağırarak pullar da birçok noktada kullanıldı.

Kayseri

Mimsin, Toki, Beyazşehir ve Yıldırım Beyazıt mahallelerinde yaklaşık 1200 seçim bildirgesi kullanıldı.

Ankara

Seçim bildireleri sabah işçi servislerine ve organize sanayi bölgelerinde işçilerle ulaştırıldı. Bentderesi'ndeki işçi servislerine ve Ostim Organize Sanayi Bölgesi'nde dağıtımlar yapıldı. Ostim'de yoğun bir şekilde işe yetişme telaşı varken bile işçilerin bildirileri ilgiyle karşılamaları dikkat çekti. Ayrıca CHP'li Çankaya Belediyesi önünde de bildireler işçilere ulaştırıldı. Burada emekçilerle CHP'nin kirli yüzü üzerinden konuşmalar gerçekleştirildi. İzmir'de işten çıkarılan işçiler anlatıldı ve çözümün burjuva partilere oy vermekten değil kendi gücümüze güvenerek devrimci sınıf mücadelesini yükseltmekten geçtiği anlatıldı.

Otobüs duraklarına ve işçi servis noktalarına yaygın afiş yapıldı.

Sincan'da ise Sincan-Fatih, Ayaş yolu durakları ve duvarları afişlerle donatıldı. Fatih'te bulunan kız-erkek meslek liselerinin etrafına ve devlet hastanesinin civarına da afişler asıldı. Bunun yanısıra ise sabah işçi servislerine yapılan bildirge dağıtımları ile de emekçilere ulaşıldı.

Gençlik seçimleri tartışıyor

Hacettepe'de Bey Kafe, Yemekhane ve kütüphane binası önünde bildirge dağıtımları gerçekleştirildi. DTCF'de ise yemekhane ve orta bahçede yapılan bildirge dağıtımları ile komünistlerin seçimlerdeki tavrı öğrencilere ulaştırıldı. Bunun yanı sıra BDSP'nin seçim afişleri okulda kullanıldı ve seçimlere ilişkin devrimci tutum üzerine bir söyleşi gerçekleştirildi.

Söyleşi ilk olarak BDSP'nin seçimlerle ilgili hazırlanan bir videosunun gösteriminin yapılması ile başladı. Daha sonra BDSP temsilcisi seçimlerin bugün ne ifade ettiğini vurgulayan bir konuşma gerçekleştirdi.

Aydınlı'da işçilerin birliği, halkların kardeşliği gecesi

Tuzla BDSP tarafından örgütlenen "İşçilerin birliği, halkların kardeşliği gecesi" 29 Mayıs günü Aydınlı Düğün Sarayı'nda gerçekleştirildi.

Etkinlik öncesi salon pankart, flama ve afişlerle donatıldı. Salona üç ayrı BDSP imzalı pankart asıldı. Pankartlarda "Ne seçim ne meclis, çözüm devrimde kurtuluş sosyalizmde", "Yaşasın işçilerin birliği halkların kardeşliği", "Haramilerin saltanatını yıkacağız sosyalizmi kuracağız" yazılıydı. Salona ayrıca "Ontex-PTT, Kampana, Legrand, Kubatoğlu/Fıratpen, MAS -DAF... Zafer direnen işçilerin olacak" yazılı ozalit asıldı.

Etkinlik saygı duruşuyla başladı. Ardından Sinan Kukul'a ait "Kadife tenli zamanlar" şiiri okundu. Sosyal yıkım saldırılarını, işçi direnişlerini ve seçim gündemini işleyen sinevizyon gösteriminin ardından müzik dinletisine geçildi. İlk olarak Aydınlı'dan bir grup genç yarım saat boyunca Türkçe ve Kürtçe türküler söyledi.

Ardından sözü direnişçi Kubatoğlu/ Fıratpen işçisi aldı. Direnişçi Cafer Timtik, sadece kendisi için değil, kölece şartlarda çalışan tüm işçiler adına direndiğini söyleyerek, Kubatoğlu fabrikasında yaşananları ayrıntılı bir şekilde anlattı. Ayrıca seçim gündemine değinerek, burjuva partilere oy verilmemesi çağrısında bulundu, örgütlü mücadele çağrısı yaptı.

Pir Sultan Abdal Kültür Derneği Pendik Şubesi ve Cemevi'nin geceye gönderdiği mesajların okunduğu etkinlikte, Koma Weng'in söylediği Türkçe ve Kürtçe şarkı ve türkülerle halaya duruldu. Koma Weng yarım saat boyunca söylediği türkülerle geceye ayrı bir renk kattı.

Koma Weng'in ardından sahne alan Pir Sultan Abdal Kültür Derneği Pendik Şubesi Tiyatro grubu fabrikada örgütlenme mücadelesini içeren oyunuyla beğeni topladı.

Burjuvazinin kullandığı bir aldatma oyunu olan seçim oyununun bozulması gereğini ortaya koyan BDSP temsilcisi, işçi ve emekçileri kölece yaşam ve çalışma koşullarına mahkum edenlerle, emekçi kadınları dipsiz

bir köleliğe iten düzenin bekçileriyle, ülkeyi emperyalizmin askeri üssü haline getiren burjuvazi ve onların yerli işbirlikçileriyle sandıkta değil, sokaklarda hesaplaşma çağrısı yaptı. Tunus, Libya, Suriye halkının militan ruhunun kuşanılması gerektiği vurguladı. Sermayenin topyekün saldırılarına karşı gelişen işçi direnişlerine de vurgu yaparak umut verici gelişmelerin yaşandığını söyledi. Seçimlerde oy pusulalarını yırtarak, yerine "Ne seçim, ne meclis, çözüm devrimde kurtuluş sosyalizmde" yazan pusulaların atılması çağrısı yaptı.

BDSP temsilcisinin ardından Agire Jiyan eski solisti Mervan Tan ve ekibinin söylediği türküler eşliğinde halaylar çekilerek etkinlik tamamlandı.

100'ü aşkın işçi ve emekçi katıldığı gecede Kızıl Bayrak gazetesi ve seçim bildirgesi dağıtıldı.

Kızıl Bayrak / Tuzla

AKP'den seçim hamleleri

Seçimlere az bir zaman kala AKP hükümeti cephesinden emekçilerin kafasını karıştırmaya yönelik hamleler geliyor. Bu hamlelerden birisi "Balyoz" adı verilen operasyon kapsamında bir orgeneralin tutuklanması, diğeri ise 12 Eylül darbecileri hakkında soruşturma açılarak ifadeye çağrılmaları oldu. AKP hükümeti böylelikle "demokratikleşme" kavgası verdiği yanılsaması oluşturarak faşist-gerici yüzünü gizlemeye çalışıyor.

AKP'nin bu seçim hamlelerinden ilki olan Balyoz tutuklaması, tutuklananın görevi başındaki bir orgeneral olmasından dolayı medya tarafından olağanüstü bir gelişme olarak sunuluyor. Kuşkusuz ilk kez görevi başında bir orgeneral tutuklanıyor, ama bunun demokratikleşmeyle bir ilgisi yok. Faşist baskı ve zorbalığın darbe koşullarını aratmadığı mevcut durumda, bir orgeneralin tutuklanmış olması en fazlasından dinci-gerici burjuva kliğin ne kadar güçlü olduğunu gösteriyor. Dinci-gerici parti bu gücünü ise, en beterdinden bir uşaklık karşılığında emperyalizme yaslanmasına borçlu.

12 Eylül darbecileri hakkında soruşturma açılması ise dinci-gerici parti açısından iyi bir seçim yatırımı

olmak dışında başka bir anlam taşıyor. İyi bir yatırım olması 12 Eylül darbecilerinin toplumsal muhalefete yaptıklarından dolayı toplumun emekçi yığınları içerisinde nefretle anılmasından dolayıdır. Fakat soruşturma açılması 12 Eylül darbecilerinden hesap sorulduğu anlamına gelmiyor. Çünkü hem soruşturmanın açılmış olması darbecilerin cezalandırılması demek değildir hem de 12 Eylül'den hesap sormak darbecilerin mahkemeye çıkarılması değil, 12 Eylül düzeninden hesap sormak demektir. Dahası ise bugün 12 Eylül'den beter bir gericilik düzeni 12 Eylül'ün yetiştirmesi bir siyasal iktidar eliyle hüküm sürmektedir. Onbinlerin gözaltına alındığı, zindanların tıka basa doldurulduğu, basılmadan kitapların yasaklandığı, polislin toplumsal muhalefete göz açtırmadığı bir ülkede yaşıyoruz.

İşte bu nedenlerle "demokratikleşme", 12 Eylül düzeni ile bu düzeni ayakta tutarak en koyusundan bir gericiliği örgütleyenlerin haddi değildir. 12 Eylül darbecilerden de, bu darbe düzeninde görev alanların bütününden de, darbecilerin bayrağını taşıyan dinci-gerici partiden de hesabı emekçiler soracak.

GOP'ta mayıs şehitleri anması

BDSP mayıs ayında ölümsüzleşen devrimci önderleri 28 Mayıs günü Karadeniz Mahallesi Mehmet Akif Parkı'nda yaptığı etkinlikle andı.

Etkinlik devrim ve sosyalizm mücadelesinde ölümsüzleşenlerin davalarının yaşatılacağına vurgu yapılarak başladı.

Saygı duruşuyla başlayan etkinlikte BDSP adına bir konuşma gerçekleştirildi. Düzenen devrimci kopuşu gerçekleştiren devrim şehitlerinin yarattığı değerlerin sahiplenilmesi gerektiğinin vurgulandığı konuşmada "Mücadelede ölümsüzleşenlerimizin yarattığı değerleri sahiplenmek onları ileriye taşımakla mümkündür. Bu da düzene karşı devrim kapitalizme karşı sosyalizm bayrağını yükseltmekten geçer" denildi. Mayıs ayında ölümsüzleşen Denizler'in, İbolar'ın, Dörtler'in, Haki Karer'in yarattığı değerlere vurgu yapılarak konuşma sonlandırıldı.

Konuşmanın ardından sinevizyon gösterimi ilgiyle izlendi.

"Seçim sandığı emekçilerin sorunlarını çözemez!"

Sinevizyon gösteriminin ardından yapılan kapanış konuşmasında güncel gelişmelere değinildi. Düzenin işçi ve emekçilerin önüne koyduğu sandığın hiçbir sorunu çözemeyeceği vurgulandı.

Programın ardından yürüyüş gerçekleştirildi. Parktan mahalle içine gerçekleştirilen yürüyüş mahallede birçok noktada sokak düğünü olmasından kaynaklı kısa kesildi.

Kızıl Bayrak / GOP

Kayseri'de mayıs şehitleri anması

Kayseri'de 29 Mayıs günü gerçekleştirilen etkinlikle mayıs ayı şehitleri anıldı. BDP, BDSP, DHF ve SDP tarafından örgütlenen etkinlik Kayseri İşçi Kültürevi'nde gerçekleştirildi.

Anma programı saygı duruşuyla başladı. Açılış konuşmasında Denizler'e, İbrahim Kaypakkaya'ya, Dörtler'e, Nurhak şehitlerine, Mayıs ayı şehitlerinin yaşadıkları belirtildi. Mayıs mücadele ve direnişleri çarpıcı örneklerle ortaya kondu.

Mayıs şehitlerinin anısına layık olmanın işçi sınıfı ve emekçilerin kurtuluş mücadelesini, aynı anlama gelmek üzere devrim ateşini büyütmekten geçtiği vurgulandı.

Kızıl Bayrak / Kayseri

Legrand'da sendikaya rağmen direniş

Gebze Organize Sanayi Bölgesi'nde (GOSB) kurulu **Legrand**'da patron tarafından keyfi gerekçelerle işten atılan 2 kadın işçi "İşimizi geri istiyoruz!" talebiyle fabrika önünde direnişe geçti.

6 Mayıs Cuma günü gerçekleşen işten atma saldırısına **18 Mayıs** Çarşamba günü fabrika önünde başlattıkları direnişle cevap veren kadın işçiler, Birleşik Metal-İş Sendikası üyesi olmalarına rağmen sendikanın kendilerini yalnız bıraktığını vurgulayarak, direnişin kazanımla sonuçlanması için ellerinden gelen her türlü çabayı göstereceklerini ifade ediyorlar.

BDSP'den ziyaret

Gebze BDSP çalışanları 26 Mayıs Perşembe günü fabrika önünde direnişlerini sürdüren Legrand işçilerini ziyaret ettiler. Yaklaşık 2 saat süren dayanışma ziyareti saat 16.00-24.00 vardiyasında çalışan işçilerin fabrikaya girişlerine kadar sürdü.

Petrol-İş Sendikası'nın örgütlü olduğu Cambro Özay'dan işyeri temsilcileri ve Birleşik Metal-İş Sendikası'nın örgütlü olduğu Arfesan fabrikasından işçiler de direnişçi işçileri ziyaret ettiler.

Zor kullanıp revire kapattılar

Direnişçi işçilerden **Selcan Binnetoğlu**, fabrikanın insan kaynaklarından kendisini çağırıldıklarını ve "eleman fazlalığı" gerekçesi ile işten atıldığını öğrendiğini, bu keyfi işten atma kararını kabul etmeyip çalıştığı bölüme doğru yöneldiğinde saldırıya uğradığını anlattı. İşveren vekili 4 kişinin üzerine çullandığını, karşı karşıya kaldığı saldırıyı arkadaşlarına duyurmaya çalıştığı sırada saçlarının yolunduğunu ve ağzının zorla kapatıldığını, diğer bölümlerdeki işçilerin durumdan haberdar olmaması için de işyerinin revirine kapatıldığı bilgisini verdi.

Binnetoğlu, patron vekillerinin kendisini "Git itirazını savcılara, hakimlere anlat, hakkını mahkemelerde ara!" vb. sözlerle ikna etmeye çabaladıklarını belirterek, hiçbir yere gitmeyeceğini, keyfi gerekçelerle işten atıldığını bundan dolayı da işyerini terk etmeyeceğini ifade ettiğini söyledi. Bu direnci karşısında, patron vekilleri tarafından işyeri temsilcisinin de bulunduğu bir sırada "çıkışın durduruldu, 3 gün izinlisin, 3 gün sonra gel işe başla" denilmesi üzerine, işyerinden ayrılarak temsilciyle birlikte sendikaya gittiklerini sözlerine ekledi.

Sendika yöneticileri oyaladı

Burada şube yöneticilerine süreci aktardığını, sendika yöneticileri tarafından "3 gün izinli gösterilmişsin, izin sırasında konuyu görüşürüz" dediklerini hatırlatan Binnetoğlu, verilen 3 günlük izin zaman içerisinde 6 güne çıkarılarak sürecin ertelenmeye çalışıldığını ifade etti. Kendisinin izinli gözüktüğü bir sırada aynı işyerinde birlikte çalıştığı arkadaşı **Aysel Oral**'ın da hiçbir gerekçe gösterilmeden işten atıldığını hatırlatan Binnetoğlu, sendika yöneticilerinin 16 Mayıs Pazartesi günü fabrikaya giderek bir toplantı gerçekleştirdiklerini, patron vekillerinin de hazır bulunduğu toplantıda sendika yöneticilerinin "Bu arkadaşlarınız işten atıldılar, işe geri dönüşleri çok zor, ne düşünüyorsunuz, çok büyük bir eylem yapmamız gerekiyor, bunun sonunda tazminatsız çıkışlar yaşanabilir" vb. sözler sarf ederek işçilere gözdağı verdiğini söyledi. Sendika yöneticilerinin kendileriyle ilgilenmemeleri üzerine 3 kez üst üste sendikanın genel merkezine gittiklerini,

onların da kendilerine "şubeyle irtibatınızı kesmeyin" dediklerini ve kendilerini tekrar Gebze şubeye havale ettiklerini aktardı.

Sendikaya rağmen direniş!

Sürekli olarak sendika şubesine gittiklerini, sendikacılarla sürece ilişkin yoğun tartışmalar sonucu sendikacıların kendilerine söz verdiklerini; "kimse bir şey yapmasın, biz bu işi halledeceğiz! Başka hiç kimse işten atılmayacak, şeref sözü veriyorum!" sözlerinden sonra bir direniş kararı alındığını, yine sendikacıların "Ya Legrand'ı kaybedeceğiz ya da tamamen alacağız!" dediklerini hatırlatan direnişçi kadın işçi, 18 Mayıs Çarşamba günü fabrika kapısı önünde önlükleri ve

pankartları olmadan tek başlarına direnişe geçtiklerini söyledi.

Temsilcilerin ve sendika yöneticilerinin kendilerini yalnız bıraktığını sözlerine ekleyen direnişçi işçi, "Şu ana kadar fabrikada sayıları 60-70 kişiyi geçmeyen üyeliklerin kısa bir süre içinde 200'e varmasında emeği geçen bizlerin işten atılması, fabrika içinde ince hesaplar döndüğünün göstergesidir" diye konuştu. İşyeri baştemsilcisinin içerde çalışan işçi arkadaşlarını "sizin de adınız listeye geçer, onlarla görüşmeyin!" vb. sözler sarfettiğini belirtti. Çevredeki örgütlü-örgütsüz fabrikalardan ziyaretler gerçekleştiğini, keyfi işten atmalara karşı direnişlerini büyüteceklerini ve mücadelenin sürdürüleceğini ifade etti.

Kızıl Bayrak / Gebze

Legrand önünde eylem

Tuzla'da kurulu **Kubatoğlu/Fıratpen** fabrikasında işten atılan ve direnişini sürdüren Cafer Timtik'i 30 Mayıs günü direniş alanında ziyaret eden **Legrand** işçilerinin, Gebze'de kurulu fabrikaları önünde 31 Mayıs günü gerçekleştirdiği eyleme direnişçi **Ontex/Canbebe**, **Kampana** ile Petrol-İş üyesi **Bericap** işçileri de katıldı.

Deri-İş Sendikası Tuzla Şube Başkanı Binali Tay'ın yanısıra Petrol-İş üyesi Cambro Özay işçileri, TÜMTİS üyesi ambar işçileri, HSGGP, ÜİD-DER, BDSP, Bir Umut Derneği, ÖDP, EMEP, BDP ile direnişlerini sonlandıran KDS ve Konveyör işçileri de eyleme destek verdi. Yaklaşık 200 kişinin katıldığı eylemde, asalak patronlar ve sendikal bürokrasisi lanetlendi.

Legrand'da çalışan işçilerin direnişçi işçilere destek vermemesi için işçilere yönelik baskı ve tehdit mekanizmasını devreye sokan yönetim, eylemden rahatsızlık duyarak servis araçlarına binen işçileri bir süre içerde alıkoymdu. Legrand yönetiminin bu tutumu direnişteki Legrand işçileri tarafından teşhir edildi.

Legrand işçileri Selcan Binnetoğlu ve Aysel Oral tarafından ortak yapılan basın açıklamasında, patronun sendikal örgütlenmeye yönelik baskı ve tehditleri, işten atma süreci, fabrikadaki sendikal örgütlülüğün zaaf ve sıkıntıları aktarıldı. İşten atmalara karşı fabrika önünde direnişe geçilmesine ilişkin yapılan tartışmalarda işyeri temsilcileri ve sendika şube yöneticilerinin aldığı olumsuz tutumlar eleştirilerek, Birleşik Metal-İş Sendikası tarafından direnişin sönmülendirilmek istendiği ifade edildi.

Eylemde konuşan Ontex/Canbebe işçisi Gamze Kayhan, çalıştıkları işyerinde doğal ve en insani haklarını aradıkları için işten atma saldırısıyla karşı karşıya kaldıkları andan bugüne kadar direnişlerini

fiili ve meşru eylemlerle devam ettirdiklerini, kendilerini sahiplenmeyen Türk-İş ve direnişlerini görmezden gelen sendika bürokratlarına karşı gereken cevabı verdiklerini hatırlattı.

Kayhan, mücadelenin başarısı için sınıf dayanışmasının önemine değinerek hem patronlara hem de sendika bürokratlarına karşı mücadele verilmesi gerektiğini ifade etti. Tüm direnişçi işçilerin saldırılara karşı ortak mücadele vermesi gerektiğini söyleyen Kayhan, konuşmasını her hafta gerçekleştirdikleri Cumartesi eylemlerine çağrıda bulunarak ve ürettikleri Canbebe ve Canped ürünlerini boykot çağrısı yaparak noktaladı.

Kubatoğlu / Fıratpen işçisi Cafer Timtik ise, fazla mesailer, sigortasız çalışma, iş kazaları ve yemek sorunlarıyla karşı karşıya kaldıkları işyerlerinde, hak gasplarına sessiz kalmadığı için patronun keyfi işten atma saldırısıyla karşılaştığını ve işten atmalara direnişle karşılık verdiğini hatırlatarak, hak gasplarına ve saldırılara karşı birlikte mücadele verilmesi gerektiğine değindi.

Kızıl Bayrak / Gebze

Petrol-İş'ten iş bırakma

Türkiye genelinde 101 işyerinde 230 bin işçiyi kapsayan kamu toplu iş sözleşmesi sürecinin Türk-İş yönetimi tarafından iyi yönetilememesi ve hükümetin işçilerin taleplerini görüşmek için ciddi bir tavır içine girmemesi sebebiyle Petrol-İş Sendikası, örgütlü olduğu işyerlerinde 30 Mayıs günü 1 saatlik iş bırakma eylemi gerçekleştirdi. Hükümeti ve Türk-İş yönetimini protesto etti.

Balıkesir'in Bandırma ilçesinde Eti Maden Bor ve

Asit Fabrikası işçileri işe 1 saat geç başladı. Petrol-İş Sendikası Bandırma Şube Başkanı Recep Gökdeniz fabrika önünde yaptığı konuşmada, toplu iş sözleşmesi görüşmelerindeki arabuluculuk döneminden sonuç alınmadığı takdirde 15 Haziran'dan itibaren 60 günlük grevi başlatacaklarını söyledi.

Eti Maden'in dışında Petrol-İş'in örgütlü olduğu TPAO, BOTAŞ, Eti Maden, Makine Kimya, Afyon Alkoloid'de de eylemler yapıldı.

Ontex/Canbebe direnişinde 100. gün deklarasyonu...

“Sömürüye ve ihanete karşı mücadeleyi büyütelim!”

Direnişçi Ontex/Canbebe işçileri, 17 Şubat 2011 tarihinde başlattıkları direnişlerinde 100. gününü doldurdular. 100. gün vesilesiyle bir deklarasyon yayınlayan işçiler; direnişlerini kararlılıkla sürdürdüklerini vurgulayarak, direniş süreci üzerine değerlendirmelerde bulundular ve ileriye yönelik hedeflerini ve taleplerini açıkladılar.

İşimizi geri istiyoruz! A-LA-CA-ĞIZ!

Biz kimiz?

Bizler Canbebe, Helen Harper, Canped markalarını üreten Ontex fabrikasında insanca yaşamaya yeten bir ücret artışı, daha iyi çalışma koşulları ve sendikal demokrasi talepleriyle yola çıkan ve bu mücadelemiz sonucunda işten atılan direnişçi işçileriz.

İşten atıldığımız 17 Şubat'tan beri kararlılıkla sürdürdüğümüz direnişimizin 100. gününe vardığı bu evrede emekten yana tüm güçlere ve duyarlı kamuoyuna bir kez daha sesleniyoruz. Bu vesileyle mücadelemizin çıkış noktasını, direnişimizin anlamını, 100'lü günlere ulaşan mücadele sürecinde yaşadıklarımızı, direnişin bundan sonraki seyrine ilişkin planlarımızı ve taleplerimizi sizlerle paylaşmak istiyoruz.

Dünyanın en büyük mali tekellerden biri olan Goldman Sachs'ın sahibi olduğu Ontex, 13 ülkeye yaydığı sermayesiyle onlarca halktan milyonlarca emekçinin emeğini sömürerek serpilmiştir. Hijyenik ürünlere Avrupa pazarının lideri konumundaki Ontex International'ın en fazla ciroya sahip kolu konumundaki gözdesi Ontex Türkiye ise bu konumunu yoğun sömürü koşullarına borçludur. Ontex Türkiye işçileri artan kıdemlerine rağmen asgari ücretin biraz üzerinde bir ücrete çalışmaktadır.

Yıllardır hüküm süren bu kölelik koşullarına artık dur diyebilmek için 2011-2013 toplu iş sözleşmesi sürecine müdahil olmak istedik. Ontex'te gerçekleşecek başarılı bir sözleşmenin sadece bizlere değil aynı zamanda ekonomik ve sosyal koşulları yıllardır başaşağı giden tüm sınıf kardeşlerimize de örnek teşkil ederek önemli bir kazanım sağlayacağını farkındaydık. Bu anlamıyla mücadelemizin başlangıçta çıkış noktası karşıt çıkarılara dayalı iki sınıfın; emek ile sermayenin mücadelesiydi.

Ancak emeğimizin, alınterimizin kurlusuz bir sömürüye tabi tutulduğu Ontex fabrikasında Türk-İş'e bağlı Selüloz-İş Sendikası, yetkili sendika olarak bizleri temsil ediyordu. Doğal olarak bizlerin çıkarlarını ve taleplerini ilk başta sendika yöneticilerimizin ve fabrikadaki temsilcilerimizin kararlıca savunmaları gerekirdi. Oysaki gerek Selüloz-İş İstanbul Şube Başkanı Aydın Parlaklılık gerekse de kendilerinin atadığı sözde fabrika “temsilcilerimiz” bu süreçte bizleri ve taleplerimizi savunmak şöyle dursun Ontex yönetiminin “eli sopalı” elemanları gibi çalıştılar. Fabrika içinde tehditlerden, fabrika dışında hafiyelik yapmaya, hakkını arayan işçileri “terörist” ilan etmeye kadar patronların başvurduğu tüm kirli yöntemleri denediler.

Sınıfımız ve sendikal hareket açısından utanç verici bu tablo bizleri yıldırarak bir yana öfkemizi ve kararlılığımızı bilerken yüklenmemiz gereken sorumluluklarımızın daha çok farkına varmamızı

sağladı. Bu aşamadan itibaren ise insanca yaşamaya yeten bir ücret ve çalışma koşulları talebiyle çıktığımız yola sendikal demokrasinin işletilmesi ve demokratik seçim hakkının uygulanması taleplerini de eklemiş olduk. Yöneticilerin yönetilenleri “ayaktakımı” olarak aşağıladığı ülkemizde gerçek demokrasinin de tabandan gerçekleştirilecek inisiyatif ve örgütlenmelerle açığa çıkacağına inandık ve bunu pratik olarak da göstermek istedik. Bu bakışla “sendikalar bizimdir kahrolsun sendika ağaları” şiarını parola edindik.

Ontex yönetimi ve Selüloz-İş bürokratlarının engellemelerine rağmen katılım sayıları her hafta katlanan toplantılar yaptık. TİS taleplerimizi bu toplantılar sonucunda oluşturduk. Eğitim çalışmaları düzenledik. Ontex yönetiminin tehditlerine yemek boykotu ile eylemli yanıtlar verdik. Bu süreç içerisinde üretkenlerin de yönetebileceğinin farkına vardık.

Sonuç itibarıyla biz Ontex işçilerinin söz, yetki, karar hakkını hiçe sayan Selüloz-İş bürokratları, bizlerden habersiz bir şekilde ihanet sözleşmesine imza atarak Ontex'teki kölece çalışma koşullarının doğrudan sorumlusu olduklarını kanıtladılar. İhanetin hesabını sorma ve demokratik seçim talebimiz karşısında ise atılacak işçilerin listesini yönetime vererek Ontex yönetiminin sadık birer hizmetkârı olduğunu ispatlamış oldular.

Neden direniyoruz?

17 Şubat tarihi Ontex'te süren mücadelenin yeni bir safhasını işaret eder. Çünkü Ontex yönetimi, Selüloz-İş bürokratları ve sözde “fabrika temsilcileri” bizleri işten atarak mücadelenin sona ereceğini her şeyin eskisi gibi devam edeceğini sanıyorlardı.

Oysaki işten atma saldırısı bizler için kavgaya yeni bir davetti ve sınıfımız, onurumuz adına bu daveti kabul etmiş olduk. Kaderlerimizin patronların iki dudağı arasında belirlenemeyeceğini göstermeyi kendimize, sınıfımıza bir borç bildik. Böylece 17 Şubat'tan itibaren taleplerimiz arasına “işimizi geri istiyoruz” talebini de eklemiş olduk.

Kapı önü direniş mücadelenin yeni ve çetin bir aşamasıydı. Çünkü sermaye düzeninin yasalarından maddi imkânsızlıklara, sınıfımızın örgütsüz tablosundan dayanışma bilincindeki zayıflığa, kamuoyunun duyarsızlığından bizleri temsil ettiğini iddia eden sendika yöneticilerimizin işten atılmamızdan doğrudan sorumlu olmasına, alt kademe sendika bürokratlarına karşı “ilerici kamuoyunun” titrek ve faydacı

yaklaşımına kadar bir dizi olumsuz koşul altında direnmeye başladık.

Yine de Ontex işçileri olarak direnişimizle, sınıfımıza ve emekten yana tüm güçlere sendikal bürokrasiye karşı nasıl mücadele edilmesi gerektiğini de gösteren anlamlı bir deneyim bırakacağımızın bilincindeydik.

Direnişimizi bir yandan işe iade davasıyla hukuksal cepheden sürdürürken diğer yandan fiili meşru eylemlere dayanan bir hat oluşturduk. Birçok deneyimden de bildiğimiz gibi zaferi getirecek esas halka kamuoyu desteği ve Ontex patronu üzerinde yaratacağımız basınç olabilirirdi.

100. güne nasıl gelindi?

Bu bakışla mahkeme sürecini başlatmakla birlikte fabrika önünde direniş çadırımızı kurduk. Direnişimizin başlamasının ardından sendikalar, ilerici kamuoyu ve emekten yana güçlere ulaşarak direnişe maddi ve manevi destek talep ettik.

İşsizlik ödeneğimizin gaspedildiği, sendika yöneticilerimiz tarafından sahiplenilmediğimiz bir koşulda sunulacak her türlü maddi desteğin direnişimizin devam etmesi noktasında belirleyici bir yanı bulunmaktaydı. Öyle ki 16 kişiyle başladığımız direnişimizin sayısının zaman içinde düşmesinin temel nedenlerinden biri de bu olmuştur. Ontex yönetiminin ve Selüloz-İş bürokratlarının sevincini kursağında bırakan ise yurt içinde kimi meslek örgütlerinin ve duyarlı kesimlerin sağladığı destekle birlikte esasında yurtdışında bizlerle bugüne kadar önemli bir dayanışma içerisinde olan BİR-KAR çalışanı dostlarımız olmuştur. Sadece maddi desteklerini sunmakla kalmamış direnişimizin sesini yurt dışındaki emekçilere, ilerici güçlere de taşımışlardır.

Yurt içindeki dayanışma içinse ne yazık ki aynı şeyleri söylemek pek mümkün olmamıştır. Mücadelemizin sivri oklarından birinin de sendikal bürokrasiye hedeflemesi, bu anlamıyla direnişimizin taraflaştırıcı bir yanının olması birçok direnişten farklı olarak direnişimize gerekli ilgi ve desteğin gösterilememesi sonucunu doğurmuştur. Çünkü direnişimize destek olmak aynı zamanda sendikal bürokrasiye karşı tutum almayı, sendikal demokrasiye sahip çıkmayı gerektirmektedir. Bir anlamda direnişimiz emekten yana olduğunu iddia edenlerin sınıandığı bir turnusol kâğıdı işlevi görmüştür.

Direnişimizi, sesimizi haftalarca duymayanlar

olduğu gibi başından itibaren bizlerle dayanışma içerisinde olanlar da olmuştur. Mücadelemizi “bunlar sendikaya karşı” diyerek karalamak isteyenler olduğu gibi direnişimizi görmezden gelerek kendi uzlaşmacı çizgilerinin üzerini örtmeye çalışanlar da olmuştur. “Sendikaların iç işlerine karışmak istemediklerini” dile getiren sendikacıların ise sendikal bürokrasiye nasıl destek olduklarına tanık olduk. Tersinden sınıf sendikacılığı iddiasının bir gereği olarak daha ilk baştan bizleri yalnız bırakmayan ve kimi imkânlarını sunan sendikacı dostlarımız olduğu gibi bizleri yalnız bırakmayan devrimci dostlarımız da olmuştur.

Nasıl direndik, neler öğrendik?

Kendimiz adına sınıf dayanışmasının bir gereği olarak bugüne kadar nerede bir direniş, miting, eylem ve etkinlik var ise işçi sınıfının örgütlenmesi ve mücadelesi adına orada olmayı görev bildik. Çünkü Ontex deneyimi bizlere kocaman bir ailenin, işçi sınıfının bir parçası olduğumuzu öğretti.

Tam da bu bilinçle direnişimizi var olan direnişlerle birleştirmeye, kader birliği etmeye özel bir önem verdik. Çünkü işçi sınıfı birleştiği oranda güçlüdür, yenilmezdir. Direnişimizin bir evresinde taşeron çalışmaya karşı ve işe iade talebiyle bizden önce direnişe başlayan PTT işçisi kardeşlerimizle direnişimizi ortaklaştırdık. Şimdi bu birlikteliğe Kubatoğlu direnişi de eklendi.

Direnişimizin kamuoyu yaratması ve zaferle sonuçlanması için bugüne kadar bir dizi eylem de gerçekleştirdik/gerçekleştiriyoruz. Ontex’in ürettiği Canbebe, Helen Harper, Canped ürünlerine karşı başlatmış olduğumuz boykot kampanyasını Carrefour mağazalarında blokaj eylemleriyle taçlandırdık. Yer yer polis terörüne maruz kaldığımız bu eylemlerde birçok emekçiden de destek aldık.

Yine boykot eylemlerimizi her cumartesi Taksim’de Goldman Sachs’a bağlı Burger King mağazasında tekrarlıyor ve herkesi Burger King’i boykot etmeye çağırıyoruz. Son eylemlerimize Burger King’in güvenlik görevlileri ile sivil ve çevik polislerin saldırmasını Ontex yönetiminin mücadelemizden duyduğu rahatsızlığın bir göstergesi olarak görüyoruz. Zaferin de ancak kararlıca sürdürülen bir mücadele sonucunda geleceğine inanıyoruz. Yine bu eylemlerimizde birçok devrimci dostumuzu yanımızda görmek bizleri ayrıca sevindiriyor, mücadelemize moral kazandırıyor.

Direnişteki kritik dönemeçler

Direnişimizin zorlu bir süreç olacağını bilmekle beraber bunun her aşamasında sınanmak ve yine de kararlıca yolunu yürümek iki ayrı şeydir. Bizler de bu süreçte birçok olumsuzluk yaşamakla birlikte yılmadan direnişimizi bugünlere kadar getirmiş olduk. Direnişimizi sürdürebilmemiz moral üstünlüğümüzü koruyabilmemize bağlıydı ve direniş sürecinde iki kritik evrenin hayatıyet taşıdığını belirtebiliriz. 1 Mayıs öncesi düzenlenen direnişçi işçilerle dayanışma gecesi bizler için kritik bir dönemeç olmuştur. Kamuoyundan bugüne kadar yeterince göremediğimiz desteğin bu gece vesilesiyle bir nebze de olsa telafi edilmiş olması bizlere önemli bir moral sağlamıştır. Bu yüzden gecenin düzenlenmesinde emeği geçen tüm devrimci dostlarımıza, etkinliğimize destek veren emekten yana sanatçı dostlarımıza, Casper, Kampana işçilerine ve gecemize katılarak bizlere destek veren tüm değerli dostlarımıza bu vesileyle bir kez daha teşekkürlerimizi sunarız.

Direnişimizin ikinci kritik evresi ise bugüne kadar direnişimize sahip çıkmayan ve hiçbir şey yapmayan Selüloz-İş yöneticileri üzerinde bir basınç oluşturmak için gerçekleştirdiğimiz Türk-İş “ziyareti” olmuştur.

Halen yürüttüğümüz mücadelede giydiğimiz önlüklerde Selüloz-İş imzası bulunmaktadır. Çünkü Selüloz-İş Sendikası biz işçilerin sendikasıdır. Sendika ağalarının değildir. Bu bilinçle Türk-İş İstanbul 1. Bölge Temsilciliği’ne gittik. Sendikamızın bizleri sahiplenmesini ve taleplerimizi karşılamasını istedik. Taleplerimiz karşılanana kadar evimizi (sendikamızı) terk etmeyeceğimizi söyledik. Taleplerimiz açıldı; *İşimizi geri istiyoruz. Demokratik sendika, Demokratik Seçim! Sendikalarımız direnen işçilere sahip çıksın! Bizleri sahiplenmeyen sendika yöneticilerimiz istifa etsin! Taşeron çalıştırılmaya karşı mücadele programı oluşturulsun! 1 Mayıs kürsüsünden işçilere söz hakkı tanınsın!*

Türk-İş yönetimi taleplerimizin karşılanması için ellerinden geleni yapacaklarının sözünü verdi. Maddi destek fonu oluşturulacağını, destek eylemleri gerçekleştirileceğini, uluslararası dayanışmayı örgütleyeceklerini söylediler. Türk-İş’te bulunduğumuz süre zarfında da Selüloz-İş Sendikası yöneticileri bir kez bile uğramadılar.

1 Mayıs kürsüsünde de Konak Belediyesi işçileri ile birlikte kürsiye çıkarak 1 Mayıs kürsüsünün gerçek sahiplerini göstermiş olduk. Orada da sendika bürokratları tarafından bizlerin konuşmasının önüne engeller çıkartılmıştır.

4 Mayıs günü Türk-İş’in ve Türk-İş’e bağlı birçok sendika yöneticisinin ziyareti ile birlikte Aydın Parlaklıç direniş çadırına gelmiştir. Eylemde söz almayan Aydın Parlaklıç, eylem bitiminde Cemal Bakındı, Faruk Büyükkucak, Musa Servi ile birlikte Ontex müdürleriyle görüşmeye girmiştir. Görüşmenin ardından bizlere boykot ve blokaj eylemlerimizi bitirmemizi önerisinde bulunmuşlardır. Aydın Parlaklıç tazminatlarımızı alıp direnişi bitirmemizi önermiştir. Bununla birlikte atılan her işçi için aylık 500 TL ödemede bulunmuşlardır.

Elbette ki bize söylenenler kabul edebileceğimiz öneriler değildi. Bunu kabul etmek bugüne kadarki mücadelemizi, direnişimizi hiçe saymak olacaktı ki bu onursuzluğu hiçbir zaman kabul etmeyeceğimizi bir kez daha belirtelim. Bizler istisnasız herbirimizin işe iadesini talep ediyoruz.

4 Mayıs günü de Aydın Parlaklıç direnişi sahiplenmediğini, Türk-İş tarafından mecbur bırakıldığını, bu yüzden geldiğini, kendisinin aracılık dışında hiçbir şey yapmayacağını ifade etmiştir. Daha sonraki ziyaretlerinde de bizleri bölmeye yönelik konuşmalar yapmış aramızdan bazı işçi arkadaşlarımızı suçlamıştır. Tazminatlarımızın eksiksiz verileceğini ve bunu kabul etmemizi istemiştir.

Ayrıca direnişimize destek veren devrimci dostlarımızı karalamaya çalışmıştır. Direnişe olan ilgisizliklerini ve düşmanlıklarını devrimci dostlarımızın direnişin içerisinde olmasına bağlamıştır. Ancak bizler direnişimize başından beri destek olan dostlarımıza yönelik bu tutumu kabul etmiyoruz. Sınıfın çıkarı için mücadele edenleri dışlamaya yönelik tutumlar asla kabul edilemez.

Aydın Parlaklıç’ın bu tutumları hiç de nedensiz olmamıştır. Zira bizlerin bizzat Selüloz-İş İstanbul Şube Başkanı Aydın Parlaklıç tarafından işten atırıldığımız ve işe iade edilmememiz noktasında Ontex yönetimine telkinlerde bulunanın da yine kendisinin olduğu toplantıya giren **Türk-İş 1. Bölge temsilcisi tarafından, Türk-İş teşkilatlandırma sekreteri tarafından ve Deri-İş başkanı tarafından** bizlere ifade edilmiştir.

Bu durum ihanetçiliğin, hainliğin açıktan sergilenmesinden başkaca bir şey değildir. Ancak bu ihanetçilik kadar ağır ve kötü olan ise bu ihanetçiliğin görüldüğü yerde açık ilkeli bir mücadeleye konu edilmemesi ve mahkûm edilmeyişidir. Eğer sendikal harekette yaşanan tıkanmadan, sorunlardan bahsedilecekse sorunun kaynağı her şeyden önce buralarda aranmalıdır. Daha önce de dediğimiz gibi

Ontex direnişi bu noktada bir turnusol kağıdı işlevi görmektedir.

Buna rağmen Ontex işçileri olarak bizler kendi özgücümüze dayanarak direnişimizi zafere kadar sürdürme kararlılığında olduğumuzu ifade ediyoruz. Bu yönde de eylemlerimize devam ediyoruz. İşten atılan PTT taşeron işçisi arkadaşlarımızla beraber sesimizi duyurmak, işimizi geri istediğimizi haykırmak için gerçekleştirdiğimiz Boğaz Köprüsü eyleminde polis fütursuzca saldırmıştır. Biber gazı sıkılmış, burnu kanayan, gözü şişen baygınlık geçirme durumuna gelen arkadaşlarımız olmuştur. Bu eylemimizin televizyon kanallarında ve medyada yansıtılması engellenmiş, çok sınırlı bir yer bulabilmiştir.

Direnişin bundan sonraki seyri ve taleplerimiz...

100. gününe yaklaşan direnişimizin kararlılıkla sürecini bu vesileyle kamuoyuna bir kez daha bildirmek isteriz. Bundan sonra boykot ve blokaj eylemlerimiz kaldığı yerden daha güçlü bir şekilde sürecektir. Ayrıca eylem biçimlerimiz direnişin açığa çıkardığı yeni gelişmeler çerçevesinde çeşitlenecektir. Zira ortada Türk-İş yöneticilerinin de tanık oldukları ve bu ihanete sessiz kaldıkları bir durum vardır. Susmak, tepkisiz kalmak, onay vermektir. Politik yaşamda taraf olmamak gibi bir durum yoktur, olamaz. Eğer bugün en büyük işçi konfederasyonu olan Türk-İş ve ona bağlı sendikalar adına toplum önünde bir temsiliyet iddiasıyla çıkıyorsanız Ontex işçilerine karşı gerçekleştirilen bu ihanetin de hesabını sormak zorundasınız.

Bu yüzden buradan taleplerimizi bir kez daha haykırıyoruz;

Türk-İş yönetiminden;

Başta Aydın Parlaklıç olmak üzere Selüloz-İş başkanlarını disiplin kuruluna sevk etmeli, görevden almalı, istifa ettirmelidir!

Türk-İş “ziyaretinde” verilen sözler tutulmalı ve bu çerçevede direnişimizle sadece sendika başkanlarının ziyaretine sıkışan değil üye katılımlı destek eylemleri gerçekleştirilmelidir. Yine direnişimize destek için uluslararası bir kampanyanın örgütlenmesine bir an önce başlanılmalıdır. Direniş için ödenen maddi destek Aydın Parlaklıç’a değil bizzat direniş fonuna verilmelidir.

Selüloz-İş yöneticileri bir an önce istifa etmelidir. Fabrikadaki sözde “temsilciler” görevden alınmalıdır. Fabrika içerisindeki işçilere tehdit ve şantajdan vazgeçilmelidir. Direnişçi işçilerin işe alınması için etkin bir destek sunulmalıdır. Demokratik seçim ilkesi uygulanmalıdır.

İlerici kamuoyundan ve emekten yana güçlerden talebimiz;

Tescilli bir ihanetin yaşandığı yerde Ontex işçileriyle daha etkin eylemlerle bir dayanışma içerisinde olunmalıdır. Selüloz-İş yöneticilerinin görevden alınması için basınç oluşturulmalıdır. Ontex işçilerinin işe iadelerinin sağlanması için boykot eylemine aktif destek verilmelidir. Her hafta cumartesi günü Burger King önünde yaptığımız eylemde bizleri yalnız bırakmamanızı bekliyoruz. Direnişimizin etkisi daha da büyümelidir ki saldırılara ve ihanetlere daha güçlü yanıtlar üretebilelim.

Yoğun sömürü koşullarına ve sendikal bürokrasiye karşı başlattığımız direnişimizi tüm sınıf kardeşlerimizle el ele büyütme!

Yaşasın Ontex direnişimiz!

Canbebe’ye boykot, direnişe destek!

Sendikalar işçilerindir, ağalar defolsun!

Kurtuluş yok tek başına ya hep beraber ya hiç birimiz!

İşten atılan direnişçi Ontex/Canbebe işçileri

30 Mayıs 2011

Boykot çağrısı büyüyor...

Taksim'de gerçekleştirdikleri boykot eylemi sırasında Burger King'in güvenlik görevlileri ile polislerin saldırısına maruz kalan direnişçi Ontex/Canbebe ve PTT taşeron işçileri cumartesi eylemlerinin 12. haftasında yine Burger King önüne yürüdüler. Eyleme, Tuzla'da direnişini sürdüren Kubatoğlu/Fıratpen işçisi Cafer Timtik de katıldı.

BDSP, Ekim Gençliği, Devrimci Anarşist Faaliyet ve Mücadele Birliği'nin yanı sıra, Buca Belediye işçisi Batıgül Tunç'la dayanışma eylemi gerçekleştiren Emekçi Kadınlar (EKA) da pankartlarıyla katılarak destek verdiler.

Sendika düşmanı Burger King'e uyarı

Burger King Çağrı Merkezi çalışanları 28 Mayıs günü gerçekleştirdikleri eylemle Burger King'i uyardılar. Eyleme, aynı şirket bünyesinde yer alan Ontex ve Burger King'i boykot eden Ontex/Canbebe direnişçileriyle PTT direnişçileri de destek verdi.

Mecidiyeköy'de bulunan Burger King önünde yapılan eylemde ilk olarak Tez-Koop-İş İstanbul 5 Nolu Şube Başkanı Rabia Özkaraca Över bir konuşma yaptı. Sendikalaşma mücadeleleri ve çalışma koşulları hakkında bilgi veren Özkaraca kararlı olduklarını dile getirdi.

Ardından basın açıklaması gerçekleştirildi. Kölece çalışma koşulları hakkında bilgi verilen eylemde işçilerin 11 saat çalıştığı, hamburger yemeye

İspanya'daki eylemlere destek vermek amacıyla İstiklal Caddesi'nde yürüyüş gerçekleştiren İspanyol öğrenciler de direnişçi işçileri alkışlarla karşıladılar. Eylemde ayrıca, Yükseköğretim Kongresi'ni protesto eden gençliğe yönelik polis terörü de kınandı.

Bir önceki hafta direnişçi işçilerin boykot çağrısından rahatsız olarak polisleri kitlenin üzerine salan Burger King bu haftaki eylemde dersini almıştı. Yürüyüşün ardından Burger King önüne gelen kalabalık, mağazanın giriş kapısını giriş çıkışlara kapatarak boykot çağrısını fiili olarak hayata geçirdi. Kapının önünde kol kola giren işçiler, içeriye girmek isteyenlere direnişçi işçilerin taleplerini anlattılar. Kapı önünde yaklaşık yarım saat süren eylem boyunca çok az sayıda insan içeriye girip yemek yiyebildi.

Burger King önünde yapılan konuşmalarla mücadele süreçlerini ve taleplerini anlatan direnişçi işçiler Burger King'i boykot etme çağrılarını yinelediler.

Destek konuşmaları sırasında ilk sözü Emekçi Kadınlar (EKA) temsilcisi aldı.

YÖK'ün gerçekleştirdiği kongreyi protesto eylemi sırasında polis saldırısına maruz kalan bir Ekim Gençliği okuru ise üniversitelerin piyasalaştırılmasına ve geleceğin karartılmasına izin vermedikleri için mücadele ettiklerini söyledi.

Mücadele Birliği adına yapılan konuşmada ise direnen işçilerle dayanışma çağrısı yapıldı.

BDSP temsilcisi ise direnen işçilerin sesine kulak verme çağrısı yaptığı konuşmasında Ontex'ten PTT'ye, Konak'tan Kubatoğlu'na işçilerin hakları ve gelecekleri için direndiğini söyledi. Direnen işçilerin, tüm işçi sınıfı ve emekçiler için direndiğini sözlerine ekledi. Düzenin seçim oyununun da teşhir edildiği konuşmada seçim meydanlarında boy gösterenlerin boş nutuklarla emekçilerden oy istedikleri vurgulandı.

"Çözüm devrimde kurtuluş sosyalizmde!" sloganının atıldığı açıklama, Burger King önündeki oturma eylemiyle sona erdi.

Kızıl Bayrak / İstanbul

zorlandığı, sağlıklı beslenemeden kaynaklı sağlık sorunları yaşayanların işten çıkmak zorunda kaldığı, hiçbir insani ihtiyaçlarının karşılanmadığı söylendi.

Bir eylem planı oluşturulduğu belirtilerek talepler karşılanmadığı ölçüde eylemlerin süreceği ifade edildi. Sınıf dayanışmasının önemine vurgu yapıldı.

Eylemde Ontex/Canbebe direnişçileri de bir konuşma yaptı. Boykot eylemleri hakkında bilgi veren direnişçi işçiler, Burger King'de karşı karşıya kaldıkları saldırıyı kınadılar. Dayanışmanın büyütülmesi gerektiğini ifade ederek, eylemlerini ortaklaştırma çağrısı yaptılar.

Kızıl Bayrak / İstanbul

"Sipariş yok destek var!"

Sendikalaşma mücadelesi verdikleri için işten atılan Burger King Çağrı Merkezi çalışanlarına ve sendikal mücadeleye destek büyüyor.

Burger King Çağrı Merkezi çalışanları, kendilerine dayatılan kölece çalışma koşullarına karşı Tez- Koop-İş Sendikası'nda örgütlenirken, örgütlenme çalışmasından haberdar olan patron 4 işçiyi işten attı.

Sanal ortamda hızla gündeme gelen konunun

ardından birçok internet kullanıcısı tepkisini "Çalışanlarına insanca muamele yapmadığı için #burgerkingeboykot!" diyerek ortaya koymaya başladı.

Facebook'ta ise "Sipariş yok destek var!" başlıklı bir grup kuruldu. Şu an için 4 bin 700 üyesi olan grubun başlattığı kampanyaya göre sipariş hattı (444 54 64) aranarak 1 tuşlanıyor ve "Sipariş yok destek var!" deniliyor.

Hesap soran işçiye baskı

Düzenin seçim oyunu tüm hızıyla sürerken sermaye partileri de, oy deposu olarak gördükleri emekçilerin karşısına binbir yalanla çıkıp oy istiyorlar. Oy vermeyip hesap soran işçi ve emekçileri ise baskı, zor ve tehditle boyun eğdirmeye çalışıyorlar. Bunun son örneği geçtiğimiz günlerde İstanbul Topkapı'da yaşandı. AKP adayının seçim yalanlarını teşhir eden direnişçi bir işçi ve yöneticisi olduğu işçi derneği çeşitli baskı ve sindirme uygulamalarına maruz kaldı.

Oy avcısı sert kayaya çaptı

Topkapı bölgesindeki öncü işçilerin sömürüye ve köleliğe karşı mücadelesinde bir mevzi olan Topkapı İşçi Derneği'nin de başkanlığını yapan **PTT direnişçisi Rıza Soylu** bölgedeki sanayi sitelerinde, AKP'den milletvekili adayı olmak için Bayrampaşa Belediye Başkanlığı görevinden istifa eden Hüseyin Bürge ile karşılaştı.

Topkapı'daki 2. Matbaacılar Sitesi'nde seçim turuna çıkan ve esnafla sohbet eden Bürge'nin seçim vaatleri ve yalanlarına tanık olan Soylu, aldırış etmeden yoluna devam etmek istedi. Ancak, yalakalarıyla beraber dolaşan Bürge'nin kendisine uzattığı gülü almayınca Bürge'yle tartışmaya başladı.

AKP adayı köşeye sıkıştı

Bürge'yle tartışan Rıza Soylu, ülkedeki taşeronlaşmaya ve güvencesizliğe dikkat çekti. Bu emek düşmanı uygulamalarının en büyük sorumlularından birinin ise Bürge'nin aday olduğu AKP olduğunu Bürge'nin yüzüne karşı söyledi.

Soylu'nun konuşması sırasında zor durumda kalan AKP adayı ise savunmaya geçti. 17 yıllık belediye başkanlığı süresince birçok işçiye istihdam sağladığını iddia eden Bürge, birçok kişiye aş verdiğini söyleyerek kendini ve partisini aklamaya çalıştı. Soylu'nun, "Belediye bünyesinde aldığınız taşeron şirketlerde çalışan işçilerin iş güvenceleri var mı? Onların sosyal ve ekonomik haklarını veriyor musunuz?" sorularını yanıtsız bırakan Bürge etrafta toplanan insanlar önünde soğuk terler döktü. Soylu'nun konuşmasından cesaret alan bazı esnaflar da Bürge'ye tepki göstererek yaşadıkları sorunları dile getirdiler.

Baskılar arttı

Fakat olay bu tartışmayla bitmedi. AKP adayı ile Soylu'nun karşılaşmasının üzerinden birkaç gün bile geçmeden Topkapı İşçi Derneği, Dernekler Müdürlüğü tarafından arandı. Arayan memur "derneğin birkaç gün içinde denetleneceğini ve hazır olmaları gerektiği"ni söyledi.

Birkaç gün sonra Topkapı Matbaacılar Sitesi'nde bulunan dernek binasına gelen Dernekler Masası görevlileri, yaptıkları incelemeler sonucunda eksiklikler nedeniyle ceza keseceklerini Soylu'ya iletiler.

Kızıl Bayrak / Topkapı

İşçilerden düzen partilerine oy yok!

Direnişçi işçiler 12 Haziran seçimlerinde düzen partilerine oy vermeyeceklerini, sermaye partilerinden hesap soracaklarını CHP İstanbul İl Başkanlığı önünde gerçekleştirdikleri basın açıklamasıyla duyurdular.

Topkapı AVPİM önünde direnişlerini sürdüren PTT taşeron işçileri, 27 Mayıs günü CHP'nin İstanbul Beyoğlu'ndaki il başkanlığı binası önünde yaptıkları basın açıklaması ile İzmir'de direnişini sürdüren Buca Belediyesi taşeron işçisi Batıgül Tunç ve Konak Belediyesi işçilerinin yalnız olmadığını söylediler.

“Taşeron işçileri yalnız değildir”

Konak ve Buca'da yaşanan işten atmaların ve taşeron köleliğinin CHP'li belediyelerde hayata geçirildiğine dikkat çeken işçiler demokrasi havarisini kesilen sermaye partilerinin, haklarını isteyen işçilere polis copu, biber gazıyla saldırdıklarını ifade ettiler.

PTT direnişçisi Cafer Kalağ'ın okuduğu

açıklamada, CHP İzmir il yönetiminin, Buca Belediyesi'nde işten atılan Batıgül Tunç'a verdiği “işe iade” sözünü tutmadığı CHP Genel Merkezi'ne yürümek isteyen Tunç ve destekçi güçlere ise polisin azgınca saldırdığı ifade edildi.

“Düzen partilerine oy yok!”

“Konak/Buca işçisi yalnız değildir!”, “Taşeron işçisi yalnız değildir!” sloganlarının atıldığı eylemde işçileri açlığa yoksulluğa ve geleceksizliğe mahkum eden düzen partilerine oy vermeme, bu partilerden hesap sorma çağrısı yapıldı. Tüm işçi ve emekçilere; “Taşeron işçisi köle değildir”, “İşçilerin birliği sermayeyi yenecek” ve “Kahrolsun ücretli kölelik düzeni” vb. mücadele taleplerinin yer aldığı pusulaları seçim sandığına atma çağrısı yapıldı. CHP İstanbul İl Başkanlığı binasını koruma altına alan çevik kuvvet ve sivil polisler eylem boyunca binanın giriş kapısı önünde beklediler.

Kızıl Bayrak / İstanbul

BİR-KAR'dan Ontex'le 100.gün dayanışması

İşçilerin Birliği Halkların Kardeşliği Platformu (BİR-KAR), Ontex/Canbebe direnişinin 100. gününde yayınladığı mesajla direnişi selamladı.

Direnen Ontex işçisi sınıf kardeşimize!

Merhaba;

Sömürü ve ihanete karşı başlattığınız onurlu direnişinizin 100. gününü geride bırakırken direnişinizi yoldaş sıcaklığıyla selamlıyoruz. Bu süreç içerisinde dostun ve düşmanın kim olduğunu daha iyi tanıdınız. Polisin de direnişlerin karşısında sermaye cephesinde yer almasıyla, bir dizi saldırıyla karşı karşıya kaldınız. Yenilmediniz, “İşimizi geri istiyoruz” şiarı altında mücadele kararlılığınızdan zerre kadar taviz vermediniz. Sokakları, alanları ısıttınız. Direniş süreci içerisinde birlikteliğin, dayanışmanın ne olduğunu haklı direnişinizle ezilen sınıfa gösterdiniz.

Stuttgart BİR-KAR olarak direnişinizle dayanışma çabalarımıza hız kazandırdık. Her tür imkanı değerlendirmeye çalışıyoruz. Alanımızda yapılan her tür eylem ve etkinliklerde direnişinizin sesi ve soluğu vardır. Enternasyonal sınıf dayanışmasının mücadele ruhunu direniş geleneğiyle yaratmaya çalışıyoruz. Çünkü, direnişiniz, direnişimizdir. Direnişinizin coşkusu ve heyecanı sınıf duygularımızı bileyerek bizi daha da yakınlaştırdı. Direniş süreci içerisinde hep yanınızda olacağız.

28 Mayıs Cumartesi günü LUDWIGSHAFEN şehrinde İbrahim Kaypakkaya'yı anma etkinliğinde, direnen ONTEX ve PTT taşeron işçilerinin sesi oradaydı. Direnişinizin yaşaması ve ihtiyaçlarınızın karşılanması için maddi katkı istedik ve 260 Euro topladık. Bu mütevazı katkıyı size hemen ulaştıracağız.

**Ya hep beraber, ya hiçbirimiz!
Yaşasın sınıf dayanışması!**

Direnişe '12 bin' destek

Birleşik Metal-İş üyesi Casper Bilgisayar işçileri Taksim Meydanı'nda açtıkları imza standıyla bir hafta boyunca süren imza kampanyasını 31 Mayıs günü gerçekleştirdikleri eylemle noktaladılar. Sendika üye ve yöneticilerinin katıldığı basın açıklamasında mücadeleleri hakkında bilgi veren işçiler, imzaları ilgili mercilere göndereceklerini belirttiler.

Casper yönetiminin özel çabasıyla direnişin basında yer almaması üzerine seslerini farklı araçlarla duyurmaya çalışan direnişçi işçiler 12 binin üzerinde imza topladı.

Eylemde konuşan Birleşik Metal-İş Genel Başkanı Adnan Serdaroğlu, Casper'ın 40 metre kare ofisten dev bir şirkete dönüştüğünü hatırlatarak bunun yoğun sömürü sayesinde olduğunu belirtti.

Casper'ın büyürken işçilerden hep fedakarlık istediğini ifade eden Serdaroğlu, şirket milyon dolarlık cirolara ulaşırken, çalışanların ekonomisinin sürekli küçüldüğüne dikkat çekti.

Serdaroğlu, toplanan imzaların başta Başbakanlık ve Çalışma Bakanlığı olmak üzere ilgili yerlere gönderileceğini belirtti.

Eylemde söz alan DİSK Genel Sekreteri Tayfun Görgün “ileri demokrasi” uygulamaları arttıkça işçilere yönelik hak gasplarının ve yasadışı uygulamaların da arttığını belirtti.

İşçilerin sendikal haklarının tanınmamasında Casper yönetiminin olduğu kadar Çalışma Bakanlığı ve AKP hükümetinin de sorumlu olduğunu dile getirdi. DİSK'in, ILO'nun Cenevre'deki Konferansı'na katılacağı bilgisini veren Görgün, sendikal haklara dönük saldırıların buraya da taşınacağını söyledi.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Direnişçi işçilere gözaltı

Samsun Gazi Devlet Hastanesi'nde işten atılan Dev Sağlık-İş üyesi taşeron işçileri direnişlerinin 123. gününde polis saldırısının hedefi oldular. 30 Mayıs günü, Ulaştırma ve İskan Bakanı Mehmet Demir ve Samsun Valisi'nin, kutlama töreni için geldiği bir okulun kapısına kendilerini zincirlediler.

Direnişçi işçiler Cemalettin Kömpe ve Ali Şahin, Samsun İlkadım Kız Teknik Öğretim Olgunlaşma Enstitüsü ve Kız Teknik ve Meslek Lisesi'nin girişindeki korkuluk demirine kendini zincirleyerek yola oturdu. İşçiler Bakan Mustafa Demir ile Samsun Valisi Hüseyin Aksoy ile görüşmek istediler. Polis, işçileri ikna edemeyince demir kesme makası ile zinciri kesip işçileri gözaltına aldı. Gözaltına alınan Cemalettin Kömpe ve Ali Şahin, Samsun Emniyet Müdürlüğü Güvenlik Şube Müdürlüğü'ne götürüldü.

Polis direniş çadırına da saldırdı. Eylem nedeniyle kimsenin olmadığı çadırı kullanılamaz hale getirdi.

Gözaltından aynı gün çıkan işçiler tekrar direniş alanına dönünce ikinci kez gözaltına alındılar. İki saat tutulan işçiler serbest bırakıldı.

Samsun'daki saldırı İstanbul'da Dev Sağlık-İş yönetimi ve üyeleri tarafından protesto edildi. Saat 18.30'da Tramvay Durağı'nda gerçekleştirilen eylemde konuşan Dev Sağlık-İş Genel Başkanı Arzu Çerkezoğlu gözaltı ve baskıların kendilerini yıldıramayacağını söyleyerek tek bir güvencesiz işçi kalmayınca kadar mücadelenin süreceğini belirtti.

Ortadoğu'da halk isyanları emperyalist

G8 şeflerinin

Emperyalist güçlerin şefleri, “devrim” diye tanımladıkları Arap dünyasındaki halk isyanlarını destekleme yarışına girmiş görünüyorlar. Önce ABD başkanı ile İngiliz başbakanı “devrimlere destek”lerini ilan ettiler. Son olarak ise Fransa’da toplanan G8 Zirvesi’ne katılanlar da aynı telden çaldılar.

Bu kaba ikiyüzlülüğün bir nedeni sefil çıkarlar uğruna yaşanan emperyalist rekabetsizlik, diğeri emekçilerin meydanlardan yansıyan iradelerini kırmak, olmuyorsa yozlaştırıp amacından saptırmaktır. Başını ABD ile bölgedeki İsrail, Suudi Arabistan, Türkiye gibi suç ortaklarının çektiği karşı-devrim hamlesi yeni değil. Bahreyn’den Libya’ya, Yemen’den Suriye’ye, diktatörleri alaşağı eden Tunus ve Mısır’a kadar uzanan geniş bir alanda bu uğursuz faaliyet devam ediyor. Farklı araç, kişi veya kurumlar üzerinden devam eden bu gerici faaliyet, G8 şeflerinin “Arap devrimlerini destekliyoruz” şeklinde karar almaları karşı-devrimci bozgunculuğa farklı bir boyut katmış oldu.

Diktatörlerin hamileri halkların safına mı geçtiler?

Alaşağı edilen, tahtı sarsılan veya halen diken üstünde olan diktatörler, düne kadar emperyalistlerle sıkı işbirliği içindeydiler. Devrilen her iki diktatörü de son ana kadar savunan emperyalistler, halkların isyanı karşısında işbirlikçi uşaklarını savunamaz duruma düşüncü, “artık çekilin” mesajı vermek zorunda kaldılar.

İkiyüzlülük bununla sınırlı değil. Demokratik yönetimlerden yana olduklarını vaaz eden emperyalistler, silahsız sivil halkı işgalci Suudi ordusunun desteği ile ezen, onlarca kişiyi kurşunlayarak veya işkencede katleden, muhaliflere karşı sürekle avı gerçekleştiren Bahreyn despotu el Halife’yi halen destekliyorlar. Zira bu despot, ABD ordusuna bağlı 5. Filo’nun Bahreyn’de üslenmesine izin veren kişidir.

Her tür demokratik hak ve özgürlüklerin azılı düşmanı olan Suudi Arabistan’ın şeriatçı rejimine de destek veren emperyalistler, Körfez ülkelerindeki diğer kokuşmuş petrol zengini kralları da himaye ediyorlar.

Görüldüğü üzere emperyalistler, Arap dünyasındaki en rezil rejimlerle halen çok iyi geçiniyorlar, hatta bu ortaçağ kalıntısı rejimleri özellikle koruyan bir politika izliyorlar. Zira bu ülkelerde halkın iradesinin yönetime yansması, bizzat emperyalistler için kabus olurdu. Çünkü o durumda ne bu ülkelerdeki zenginlik o kadar kolay yağmalanır, ne de bu ülkeleri emperyalist orduların üssü olarak kullanmak mümkün olurdu. Geriye halkların isyanıyla gayr-ı meşru duruma düşen rejimler kalıyor ki, zaten bunların savunulacak bir tarafı kalmadığı için, emperyalist şefler “halklardan yana” olduklarını ilan edebiliyorlar.

Demek ki, emperyalistler halkların kendi kaderini belirlemesini değil, tersini, yani halkların “güdülen

sürüler” olarak kalmasını istiyorlar. Bundan dolayı halen en rezil diktatörlerin arkasındalar. Bu kaba riyakârlık hiç şaşırıcı değil, zira emperyalizmin varlık koşullarından biri, halkları köleleştirip rahatça sömürebilmektir.

Ortaçağ kalıntısı rejim için Yemen’i iç savaşa sürüklüyorlar

Yemen’de aylardan beri milyonlarca emekçi ve genç alanlarda eylem yapıyor; buna karşın diktatör Abdullah Salih’in defolmasını isteyen milyonların iradesi, emperyalistleri ilgilendirmedir. Amerikan işbirlikçisi Salih’i korumak için uğraşan emperyalistler, Suudi Arabistan’ın başını çektiği Körfez İşbirliği Konseyi aracılığıyla Yemen’e müdahale ettiler. Salih’i kurtarıp halk isyanını yatıştırmaya çalışan bu gerici güçler, alanları dolduran milyonların, diktatör karşıtı net tutumlarına rağmen son ana kadar Salih’e destek verdiler. Suudi rejiminin çıkarları için Abdullah Salih’e destek veren gerici cephe, Yemen’i iç savaşın eşğine taşımaktan çekinmedi.

Eğer ABD onayıyla Suudi Arabistan üzerinden sağlanan destek olmasaydı, Yemen diktatörünün olayları bu aşamaya taşınması mümkün olmazdı. Oysa bu gerici cepheden güç alan Abdullah Salih, ülkeyi iç savaşın eşğine getirebildi. Bu vahim durumun ortaya çıkmasından diktatör Salih kadar onu destekleyen Suudi Arabistan ve ABD de sorumludur. Yemen’deki olayların aldığı boyut, “halkların iradesine saygılıyız” söyleminin iğrenç bir uydurmadan ibaret olduğunun çarpıcı kanıtlarından biridir.

Tunus ve Mısır’a destek mi köstek mi?

Önce ABD başkanı ile İngiltere başbakanı, ardından G8 şefleri, “Tunus ve Mısır halklarının arkasındayız” türünden açıklamalar yaptılar. Ardından IMF ve Dünya Bankası eliyle “mali destek” vereceklerini ilan ettiler. Haydut takımı, “mali destek” vaatleriyle halkları destekledikleri zirvasına inandırıcılık kazandırmaya çalışıyorlar.

Uzun süren isyanların ekonomileri sarsması kaçınılmazdır. Bu durumu kullanan emperyalist güçler, Tunus ve Mısır’da işbaşında bulunan geçici hükümetlere “yağlı krediler” vaat ederek, bu yönetimleri kontrol altına almaya çalışıyorlar. Emperyalistlerin mali tetikçisi İMF’ye elini verenin kolunu kaptırdığı herkesin malumu iken, isyan ederek diktatörleri alaşağı eden hakları “mali yardım” masalına kimse inandıramaz. Zira emekçiler, çektikleri kahrın sadece diktatörlerden değil, onları destekleyen emperyalistlerden de kaynaklandığının da farkındalar.

Ekonomik yönden bağımsız olmayanın siyasal yönden bağımsız olması mümkün değildir. Zira ekonomik bağımlılık siyasi, askeri ve diplomatik bağımlılığı da peşinden sürükler. Fransa’nın Deavull kentinde G8 Zirvesi’ni toplayan haydut takımının

aç altında

en gerici hamleler

Tunus'la Mısır'a mali yardım vaat etmesi, "demokrasi isteyen halklar için" ise 20 milyar dolarlık bir fonun oluşturulacağını ilan edilmesi, Arap dünyasında yeni kurulan veya kurulacak yönetimleri ilk günden işbirlikçi konuma düşürmek içindir. Bunun anlamı ise, işbirlikçileri kovan halkların iradesinin bir kez daha ipotek altına alınmasıdır.

Halk isyanlarını gözden düşürme çabası...

Halk isyanlarının patlak vermesine yol açan nedenler, on yıllara yayılan vahşi neo-liberal saldırılar ve kapitalizmin küresel krizinin yıkıcı sonuçlarıydı. Baskı ve terör ile işçi ve emekçileri, hatta düzen içi muhalefeti ezen zorba rejimlerin gözü dönmüşlüğü ise, biriken öfkenin tuzu biberiydi. Aslında neo-liberal yıkımla diktatörlük birbirini tamamlıyordu. Zira bu kadar pervasız saldırılar, ancak diktatörler eliyle hayata geçirilebilir. Tıpkı Türkiye'de 24 Ocak istikrar programının 12 Eylül askeri faşist cuntası eliyle hayata geçirilmesi gibi.

Hal böyleyken, emperyalist şeflerin isyanların temel kaynaklarından biri olan IMF reçetelerini yeniden gündeme getirmeleri, küstahlığın dikalasıdır. Ancak mesele bundan ibaret değil. Bu pervasızlığın esas hedefi, "G8 şefleri desteklediğine göre, halk isyanlarının kapitalist/emperyalist sistemle bir alıp/veremediği yoktur..." yanılması yaratmaktır. Halk isyanları öyle bir şekilde sunuluyor ki, sanki diktatörleri alaşağı edenlerin tek derdi yolsuzluğa, rüşvete karşı çıkmak ve ilk fırsatta seçimlerin yapılmasını istemekten ibarettir.

Oysa diktatörlük de yolsuzluk da rüşvet de neo-liberal saldırıyı tamamlayan icraatlardan başka bir şey değil. Sonuç olarak, bağımlı ülkelerde emperyalistlerle işbirliği yapıp neo-liberal saldırıları hayata geçiren bir yönetimin zorba olması kaçınılmazdır. Buna karşın son günlerde emperyalistlerle işbirlikçileri, olguyu nedenlerinden ayırarak, halk isyanları üzerinden kapitalist/emperyalist sistemi aklamaya çalışıyorlar.

Emekçileri meydanlardan kovmak istiyorlar

Tunus ve Mısır'a dönük çok yönlü müdahaleler ise, biran önce emekçilerin iradesini kırıp, onları "güdülen sürü" konumuna düşürmeyi hedefliyor. "Diktatörü devirdiniz, artık özgürsünüz, eskileri unutmak gerek, barışalım, yeni kurulan geçici yönetimlere iş yapmaları için zaman tanıyalım, işimize gücümüze bakalım, sokaklara çıkmaya gerek yok artık, nasıl olsa demokratik yönetimler inşa ediliyor. Artık işlerimizi bu yönetimler görecektir, meydanlara çıkmamanın zamanı geçti vb. vb..."

Bu retorik özellikle Tunus ve Mısır'da pek çok çevre tarafından dillendirilmektedir. Yönetimden pay alma olanağına kavuştuğunu varsayan düzen partileri, emperyalistlerin fonladığı "sivil toplum" kuruluşları,

yayımlar, kitle hareketinden korkan gerici çevreler, din adamları ve bir takım liberaller... Üslup farklı olsa da, bu söylemde birleşiyorlar.

Obama'nın açıklamaları ve G8 şeflerinin "halkları destekleme" hamlesi de bu söylemleri tamamlıyor. Gerici güç odaklarının bu seferberliği tesadüf değil. Zira Ortadoğu gibi bir coğrafyada kapitalizmin geleceksizliğe mahkum ettiği genç kuşaklarla emekçilerin meydanlarda söz söylemeleri, dünyanın efendileri için istenecek son şeylerden biridir. Emekçilerin evlerine hapsedilmesi, tüm gerici güçlerin ortak kaygısıdır. Zira emekçiler meydanlarda oldukları sürece onları denetlemek, safsatalarla kandırmak, onları hiçe sayarak iş yapmak, emperyalist/siyonist güçlere gönül rahatlığıyla uşaklık etmek mümkün değil. Dahası, meydanlara çıkmaya devam eden emekçilerin daha da bilinçlenmesi, egemenlerin karşısına yeni taleplerle çıkması da kaçınılmazdır. Bu ise düzenin efendileri için can sıkıcı bir toplumsal basınç anlamına gelir ki, bundan dolayı tüm gerici güçlerle emperyalist efendileri, emekçiler meydanları terk edene kadar diken üstünde kalacaklardır.

İşyanın kazanımları, ancak isyan ruhunun diri tutulmasıyla korunacaktır!

Halk isyanlarına aktif katılım sağlayan genç kuşaklarla emekçiler, hem meydanlarda bilinç sıçraması yaşadılar hem yarattıkları direniş destanları içinde yoğrulduklar. Dolayısıyla kazanımlarını gasp etmeye dönük hemen her hamlenin farkındalar. Bunun farkında oldukları içindir ki, meşru/militan mücadelede ısrar ediyorlar. Hem Tunus'ta hem Mısır'da eylemlerin devam etmesi bunun göstergesidir. Her iki ülkedeki deneyimler, sadece diktatörü devirmek için değil, diğer taleplerin gerçekleştirilmesi için de eylemlere devam etmenin zorunlu olduğunu gösteriyor. Zira şu ana kadar tüm kazanımlara bu sayede ulaşılmıştır. Tunus'ta "devrimin kazanımlarını

koruma komitesi"nin kurulması, bununla birlikte sokak eylemlerinin devam etmesi, en azından isyanda aktif rol alan kesimlerin sürece müdahale etmeye devam ettiklerini gösteriyor.

Mısır'da ise, Tahrir Meydanı eylemleri ile Yüksek Askeri Konsey üzerinde basınç uygulama taktiği sürdürülüyor. Geçen Cuma yapılan eylemin "Devrimi kurtarma" veya "İkinci öfke günü" olarak adlandırılması ve eylemlere yüzbinlerce kişinin katılması, sınıflar mücadelenin devam ettiğini göstermektedir.

Hem Tunus'ta hem Mısır'da devam eden mücadele, bir arınma süreci olarak da işliyor. Zira iktidardan pay alma aşamasına gelen burjuva partiler, artık sokak eylemlerinden, meydan işgallerinden rahatsız olduklarını açıkça dile getiriyorlar. Müslüman Kardeşler'in geçen Cuma Tahrir Meydanı ve diğer kentlerde yapılan eylemlere karşı çıkmaları, hatta karşı devrimci bir girişim" olarak suçlamaları, bu gerici partinin sokak eylemlerinden rahatsız olmaya başladığının, dahası açıktan gerici cepheye konumlandığının göstergesi olmuştur.

Eylem sonrasında bu tutumu teşhir olan Müslüman Kardeşler, farklı argümanlar kullanmaya başlamış, harekete bağlı gençlik örgütünün isterse eylemlere "bağımsız" olarak katılabileceğini açıklamak zorunda kalmışlardır.

Tunus'ta AKP'yi "model" alan An Nahda adlı dinci parti de benzer bir tutum sergiliyor. "Arınma", bazı çevrelerde isyancı güçleri zayıflatan bir etkenmiş gibi algılsa da, olumlu bir gelişmedir. Zira diktatör alaşağı edildikten sonra çıkarlar farklılaşmıştır. Bu da her sınıfın kendi bayrağı altında mevzilenmesine giden yolu açacağı için olması gereken bir ayrışmadır. İşçi sınıfı ve emekçiler için ise temel sorun, öncü devrimci partilerini inşa edip, sınıf savaşını planlı, programlı, hedefli ve örgütlü bir tarzda sürdürmektir. Son günlerde hareketli bir dönem yaşamaya başlayan Arap dünyasındaki sol sosyalist güçler, muhakkak ki bu temel eksikliği gidermenin yollarını da arıyorlar.

Filistin'de siyonist abluka parçalanıyor!

Kuzey Afrika'da başlayıp Ortadoğu'ya yayılan halk isyanlarının Arap dünyasında başlattığı yeni dönem, İsrail'deki siyonist rejimin ezberlerini yerle bir etti. Özellikle Mısır diktatörü Mübarek'in alaşağı edilmesi, Tel Aviv'deki siyonist şefler için tam bir kâbus olmuştu. Zira Arap dünyasının temel direği sayılan Mısır devleti, Camp David antlaşmasının imzalandığı 1979'dan beri emperyalist/siyonist güçlerin sadık işbirlikçisiydi.

Diktatörle bazı suç ortaklarının yargılanmaya başlaması, Mısır'da rejimin kökten bir değişikliğe uğradığı anlamına gelmese de, eskisi gibi ABD-İsrail ikilisine uşaklık etmesi mümkün değildir. Zira kurulacak yeni yönetimin halkı hiçe sayarak davranmasının koşulları kalmamıştır. Bunun ilk işareti, İsrail'e çeyrek fiyata yapılan doğalgaz satışının durması, ardından dört yıldan beri kapalı olan Refah sınır kapısının açılması oldu. Gazze'nin dünyaya açılan tek kapısı olan Refah'ın açılması, Filistin halkı tarafından coşkuyla, siyonist rejimle Washington'daki hamileri tarafından kaygıyla karşılandı.

Filistin direnişinin önünde yeni ufuklar açıldı

Onlarca yıldır devam eden isyanıyla Arap halklarına örnek olan Filistin halkı, bu defa Arap halklarının isyanıyla, emperyalist/siyonist güçlerle suç ortaklarının uyguladığı boğucu ablukadan kurtulma şansı yakaladı. Olay Refah sınır kapısının açılmasının çok ötesindedir...

Birinci İntifada ile politik ve moral üstünlük kazanan Filistin halkı, 1993'te başlatılan "Oslo Barış Süreci" ile bu üstünlüğü yitirmeye başladı. Sovyetler Birliği'nin dağılmasından sonra umudunu emperyalistlere bağlayan dönemin El Fetih lideri Yaser Arafat, verdiği tavizler karşılığında, kuşatma altında bulunan, Yahudi yerleşimleriyle delik deşik edilmiş Batı Şeria ile açık hapisane görünümündeki Gazze Şeridi'nde iradeden yoksun bir Filistin yönetimi alabildi. Yönetim değil, ama Filistin halkı, bu alçaltıcı duruma İkinci İntifadayla yanıt verdi. Arafat ise, taviz vererek bir şey kazanılmayacağını farkına vardığında, FHKC dahil direnişçi örgütlerle bağ kurarak ortak hareket etme önerisinde bulundu. Diğer örgütlerle varılan anlaşma üzerine Arafat, ABD güdümündeki görüşmelere ortak talepleri içeren bir programla gitti. ABD-İsrail baskılarına rağmen bu tutumunda ısrar edince, önce Batı Şeria'daki karargahında kuşatıldı, ardından ise dolaylı yollardan katledildi.

Arafat sonrası El Fetih liderliğine gelen Mahmud Abbas ve ekibi ise, iradeden yoksun teslimiyetçi bir çizgi izledi. İradeden yoksun bu ekip utanç verici icraatlara imza atarak, Batı Şeria-Gazze bölünmesinde önemli bir rol oynadı. Bu yönetim, Filistin direnişinin tasfiye edilmesi için İsrail'le işbirliği yapabilecek derecede alçalabildi. Bu tablo, Filistin davasının, Arap dünyasında halk isyanları başladığında dip noktasında olduğuna işaret ediyor. Halk isyanları, bu uğursuz tablo için sonun başlangıcı oldu.

Onbinlerin sokaklara çıkarak parçalanmaya son verilmesini talep etmesi, önce şiddetle bastırılmaya çalışıldı; buna karşın Hamas-El Fetih ikilisini gayr-meşru duruma düşürme potansiyeli taşıyan parçalanma karşıtı hareketin talepleri etkili oldu. Mısır'daki yönetim değişikliğinin de birlik anlaşmasında etkisi olsa da, Filistin halkının parçalanma karşısındaki kararlı duruşu belirleyici oldu.

Nakba'nın yıldönümünde binlerce gencin Suriye, Lübnan, Ürdün ve Mısır'dan yola çıkarak İsrail sınırlarına dayanması da, halk isyanlarının dolaysız yansımasıydı. Sınırı aşmaya çalışan eylemcilere vahşice saldıran İsrail askerleri, silahsız gençleri vahşice tarayarak, 20'ye yakın genci katlettiler. Bu gözü dönmüş saldırganlığa rağmen, Nakba'nın 63. yıldönümü yeni bir sürecin başladığını ortaya koydu. Bölgede oluşan yeni atmosferden güç alan Filistin Yönetimi, önümüzdeki Eylül ayında BM Güvenlik Konseyi'ne başvurarak "Bağımsız Filistin Devleti"nin tanınmasını isteyeceğini ilan etti. Filistin halkı lehine gelişen bir diğer önemli nokta ise, iç sorunlarıyla boğuşsalar da, isyan eden halkların Filistin davasına daha yakın ilgi göstermeye başlamış olmalarıdır.

Tüm bu gelişmeler, Filistin halkının temel sorunlarının yerli yerinde durduğu gerçeğini değiştirmiş değil. Ne Hamas-El Fetih anlaşması, ne geçici bir hükümet kurulduktan sonra seçimlere gidilmesi, ne Mahmud Abbas yönetiminin BM nezdinde bağımsız devlet ilan etme girişimi... Her birinin kendine göre bir anlamı olsa da, Filistin sorununun çözümü bunların ötesindedir. Başkenti doğu Kudüs olan bağımsız bir Filistin devletinin 1967 sınırlarında kurulması, mültecilerin topraklarına geri dönüş hakkı, Yahudi yerleşimlerinin yıkılması, ırkçı-duvarın yıkılması, siyonist zindanlardaki Filistinli esirlerin serbest bırakılması... Filistin halkının öne çıkan bu temel sorunları, son aylarda meydana gelen kimi gelişmelerle çözülemes elbet. Bu gelişmeler, sorunun çözümü için gerekli zeminin hazırlanmasında rol oynayabilir ancak.

Filistin halkının moral üstünlüğü yeniden ele geçirmesi, Arap halklarının daha aktif, daha yaygın bir dayanışma içine girecek olmaları, İsrail'in etrafındaki çemberi daraltacaktır. Oluşma sürecindeki yeni koşullar etkin bir şekilde değerlendirilebilirse, Filistin direnişinin önünde yeni ufuklar açılacaktır. Direniş, her koşulda belirleyicidir; bununla birlikte

moral/siyasal üstünlük ve halkların enternasyonal dayanışması da direnişin başarısı için büyük bir önem taşıyor. Önümüzdeki sürecin bu koşulların biraraya gelmesi için uygun bir atmosfer oluşturacağını söylemek abartı olmayacaktır.

Siyonist rejimin esas dayanağı Beyaz Saray'dır!

Etrafındaki çember daralırken, siyonist rejim halen en büyük desteği Beyaz Saray'dan alıyor. Geçen günlerde Washington'a giden İsrail Başbakanı Netanyahu, Kongre üyeleri önünde yaptığı 40 dakikalık konuşma sırasında 29 defa alkışlandı. Bir savaş suçlusunun şakşakçılığını yapan Amerikan Kongresi utanç verici bir duruma düşmekle kalmadı, ırkçı-siyonistlerin suç ortağı olduğunu da bir kez daha kanıtlamıştır.

Kongre'nin desteğini alan siyonist şef, Obama'nın bir gün önce sarfettiği sözleri yutmasına neden oldu. 1967 sınırlarında bir Filistin devletinin kurulması gerektiğini söyleyen Obama, Kongre üyeleri Netanyahu'nun şakşakçılığını yapınca, yanlış anlaşıldığını söyleyerek, utanmadan sözlerini yuttu. Obama'yı bu alçaltıcı tutuma zorlayan, Amerikan Kongre'sine hitap eden siyonist başbakanın, "İsrail'in 1967 sınırlarına çekilmesi söz konusu değil" şeklindeki sözleridir. Washington'dan aldığı destek, siyonist rejimi daha da saldırganlaştıracaktır. Ancak bu küstah saldırganlık, Arap halklarının ırkçı-siyonist rejime karşı zaten yaygın olan öfkesini daha da güçlendirecektir.

Arap dünyasındaki halk isyanlarının kabusu altında bulunan İsrail başbakanı, Kongre üyelerinin şakşakçılığıyla moral bularak Washington'dan ayrıldı. Ancak bu moral kısa ömürlü olmaya mahkumdur. Zira halk isyanlarının Filistin davasına yansımasının siyonist şefleri yeni kabuslara sürüklemesi kaçınılmaz görünüyor.

Mısır'da gözaltında işkence protestosu

Mısır'da kadınların gözaltında işkenceye maruz kalması ve bekaret testine zorlanması sanal ortamda protesto edildi. Mübarek'in devrilmesinin ardından askeri yönetim döneminde gözaltılarda yaşanan insan hakları ihlallerine dikkat çekmek için blog yazarları tarafından yapılan eylemde suçlamalarla ilgili soruşturma açılması talep edildi.

Mısır'da gözaltında bekaret testi suçlaması

Uluslararası Af Örgütü'nün Mayıs ayındaki raporu ile gündeme gelmişti.

Raporda, askerler tarafından gözaltına alınan 18 kadın eylemcinin, fuhuş suçlamasına maruz kalmakla tehdit edildiği ve 'bekaret testine' zorlandığı belirtilmiş, göstericilerin kendilerine işkence yapıldığı, dövüldükleri ve elektrik verildiği ifadeleri de raporda kendine yer bulmuştu.

Bir köprü kadar uzaktı ve isyan ateşi Cebelitarık'tan geçti...

İspanya'da gençliğin geleceksizliğe isyanı!

Kuzey Afrika'da yakılan isyan ateşi, Ortadoğu diktatörlerinin başını ağrıtmaya devam ederken şimdi de kapitalizmin metropol ülkelerini sarsmaya başladı. İspanya'nın başkenti Madrid'in en büyük meydanı Puerto de Sol'de (Güneş Kapısı) toplanan onbinlerce genç Tahrir Meydanı'nı aratmayacak şekilde sokaklarda kalmaya devam ediyorlar. 15 Mayıs günü başlayan ve hızla kitleselleşen eylemlere destekler de artarak devam ediyor. Başta Madrid halkı olmak üzere, Barcelona, Sevilla, Valencia, Bilbao gibi büyük kentler de eylemlere desteğini giderek artırmaktadır.

Kapitalizmin küresel mali krizi sonrasında başta Amerika olmak üzere Avrupa ülkeleri de birer birer ekonomik alanda sıkıntı yaşamaya başlamıştı. Kapitalist krizin bedelini ise hükümetler emekçilerin üstüne yüklemeye çalışıyorlar. İspanya'da durum farklı değil. Hatta Avrupa Birliği içinde Yunanistan'dan sonra ekonomik olarak en kötü durumda olan İspanya'dır. Bunun farkında olan hükümet bankalara ve büyük kapitalist tekellere vergi muafiyeti, mali destekler getirirken, işçi ve emekçilere ise kemer sıkma politikaları adı altında onlarca yıkım programı hazırlamaktadır. İşsizliğin yüzde 21'i geçtiği İspanya'da 15-24 yaş arasındaki gençler arasındaki işsizlik oranı ise yüzde 45'i bulmaktadır. Böyle bir toplumsal atmosferde gençlere de Tahrir Meydanı'nı zapteden ve yeni bir yol sunan Arap ve Afrika halklarını izlemek düştü. Onlar da meydanları ele geçirip hükümetin ekonomik ve mali yıkım programlarına son vermesini ve kapitalist sistemin krizlerinin faturasını ödemeyi reddediyorlar.

Adı sosyalist olan fakat adının ötesinde herhangi bir sosyalistliği hatta sosyal-demokratlığı bile bulunmayan sosyalist partinin başkanı (aynı zamanda başbakan) Zapatero'nun yıkım planlarına karşı isyan edenlerin başında gençler gelmektedir. Ama meydanları dolduranlar sadece gençlik değildir artık, emekçilerin katılımı da yoğundur. 22 Mayıs günü gerçekleşen yerel seçimleri boykot ederek, seçimlere katılımı yüzde 65'le sınırlayan İspanya halkı, ne sosyal-demokrat partiye ne de muhafazakâr partiye güvenmediklerini kanıtlamıştır. Sorunlarının çözümünün herhangi bir düzen partisinde olmayacağını altını ısrarla çizen gençler, gerçek bir demokrasi talebini yükseltmektedir.

Emekçilerin her kesiminden yükselen ortak ses "bankalar ve politikacılara ait mal değiliz" şeklindedir. Ülkelerinin hisse senedi spekülasyonlarının ve merkez bankası memurlarının elinde olmasından dolayı ekonomik krizin bedeli emekçilere yükleniyor. Şimdi emekçiler bankaların yükledikleri (Mortgage, kredi kartı vb.) borçlarına ve buna neden olan sermaye hükümetlerine isyan etmektedirler.

Burjuva düzen partilerinin sadece adlarının değişik olduğunu, programlarının ve icraatlarının ortak olduğunu söyleyen emekçiler, taleplerini ise şöyle ortaya koyuyor:

- Siyasetçilerin imtiyazlarının kaldırılması
- İşsizliğe karşı önlem
- Herkese konut hakkı
- Kaliteli kamu hizmetleri (Üniversite harçlarının kaldırılması, sağlık hizmetlerin düzeltilmesi...)
- Bankalara kontrol ve adil vergilendirilme
- Gerçek demokrasi (Devletin ortaya çıkardığı her türlü engellemelerin kaldırılması)

Askeri harcamaların azaltılması

Ülkenin siyasal elitlerine karşı isyan bayrağı açan ve "bankaların sebep olduğu mali krizin bedelini ödemeyeceğiz" şiarını yükselten emekçiler alanları terk etmeye hiç gönüllü değiller. Bunu ilk olarak yerel seçimlerde sokağa çıkma yasağı olmasına karşı alanlarda kalarak gösterdiler. Sonrasında ise polis Barcelona'da eylemcilere saldırarak 100 kadar kişiyi yaraladı ve gözaltına almaya başladı. Ortadoğu ve Afrika diktatörlerine çekilin diyen ve Afrika halklarının yanında olduğunu söyleyen diğer kapitalist Avrupa devletleri gibi İspanyol devleti de, sözkonusu kendi iktidarı olunca ikiyüzlülikle kendi emekçilerinin isyanına karşı güç kullanmaya devam ediyor.

Devlet terörü, az gelişmiş Afrika ülkelerinde de gelişmiş kapitalist (kendilerince demokratik) ülkelerde de aynıdır, sadece şekli ve şiddeti farklılaşır. Gençler ve emekçiler ise haklı olmanın verdiği güçle meydanlarda kalmaya devam edeceklerini haykırıyorlar. Hükümetlerin ve bankaların kendilerini modern kölelik koşullarında yaşatmasına karşı mücadelelerini sürdürüyorlar.

Devletin her türlü baskı ve terörüne karşı emekçiler mücadeleyi büyütme için kararlılıklarından ödün vermiyorlar. Devlet ise böyle bir tehlikenin farkında olarak saldırılarına devam ediyor. Burjuva devlet öyle fütursuzlaştı ki eylemlere katılımı durdurabilmek ve iletişimi engellemek için interneti kesti. Barcelona ve Manchester United arasında oynanacak futbol maçının sonucundaki sevinç gösterileri için alanın boşaltılmasını istedi. Meydan boşaltılmadığı için, polis vasıtasıyla binlerce kişiye saldırma cüretinde bulundu ve yüzlerce kişiyi yaraladı. Buna karşı özellikle gençler oturma eylemleri yaparak saldırıları kınadı.

Madrid'in Puerto de Sol meydanından yükselen çadırların artırılması için özellikle gençler yoğun olarak çalışmaktalar. Diğer kentlerin katılımını sağlamak, halkın arasına gidip taleplerini kabul ettirmek ve mücadelenin gerekliliğini anlatabilmek için yoğun bir çaba içindeler. Her ne kadar sermaye devleti saldırıları sonucunda diğer kentlerde çadırları kaldırmayı başarmışsa da özellikle Madrid eylemciler

için kale pozisyonunu korumaktadır. Londra, Lyon, Paris... gibi Avrupa'nın merkezlerindeki emekçiler eylemler düzenleyerek İspanyol eylemcilerin yanında olduklarını bildiriyorlar. Çeşitli ülkelerdeki İspanyol büyükelçiliklerin önünde de eylemler yapılmaya devam etmektedir.

Burjuva parlamentosundan medet ummayı kesen emekçiler sorunlarına kendileri çözüm üretmektedirler.

On yıllardır gericilik döneminin hüküm sürdüğü Avrupa'da gençliğin ve emekçilerin kapitalist düzene karşı isyanlarını hükümetler bastırmıştı. Şimdi ise Mısırlı ve Tunuslu gençlerin diktatörleri devirmedeki başarısı diğer ülkelerin emekçilerine örnek olmaktadır. İngiltere, Fransa ve Yunanistan'da gençler kitlesel şekilde alanlara inmişlerdi ve daha işleri hiç de bitmiş gibi gözükmemektedir.

Yemen'de devlet terörü hız kesmiyor

Yemen'de sokakları terketmeyen emekçilere dönük devlet terörü hız kesmiyor.

Şubat ayından bu yana süren gösterilerde şu ana kadar 300 kişi yaşamını yitirirken, 29 Mayıs günü de Taiz kentinde 20 kişi askerler tarafından öldürüldü.

Taiz'deki Özgürlük Meydanı'nda yaklaşık 4 ayı aşkındır oturma eylemi yaparak Ali Abdullah Salih rejimine karşı öfkelerini haykıran emekçiler, devlet terörünün hedefi oldular. Meydana baskın düzenleyen askerler göstericilere gaz bombaları ve silahlarla müdahale ettiler. Kampları ise ateşe verdiler. 20 göstericinin öldürüldüğü baskın sonucunda çok sayıda kişi de ağır yaralandı.

Yemen'de gerici rejimin şefi Ali Abdullah Salih ile ülkedeki en güçlü aşiret lideri Şeyh Sadık El Ahmar arasında, ülkede bir haftadır süren

çatışmaları durdurmak konusunda anlaşmaya varılarak ateşkes ilan edilmişti. Anlaşma çatışmaları bir süreliğine durursa da, Salih'in ülkeyi terk etmesinin müzakere edilmesine ısrarla karşı çıkmayı sürdürmesi emekçilerin öfkesine konu olmaya devam ediyor.

Yemen'in güneyindeki Zincibar kenti yakınlarında aynı gün düzenlenen bir baskında ise dört askerin öldürüldüğü ifade edildi.

Devlet yetkilileri bu olaydan bir önceki gün, El Kaide'ye bağlı güçlerin güvenlik güçleri ile çatıştıktan sonra Zincibar'da kontrolü ele geçirdiklerini ifade etmişlerdi. Muhalefet güçleri ise bunun bilinçli bir politika olduğunu, Salih rejiminin kenti hükümete yakın bazı silahlı gruplara terk ederek isyan hareketinin ardında El Kaide'nin olduğu algısı yaratmak istediğini söylüyor.

Yunanistan'da kriz derinleşiyor...

Sınıf mücadelesi sertleşiyor

2008'de patlak veren kapitalizmin küresel krizinin şiddetle sarstığı ülkelerden biri Yunanistan'dı. Geçen yıl ekonomiyi çöküşün eşiğine getiren mali kriz aşılamayınca siyasal kriz de uç vermeye başladı. AB ile IMF'nin devasa kredileri çöküşü ertelemiş olsa da, sorun esas yönünde yerli yerinde duruyor. Zira kriz kapitalizmin yapısal bir sorunu, dolayısıyla çözümü de bulunmamaktadır.

Krizi yönetip sistemin çöküşünü önlemek ise, ancak işçi sınıfıyla emekçilerin ağır faturaları uysalca ödedikleri koşullarda mümkündür. Yunanistan burjuvazisinin en büyük açmazı, işçi sınıfının, emekçilerin ve gençliğin meşru/militan mücadele geleneğinin güçlü olmasıdır. Yunanistan işçi sınıfının son 15 ayda 11 defa genel grev gerçekleştirdiği dikkate alındığında, AB-ABD emperyalistlerinin desteği ile sistemi kurtarmaya çalışan Yunan egemenlerinin işinin ne kadar zor olduğu daha iyi anlaşılır.

“Sosyalist” hükümet kuyusunu kazıyor

AB-IMF ikilisi, kredilerin 12 milyar Euro'luk beşinci taksidini ödemediği Yunan hükümetine baskı yaparak anlaşmaya uymasını dayatıyor. Buna göre geçen yıl GSYH'nin yüzde 10.5'ine tekabül eden bütçe açığının 2011'de yüzde 7.6'ya indirilmesi gerekiyor.

Bu ise ücretlerde ve emekli aylıklarında kesintiler, KDV artışı, kamu emekçilerinin işten çıkarılması, 2015 yılına kadar 50 milyar Euro'luk özelleştirme yapılması vb. icraatların derhal hayata geçirilmesi anlamına geliyor.

Bu nokta, Papandreu liderliğindeki “sosyalist” hükümet için “zurnanın zırt dediği yer”dir...

AB-IMF tarafından dayatılan “kemer sıkma” politikası konusunda muhalefetle uzlaşma arayan Başbakan Papandreu, diğer partilerin yan çizmesi üzerine, kapsamlı saldırıyı tek başına irca etmek zorunda kalmış görünüyor. Bu durumda işçi sınıfının, emekçilerin ve kapitalizmin geleceksizliğe mahkum ettiği gençlerin öfkesi göz önüne alındığında, sistemi kurtarmak adına saldırıya hazırlanan Papandreu hükümetinin, aynı anda mezarını kazımaya başladığını da vurgulamak gerekiyor.

Emekçiler IMF'nin alçaltıcı dayatmalarını reddediyor!

Geçen hafta 2011 yılının ikinci genel grevini gerçekleştiren işçi sınıfıyla kamu emekçileri, AB-IMF patentli küstahlığa meydan okudular.

Genel greve Yunanistan İşçi Sendikaları Konfederasyonu (GSEE), Yunanistan Kamu Çalışanları Konfederasyonu (ADEDY) ve Yunanistan Komünist Partisi'nin etkisindeki Tüm İşçilerin Militan Cephesi (PAME) katıldı.

IMF şeflerinin dayattığı kapsamlı saldırıya boyun eğmeyeceklerini birleşik genel grevle ilan eden işçi ve emekçilerin kararlı tutumu, Yunanistan egemenlerini olduğu kadar AB-IMF şeflerini de tedirgin ediyor. Zira kapsamlı sosyal yıkım saldırısının püskürtülmesi hem Avrupa işçi sınıfına örnek olacak hem krizin Yunanistan'la birlikte diğer AB ülkelerine yayılmasını hızlandıracaktır.

Genel grevden birkaç gün sonra başkent Atina ve ikinci büyük kent Selanik'te onbinlerce işçi, emekçi ve gencin meydanları işgal ederek direnişe geçmesi,

sosyal yıkıma karşı mücadeleye yeni bir boyut kattı. Yunanistan egemenleri ile AB şeflerinin tedirginliğini daha da arttıran meydan işgalleri, “Tahrir Meydanı tipi direniş”in evrenselleşme yolunda olduğu olgusunu güçlendirdi.

“Bıkkınlar ve öfkeli” adıyla biraraya gelen gençler tarafından örgütlenen eylemler Atina'da Yunan Parlamentosu'nun da bulunduğu Sintagma Meydanı'nda, Selanik'te ise Beyaz Kule'de gerçekleştirildi. Atina'daki eylemde yumruklarını parlamento binasına doğru havaya kaldırarak tepkisini ortaya koyan göstericilerin öne çıkan sloganları; “Memorandumunuzu alın ve çekip gidin” ve “Hırsızlar!” oldu. “Aç olduğumuz için gürültü yapıyoruz, tempo tutuyoruz çünkü umutluyuz” sloganı atan 70 bini aşkın işçi, emekçi ve genç, 24 saat boyunca Sintagma Meydanı'nı işgal ettiler. 24 saat boyunca hayatı felç eden genel grevin ardından onbinlerin meydan işgaliyle öfkesini ortaya koyan işçi sınıfıyla emekçiler, sınıf çatışmalarını meşru/militan hat üzerinde sürdürmeye kararlı olduklarını dosta düşman gösterdiler.

Genel grevle kitle direnişinin aynı anda gündeme gelmesi, yeni bir duruma işaret ediyor. Nitekim Yunanistan burjuvazisi ile emperyalist merkezlerdeki şefler olayları kaygıyla izlemeye başladılar. Halk isyanlarıyla sarsılan diktatörlere “halkın sesine kulak verin” diye telkinlerde bulunanlar, ateş Avrupa'nın içine sıçrayınca farklı telden çalmaya başladılar.

Kapitalizm tehlikedeyse her “önlem” mubahtır...

Papandreu hükümetine, “kredi taksitlerini alabilmen için IMF'nin istediği reformları yapmak zorundasın, aksi halde avucunu yalarsın...” anlamına gelen açıklamalarla sopa sallayan AB şefleri, dayattıkları sosyal yıkım saldırısının yaratacağı toplumsal patlama hakkında düşünme işini ise, CIA'ye havale etmiş görünüyorlar. Sağa sola insan hakları, özgürlükler, demokrasi hakkında vaaz vermeye pek hevesli olan AB şefleri, sistemlerinin bekası söz konusu olduğunda suratlarındaki “demokrat” maskesini, tereddütsüz bir şekilde çöpe atıyorlar. Yunan burjuvazisinin yapısal krizi aşmasının giderek zorlaştığını, hatta diğer Avrupa ülkelerine de yayılma eğiliminde olduğunu kabul eden sistemin efendileri, isyanın biriken dinamiklerini bastırmak için ordu dahil zor aygıtlarına “hazır olun” talimatı veriyorlar.

Genel grev ve kitlesel isyanın ardından CIA tarafından hazırlandığı bildirilen bir rapor Alman Bild gazetesinde yayınlandı. CIA raporuna göre, toplumsal patlamaya doğru yol alan Yunanistan'da askeri darbe ihtimali bulunuyor...

Atina Belediye Başkanı Yorgo Kaminis ise, iç savaş benzeri durumlar yaşanabileceği uyarısında bulunarak, Atina'nın 1970'li yıllardaki Lübnan'ın başkenti Beyrut'a dönme tehlikesinden söz ediyor. Bu ve benzer açıklamalar Yunanistan burjuvazisi ve onun devletinin, sosyal yıkım saldırısına karşı isyan etme noktasına gelen işçi sınıfıyla emekçileri dize getirebilmek için ne tür yöntemler düşündükleri hakkında fikir veriyor.

Sınıf çatışmaları keskinleşiyor...

Aşılamayan ekonomik krizin siyasal boyut kazanması, AB-IMF şeflerinin sosyal yıkım programının uygulanması için bastırması, diğer tarafta ise genel grev ve meydan direnişleriyle tepkisini ortaya koyan işçi sınıfı, emekçiler ve genç kuşaklar... Bu olgular, Yunanistan'da sınıf çatışmalarının yeni bir evreye sıçrama olasılığının yüksek olduğuna işaret ediyor. İspanya, Fransa, İtalya, Portekiz, İrlanda gibi AB ülkelerindeki genel grev ve militan kitle eylemleri, çatışmanın kıtasal boyuta sıçrama eğilimine de işaret ediyor.

Rejimin ikna, kandırma, oyalama, aldatma vb. icraatlarının etkisini kaybettiği yerde, burjuvazi ve onun devletinin temel silahı olan çıplak zora başvurulacaktır. Bu ise işçi sınıfıyla emekçi müttefiklerinin öfkesini daha da arttıracaktır. Keskinleşmesi kaçınılmaz görünen iki dünya arasındaki bu çatışmada, her sınıf iradesini diğerine dayatmaya çalışacaktır.

Görünen o ki, stratejik açıdan güçlü taraf olan işçi sınıfıyla emekçilerin zayıf noktası, harekete önderlik edecek devrimci sınıf partisinin henüz sahnede görünmemesi ve sendika bürokrasisinin işçi sınıfı üzerindeki uğursuz etkisidir... Çatışmanın keskinleştiği yerde ikinci engeli aşmak nispeten kolaydır. Esas olan ise birincisidir; işçi sınıfı ve emekçilerin kitlesel/militan direnişine önderlik edip çatışmayı sonuca götüreceği devrimci partinin sahneye çıkıp tarihsel rolünü oynamasıdır. Yunanistan'daki Marksist devrimci birikim ve militan sınıf çatışmalarının yarattığı dinamikler, öncü partiyi inşa etme potansiyelini fazlasıyla taşımaktadır.

Avrupa'da sınıf mücadelesi

Volkan Yaraşır

Kapitalizmin yapısal krizi ve finans-kapitalin sosyal yıkım politikaları, Avrupa'da sınıf mücadelesini güçlendirdi.

2011 yılında mücadele daha da yaygınlaştı. Kıtanın Akdeniz havzasındaki gelişmeler merkezdeki ülkeleri de etkilemeye başladı. Mart ayı sonunda Belçika'da, AB liderler zirvesinin yapıldığı Avrupa Konseyi binası onbinlerce gösterici tarafından kuşatıldı. Sendikaların çağrılarıyla gerçekleşen bu eyleme, eşzamanlı destekler geldi. İspanya, Fransa ve Almanya işçi sınıfı kitlesel protesto gösterileri yaptı. Eylemlerin odağını Merkel ve Sarkozy'nin önerisi olan, "Rekabet Paketi" adı verilen yeniden yapılanma tasarısı oluşturdu. Tasarı, özünde konsantre sosyal yıkım programlarını içeriyor. Ayrıca bu programın tek merkezden (AB'den) koordineli bir şekilde uygulanması yönünde düzenlemeleri kapsıyor. Önermenin içeriği kısaca şöyle: AB ülkelerinde emeklilik yaşının kademeli bir şekilde yükseltilmesi, bazı temel hak kayıplarının yasalaştırılması, ücretlerde sistematik düşüşler sağlanması, esnekleştirme ve sosyal güvenlik sisteminin çökertilmesi ve hızla özelleştirilmesi.

Pakt, 24 Mart'ta yapılan zirve toplantısında kabul edildi. Anlaşmayla birlikte AB, kriz bahanesiyle tek tek ülkelere emeklilik yaşının yükseltilmesi, işçi ücretlerinin düşürülmesi ve sosyal güvenlik sisteminin tasfiyesi için baskı yapabilecek. Yani artık AB coğrafyasında işçi sınıfına yönelik daha konsantre ve sistematik saldırılar gündeme gelecek.

Finans-kapital sınıfa karşı stratejik bir saldırıya hazırlanıyor. İşçi sınıfı bu gelişmeler ve krizin yıkıcı sonuçlarına (kemer sıkma politikaları diye de adlandırılıyor) karşı kıta düzeyinde hareketlendi.

Belçika'da pakt karşıtı eylemleri, Mayıs ayının başında öğretmenlerin bir günlük grevi izledi. Ülkede öğretmenler 15 yıl aradan sonra ilk grevlerini gerçekleştirdi.

Almanya Mayıs ayına grevle girdi. 2 Mayıs'ta Berlin'de bulunan 3 büyük üniversite hastanesinde çalışan sağlık emekçileri grev başlattı. 2200 işçinin iştirak ettiği grevin en önemli özelliği katılımcıların büyük bir çoğunluğunun taşeron işçi olmasıydı. Çalışma koşullarının ve ücretlerin düzeltilmesi için başlayan grev etkili oldu. Grev Almanya'da güvencesizleştirilmenin en önemli operasyonlarından

biri olan ve hızla yaygınlaşan taşeronlaştırmaya karşı etkili bir pratik olarak dikkat çekti.

İtalya'da, en büyük konfederasyon olan CGIL'in çağrısıyla genel grev yapıldı. Kemer sıkma politikalarına karşı işçi sınıfı (6 Mayıs'ta) bu yılın ilk genel grevini gerçekleştirdi. 24 saatlik genel grev, hava yolları, demiryolları, kamu kuruluşları ve okullarda etkili oldu. Özellikle ülkede, başta metropoller olmak üzere, ulaşım sistemi kilitlendi.

Portekiz işçi sınıfı da 6 Mayıs'ta sokaklardaydı. Mali kriz sarmalına giren Portekiz'de, erken genel seçimlerin yaklaştığı bu günlerde ücretlerin dondurulmasına, sosyal yardımlarda yapılacak kesintilere, vergilerin artırılmasına karşı kamu çalışanlarının etkin olarak katıldığı grev gerçekleştirildi.

Britanya'da işçi sınıfı Mart sonunda ayağa kalktı. TUC önderliğinde gerçekleşen eylem yeni sosyal saldırılara ve kemer sıkma politikalarına karşı yüzbinleri harekete geçirdi. Son yılların en kitlesel eylemiyle neo-liberal politikalar lanetlendi. 500 bin kişinin katıldığı protesto eylemi, 2003 yılında Irak savaşına karşı yapılan eylemden sonraki en büyük gösteri olarak iz bıraktı. 26 Mart'ta TUC üyesi işçiler greve çıktı ve alanlarda kitlelerle kaynaştı. Üniversite öğrencileri okul işgalleriyle işçilere destek verdi. Britanya'da resmi işsizlik oranı 2010 yılında yüzde 8'e ulaştı. Bu oran son 20 yılın en yüksek seviyesini işaret ediyor. TUC'un grevlerini ve büyük kitle gösterisini Nisan başında sağlık çalışanlarının sağlıkta reform ve özelleştirme politikalarına karşı eylemleri izledi.

Fransa'da Mart ayında yapılan iki aşamalı seçimlerde Sarkozy düşüşe geçti. Yerel seçimlerden sosyalist ve sosyal demokrat parti zaferle çıktı. Bu arada faşist parti FN de oylarını artırdı. Bu oran bazı bölgelerde yüzde 10 ve yüzde 12 oranına ulaştı. Krizin yarattığı koşullar ve sosyal yıkım programları sadece Fransa'da değil, İsviçre, Almanya, Avusturya, Hollanda, Danimarka, Finlandiya, İsveç, Norveç, Britanya ve doğu Avrupa ülkelerinde neo-faşist hareketin yükselişinin önünü açtı. Krizin etkisiyle diskriminasyon politikaları, rasizm uygulamaları, göçmen düşmanlığı ve İslamofobi yaygınlaştı. Faşizmin yükselişi kıtada sınıfsal antagonizmanın keskinliğini işaretliyor. Mayıs ayı ortalarında

İspanya'da gençlik Madrid'de bulunan Puerto De Sol meydanını işgal etti. Metropol bir simge ve tüketim toplumunun mabedi olan meydan Tahrir Meydanı'na çevrildi. Gençliğin temsilcileri eylemlerinin esin kaynağının Tahrir Meydanı olduğunu açıkladı. Benzer gelişmeler Lizbon'un Porto Batelha Meydanı'nda yaşandı. Aynı şekilde İtalya ve Almanya'da da meydanlar gençlik tarafından işgal edildi. Gençlik geleceğin gaspına ve neo-liberalizme karşı ayağa kalktı. Geleceği kazanmak için metropollerin nabzı olan alanları işgal etti. Yarattığı fiili durumlarla, tahakküm ve otoriteyi işlevsizleştirdi. Mekanın özgürleşmesini sağladı.

Gençliğin bu hızla yayılan ve etkisi artan meydanları işgal eylemleri, neo-liberal virüsün yaydığı sinik ve pesimist havayı dağıttı, yani zamanın ruhunu değiştirdi. Gençlik özgürleştirdiği meydanlarda, özgürlük ve eşitlik özlemlerini dile getirdi. Daha önce Yunanistan, İtalya, Fransa ve Britanya'da olduğu gibi gençlik geleceğini arıyor. Özgürlük ve eşitlik özlemlerini işçi sınıfının mücadelesiyle bütünleştiriyor. Gençliğin potansiyel proleter kimlikleriyle arayışları, sınıfla kaynaştığı oranda sarsıcı sonuçlar yaratacaktır. Daha önce bu yönde önemli pratikler yaşandı.

Bütün bu gelişmeler Avrupa'da sınıf mücadelesinin yükselişini işaret ediyor. Yunanistan'da 10 Mayıs'ta gerçekleşen grev de bunun somut göstergelerinden biri oldu. Ayrıca Portekiz'de yaşanan mali kriz süreci periferideki yeni kriz senkronudur. Portekiz'in, İspanya'nın toksik bankacılığının üssü olması, İspanya'yı hızla borç krizi anaforu sokabilir. Avrupa'nın beşinci büyük ekonomisi olan İspanya'da toplumsal gerilim artmaktadır. Krizin yıkıcı dalgalarının İspanya'yı sarması uzun süreden beri sessizlik içinde olan İspanya işçi sınıfını ayağa kaldırabilir. Çünkü neo-liberal saldırılar işçi havzalarında sınıfsal öfke ve kin birikmesine yol açtı. İspanya gençliğinin eylemleri bu noktada katalizör bir etki yaratabilir. Gençlik eylemleriyle İspanya'da uzun zamandır süren eylemsizlik dönemini sonlandırdı. Özellikle Puerto De Sol Meydanı'nın işgali, ülkede müthiş bir atmosfer yarattı. Gençliğin yayınladığı manifesto, şu an için şekilsiz, eklektik ve melez tanımlamalar içerirse de gençliğin özlemi, arzu ve eylemlerinin yarattığı aura önemlidir. Kıta genelinde ve özelde İspanya'da yeni bir dönemin ve dinamiğinin habercisidir: Yeni ve genç proletaryanın.

Kıtada sınıf hareketinin yeni ateşleyicisi İspanya ve Portekiz olabilir. Bu arada İrlanda'nın "kurtarıma operasyonları" halen sürmektedir. İrlanda bankalarının ek olarak 24 milyar euroluk finansal ihtiyacı ortaya çıktı.

Kısaca mali kriz senkronu yayılıyor. Önümüzdeki dönem Portekiz ve İrlanda'da ekonomik çöküşler gündeme gelebilir. İspanya borç krizine girebilir. Periferiyi giderek saran krizin, çekirdeği etkilemesi kaçınılmazdır.

Önümüzdeki dönem yeni sınıf kavgalarına gebe. Mali krizin yayılması, senkronizasyon özelliği, çöküş riskleri kıta düzeyindeki sınıfsal antagonizmayı keskinleştiriyor ve yoğunlaştırıyor. Bu yoğunlaşma hali kıta çapında büyük toplumsal altüst oluşların ve patlamaların önünü açıyor. Artık önümüzdeki dönem genel grev dalgalarına ve yaygın büyük kitle gösterilerine gebe. Artık Avrupa'nın her büyük meydanı Tahrir Meydanı olmaya adaydır. Sorun yeni proletaryanın, yeni güçleriyle yıkıcı gücünün açığa çıkarılmasıdır ve kristalize edilmesidir.

Almanya'da nükleer santraller kapatılacak

Japonya'daki Fukuşima Nükleer Santrali'nde yaşanan felaketten sonra Almanya genelinde gerçekleştirilen nükleer karşıtı kitlesel gösteriler koalisyon hükümetine geri adım attırdı. Federal Alman hükümeti, ülkedeki tüm nükleer santralleri 2022 yılına kadar aşamalı olarak kapatma kararı aldı.

Fukuşima'nın ardından Almanya'nın hemen her kentinde yaygın ve kitlesel gösteriler gerçekleştirilirken, eylemler haftalar boyunca kitleselliğini korudu. Nükleer lobilerin çıkarlarını gözeten hükümet ise başlangıçta santrallerin kapatılması konusunda gönülsüz davranmıştı. Keza, Angela Merkel liderliğindeki koalisyon hükümeti geçtiğimiz yıl santrallerin faaliyet sürelerini 2033'e kadar uzatmıştı. Fakat eyalet seçimlerinde Merkel'in partisi oy kaybederken nükleer karşıtlığını oya

dönüşüren Yeşiller'in başarısı hükümetin bu kararı almasını koşulladı.

Yani kitlelerin kararlı tutumu ve yönelimi burjuva düzen partilerine geri adım attırdı.

10 yıl içinde veda

Elektrik ihtiyacının yüzde 22'sini nükleer santrallerden karşılayan Almanya'da gelecek 10 yıl içerisinde kademeli olarak tüm nükleer santraller faaliyet dışında bırakılacak. Kararın revize edilmeyeceğini belirten Çevre Bakanı Norbert Röttgen, Fukuşima felaketinin ardından güvenlik kontrolleri amacıyla geçici olarak faaliyet dışı bırakılan 8 nükleer reaktörün tümüyle kapatılacağını bildirdi.

Almanya'da atom karşıtı yürüyüşler

Almanya'da nükleer santrallerin kapatılması talebiyle ülke genelinde örgütlenen atom karşıtı yürüyüşlere 29 Mayıs günü de birçok kentte devam edildi.

Essen

Kenedy Platz'da gerçekleşen mitinge yerli örgütlerden MLPD, Die Linke ve Yeşiller katılırken, göçmen örgütlerden yalnızca BİR-KAR katılım gösterdi. Yaklaşık 5 bin kişilik kitlenin ezici çoğunluğunu gençler oluşturdu.

Mitingde atom karşıtı çeşitli konuşmalar yapıldı. Almanya'da 13 adet atom reaktörünün bulunduğu ifade edilerek, tüm santraller kapatılana dek gösterilerin süreceği vurgulandı.

Konuşmaların ardından atom karşıtı müzik grupları dinletiler sundular.

Daha sonra ise yürüyüşe geçildi. Sloganlar ve ajitasyon konuşmaları eşliğinde süren yürüyüş sonunda, en büyük tekellerden biri olan RWE'nin merkez binası önüne gelindi. Eylem burada yapılan kısa konuşma ve gelecek eylemler için yapılan çağrılarının ardından sona erdi.

Fürth

28 Mayıs günü Nürnberg yakınlarındaki Fürth kentinde 8 bin kişinin katılımıyla gerçekleşen

eylem oldukça canlı ve coşkulu bir atmosferde geçti. Eylemde atom santrallerinin derhal kapatılmasını talep eden sloganlar öne çıkarıldı. Yapılan mitingde çeşitli parti temsilcileri konuşmalar yaptı.

IG Metall Sendikası'nın da katıldığı eylem, çeşitli parti ve kurum temsilcilerinin yaptıkları konuşmaların ardından sona erdi.

Hamburg

29 Mayıs günü, sendikaların ve çevre örgütlerinin yanısıra birçok devrimci ve ilerici kurumun da katılımıyla gerçekleşen yürüyüş için kitle Jungfernstieg/Ecke Ballindamm'da toplandı. En önde "Bütün atom santralleri kapatılsın" pankartının bulunduğu yürüyüşte, katılımcı kurumlar kendi pankart ve flamalarını da taşıdılar.

Yaklaşık 5 km'lik yürüyüşün ardından miting alanına gelinerek buradaki programa geçildi. Mitingin örgütleyicisi atom karşıtı kurumlar, çevre örgütleri, sendikalar ve partiler adına kürsüden birer konuşma yapıldı. Konuşmaların ardından miting sona erdi.

Yaklaşık 10 bin kişinin katıldığı yürüyüşe göçmen örgütlerinden yalnızca BİR-KAR ve DIDF katılım gösterdi.

Kızıl Bayrak / Essen-Nürnberg-Hamburg

Peru'da öfke büyüyor

Peru'da emekçilerin maden şirketlerine ve onlara sınırsız imtiyazlar sağlayan hükümete karşı ördükleri militan mücadele sürüyor.

26 Mayıs günü, ülkenin doğusunda yer alan Puno şehrinde binlerce köylü arazilerini kirleten maden şirketlerinin çalışmalarını iptal etmelerini isteyerek gösteri düzenledi. Gösteriler sırasında Bolivya'ya giden yollar barikatlarla kapatıldı. Emekçiler kamu ve özel kurumlarla alışveriş merkezleri ve bankalarda yağmalama eylemleri gerçekleştirdi.

Peru Devlet Başkanı Alan Garcia'nın önümüzdeki 10 yıllık süreçte maden ve petrol projelerine 40 milyar dolarlık yardım yapacağını açıklamasının ardından bölgedeki binlerce köylü, maden şirketlerine verilen imtiyazları protesto etmek için yaklaşık iki hafta önce kitlesel eylemlere ve greve başlamıştı.

5 Haziran'da yapılacak devlet başkanlığı seçimleri öncesinde eylemcilere gözdağı vermek isteyen Peru devleti, Başkan Garcia eliyle orduya "bölge güvenliği için" yetki verdiğini açıklamıştı.

Hükümetin eylemcilerle görüşmek için temsilciler gönderdiği ancak henüz bir anlaşmanın is sağlanmadığı ifade ediliyor.

NATO çocukları katletti

Emperyalist savaş aygıtı NATO Afganistan'da sivilleri katletmeye devam ediyor.

Afganistan'a özgürlük getireceği iddiasıyla gerçekleştirilen emperyalist işgalin ardından ülkeyi kan gölüne çeviren emperyalistler, 28 Mayıs günü aralarında çocukların da olduğu 14 kişiyi daha katletti. NATO savaş uçaklarının Afganistan'ın güneybatısındaki Helmand vilayetinde düzenledikleri hava saldırısı sonucunda 6 kişi de yaralandı. Ölen 14 kişinin tamamının kadın ve çocuklar olduğu belirtildi.

Bielefeld'de kahvaltı

BİR-KAR'ın her ay düzenli olarak gerçekleştirdiği kahvaltılarının dönem olarak sonuncusu 29 Mayıs günü yapıldı. Yaklaşık 60 kişinin katıldığı kahvaltı yine sıcak ve verimli bir atmosferde gerçekleşti.

Haziran ayında yitirilen Ahmet Arif, Orhan Kemal ve Nazım Hikmet'tin ölüm yıldönümleri nedeniyle bu ayki kahvaltıda devrimci sanatçılar anıldı.

BİR-KAR tarafından yapılan konuşmada, yaz döneminde de sosyal etkinliklerin film gösterimleri, piknik gibi faaliyetlerle devam edeceği vurgulandı. Ayrıca Ontex'te hala büyük bir kararlılıkla devam eden direniş sürecinden de bahsedildi. Ardından iki BİR-KAR çalışanı sırayla söz alarak; güzel günlere, umuda, sevdaya, ekmek kavgasına dair o büyük eserlerin yazarlarına sahip çıkmaya, onlara hak ettikleri değeri vermeye çağırarak bir konuşma yaptılar. Sonrasında ise Taranta Babu'ya Beşinci Mektup okundu. Çekilen halaylarla birlikte kahvaltı sona erdi.

Douwe Egberts'de greve doğru...

Dünya tekeli Sara Lee'nin bünyesindeki Douwe Egberts'in (DE) yönetimi, yeni toplu sözleşme sürecinde hemen herkesi şaşkırtan ve hayrete düşüren tekliflerde bulundu. Görünen o ki şirket krizi fırsata çevirmeye çalışmaktadır. Kriz edebiyatı yaparak krizin faturasını işçilere fatura etmek istemektedir. Ancak faturayı işçilere kesmek isteyen şirket, yönetim kurulu başkanına 8 milyon avro gibi astronomik bir prim vermek istemektedir.

DE ölçüyü bir hayli kaçırmış olmalı ki sözleşme teklifleri sendikalar tarafından bile ağır bir şekilde eleştirildi. Şirket yönetimi, genelde yaptığı teklifleri peşinen kabul eden sendikaları bile zor durumda bırakmıştır. Hollanda'nın 2 büyük sendikası olan FNV (liberal bir sendika) ve her zaman işverenden yana tavırlarıyla bilinen, tarihinde hemen hiç bir grev örgütlemeyen CNV (dini baz alarak sendikacılık yapmaktadır) bile işverenin teklifleri karşısında hayrete düşüp, bu teklifleri skandal olarak nitelendirmiştir.

DE çeşitli tür kahve ve çay üretimi yapan, Hollanda pazarının yüzde 75'ini elinde bulunduran görece büyük bir şirkettir. Ayrıca Avrupa'nın çeşitli yerlerinde üretim merkezleri vardır. DE 2009 yılında 125 milyon, 2010 itibarıyla 100 milyon kar yapan merkezi Hollanda'nın Utrecht şehrinde olan bir fabrikalar zinciridir. Daha düne kadar Hollanda şirketi olan DE-Pickwick, bugün bir Amerikan tekeli olan Sara Lee bünyesindedir. Dünya çapında 20 bin işçi çalıştıran Sara Lee, özellikle gıda sektöründe faaliyet göstermektedir. Hisselerinin bugünkü değeri takriben 20 milyardır.

Sara Lee şirketi fabrikalarını, Amerika'da et ve Avrupa'da içecek, -özellikle çay ve kahve- olarak ikiye bölmek istemektedir. Bu bölme operasyonunu, firma yöneticisi Benning kendisine 8 milyon avro prime dönüştürürken, Sara Lee işçilerine ise hak ve ücret kayıpları olarak yansıtmak istemektedir. İşçiden alınan paranın nereye gittiği kısmen belli olmaktadır! DE'de yapılmak istenen son operasyonla işçiler haklarının yüzde 15'ini teslim etmek zorunda kalacaklardır.

Hollanda'da faaliyet gösteren DE çay ve kahve üreten merkezleri birbirinden ayırmıştır. Bunun nedeni bir yandan bu fabrikaları gerekirse iyi bir fiyata satmak öte yandan toplu sözleşmeleri ayrı ayrı yaparak daha fazla ücret ve hak gaspları gerçekleştirmektir.

DE'de yaklaşık 10 yıldır çalışmaktayım. Önceleri 5 vardiya çalışılan dönemde nispeten iyi bir toplu sözleşmemiz vardı. Philips'le, DE Senseo kahve makinası ve bu alette kullanılan kahve padları üretmek için anlaşmışlardır. DE hatta bu padlara patent bile aldı. Philips kahve makinasını, DE ise kahve padlarını üretmektedirler. Kısa zamanda popüler olan bu buluş sayesinde iki şirket de büyük karlar elde ettiler. Philips 2 yıl içinde Senseo kahve makinasından 5 milyon adet satmıştır.

Düzenin bu son ekonomik, mali ve politik kriziyle DE, işçilere dönük amansız bir saldırıya girişti. Kısa sürede inanılmaz hak ve ücret kayıpları yaşandı. Vardiya sayısı 5'ten 3'e düşürülerek ücretlerde önemli kayıplar yaşandı. 67 işçi işten atıldı. Emeklilik için işçiden kesilen pay yüzde 4 arttı. Ücret olarak bir yılda yüzde 15 gibi bir kayıp yaşanmıştır. Fabrikaya tarihinde ilk defa taşeron işçiler sokuldu. Firma bu saldırıları gerçekleştirirken muhtemel tepkilere karşı bir önlem olarak taşeron işçileri kullanmak istemektedir. Böylece işçileri bölmek, mücadelelerini dizginlemek istemektedir. "Modern"

toplularla sözleşmeyle, geçmişte başlattığı bu saldırıların üzerine koyarak devam etmek istemektedir.

2011 yılı Mayıs ayında başlayan yeni toplu sözleşme görüşmeleri, 3. turdan sonra tıkanmıştır. DE işçi ücretlerinde daha fazla hırsızlık anlamına gelen karını artırmak için ve ileride şirketi daha yüksek bir paraya satabilmek için, işçilerin onyılların mücadelesi sonucunda elde ettiği hakları bir çırpıda yok etmek istemektedir. Gerekçesi ise rekabet koşulları ve sözde modern toplu sözleşme sistemini hayata geçirebilmek.

İşverenin saldırı teklifi kısaca şunlardır:
1- Yıl sonu ikramiyesi olan 13 ay maaşının iptali.
2- 24 gün ADV'nin (işçilerin bir yıl düzenli çalıştıkları durumda elde ettikleri izinleri) iptal edilmesi, çalışma haftasının 36'dan 40 çıkartılması.
3- Esnek çalışma saldırısı.
4- İşçilerin birliğini ve mücadelesini kırmak için gündeme getirilen 'başarıya ve verime' göre ücretlendirme.

5- 55 ve daha yaşlı işçileri ağır ve esnek çalışma koşullarından koruyan hakkın iptal edilmesi.

6- Firma kantininde çalışanlara pazar günü çalışması durumunda ekstra ücret ödenmemesi.

7- 55 yaş ve üstü işçilerin fazladan tatil günü ücreti almasını kaldırmak.

Bizim çalıştığımız fabrika en son grevini 35 yıl önce görmüş olup 250 kadrolu işçi çalıştırmaktadır. Bunun yanında, son dönemde 30 taşeron işçi alınmıştır. Toplu sözleşme diğer fabrika ve büro çalışanlarıyla 2200 kişiyi kapsamaktadır. Fabrikamızda sendikali üye sayısı 70'ti. Yaptığımız son sendikalaşma çalışmasıyla bunun 100'e yaklaştığını tahmin etmekteyiz. Sendikali ve sendikasız tüm işçilerde muazzam bir mücadele ve grev isteği vardır. Sendikalar bunu gördüğünden işverenle görüşmeleri olarak teklifleri üyeleriyle tartışmak istemektedirler.

Yabancı kökenli işçileri yoğun olarak barındıran fabrikada başarılı bir sendikalaşma faaliyeti yürüttüğümüzü söyleyebiliriz. Ne ki bu çalışmayı anlamlı kılan ve bu çalışmanın sonuçlarını güvence

altına alan, bağımsız işçi ve grev komiteleri halihazırda kurulmuş değildir. Bu bizim için süreç içinde olmazsa olmaz çalışmaların başında gelmektedir.

Gözlerini para bürümüş, işçilerin ücretlerine, çalışma koşullarına göz diken bu asalaklara karşı muazzam bir mücadele isteği mayalanmıştır. Bu saldırıyı yığıtçe göğüslemek gerektiğini, aksi durumda ailemizin ve dostlarımızın bize olan saygılarını yitireceği üzerinde durduk. Geçmişten bugüne sınıf kardeşlerimizin bize bıraktığı hakları, göndere çekilmiş bir bayrak gibi korumak zorunda olduğumuzu sınıf kardeşlerimize anlattık. Bu haksız saldırıya karşı mücadele etmemenin, sessiz kalmanın, sineye çekmenin, bu hakları bizlere miras bırakan işçi arkadaşlarımıza ihanet etmek anlamına geldiğini söyledik.

Son olarak söyleyeyim kazanılmış hakları iade etmeyeceğiz! Gerekirse şalterleri indireceğiz!

DE'den bir Kızıl Bayrak okuru

DOUWE EGBERTS

Mladiç yakalandı

26 Mayıs günü Sırbistan Cumhurbaşkanı Tadiç, Bosna savaşı sırasında Bosnalı sırpların komutanı olan ve soykırım yapmakla suçlanan General Ratko Mladiç'in yakalandığını duyurdu.

Tadiç, Mladiç'in yakalanmasıyla Sırbistan'ın üzerindeki büyük bir lekenin temizlendiğini söyledi. Mladiç'in yakalanması AB tarafından üyelik şartı olarak öne sürülmüştü. Mladiç'in yakalandığı haberi AB Dış Politika Şefi Catherine Ashton'un Sırbistan ziyareti sırasında açıklandı.

Sırbistan yönetimi savaş suçlusunu olarak aranan Miloseviç ve Karadžić'den sonra üçüncü bir ismi daha BM Savaş Suçları Mahkemesi'ne teslim etmiş olacak.

“Bologna Süreci”ne de devlet terörüne de teslim olmayacağız!

Geleceğimiz için mücadeleyi büyütmeliyiz!

Sosyal haklara gözlerini diken kapitalistler, bir yandan işçi sınıfı üzerindeki sömürü şartlarını ağırlaştırırken diğer taraftan ise eğitim ve sağlık gibi kamusal alanları özelleştiriyor. 27-29 Mayıs tarihlerinde İstanbul Swissotel’de toplanan “Uluslararası Yükseköğretim Kongresi” de sermayenin üniversitelere ve eğitim sürecine yönelik “yeni yönelişlerinin”, yani yeni saldırılarının tartışıldığı bir zemin oldu. Geleceğimizin ve üniversitelerimizin masaya yatırıldığı kongre, aynı zamanda gençliğin biriken öfkesini de sokaklara taşıdı. Üç gün süren kongre boyunca gençlik alanlardaydı.

27-29 Mayıs sürecinden yansıyanlar...

Öncelikle belirtmek gereklidir ki, Uluslararası Yükseköğretim Kongresi (UYK) gençlik örgütlerinin dolayısıyla öğrenci gençliğin gündemine son derece geç girmiştir. Sonuç ise son derece dar bir hazırlık süreci olmuş ve üç günlük eylemlilik genel olarak mevcut güçlere sıkışmıştır.

UYK gündemi tarafımızdan gençlik örgütlerine bahar döneminin başlarında açılmış olmasına rağmen ilgi görmemiştir. Yakın bir tarihe kadar -sürece merkezi olarak müdahale eden YDG bir yana- birçok unsur çağrımıza oldukça geç yanıt vermiştir. Kendi adımıza da sınırlı bir çalışmaya konu edilebilen bu süreçte, toplam gençlik hareketinin bir hazırlık sürecinden tamamen yoksun olması önemli bir eksiklik olmuştur. UYK’ya dair ortak tartışma zemininin oluşması ve hazırlıklar Mayıs’ın başına kalmıştır. Toplantıların sonucunda DAF, DGH, DÖG, Kaldıraç, ÖEP, PDG, Söz Dergisi, TUM-İGD ve YDG ile bir ortaklık sağlanmıştır.

Genç-Sen UYK sürecinde de “kendi eylemini” yapmayı tercih etmiştir. Yinelemek gerekir ki, “kendimizi göstermek” olarak ifade edilen kaygının tek sonucu kendi başına eylem değildir. Hareket adına kaygı taşıyanların birincil amacı hareketin sorunlarını omuzlamak, bunun için de öncelikle tartışmak ve bir araya gelmek olmalıdır. Genç-Sen MYK’sı bu noktada İstanbul İl Meclisi’nin aksine tutum aldığı gibi, içinde bulunduğumuz ve Genç-Sen’in de davet edildiği toplantı, açıkça sağlıklı aktarımlar sonucunda sendika adına boşa düşürülmüştür.

TKP’li Öğrenciler ve Gençlik Muhalefeti sadece bir toplantıda gözlemci olarak bulunmuşlardır. Öğrenci Kolektifleri ise çağrılara hiçbir geri dönüşte bulunmamışlardır. Keza ortak bir eksen de yol yürüten bu üçlü bu sürecin ilk gününe ortak bir çağrı yapmışlardır.

Eğitim Sen, üniversitelere ve eğitime dair kapsamlı bir saldırı tartışılırken, saldırıdan en çok etkilenen kesimlerden biri olan üniversite öğrencileri ile yan yana gelmemeye özen göstermiştir.

Üniversitelere ve gençliğin geleceğine dair saldırıların boyutlandırılacağı kongrede, gençlik hareketinin parçalı tablosunun yansıdığı bir protesto süreci gerçekleşmiştir. 27 Mayıs Cuma günü geldiğinde sokağa çıkan ve Swissotel’e doğru yönelen tüm gençlik güçleri Eğitim-Sen ile birlikte fiili olarak yan yana gelmiştir.

Kongrenin ilk gününden itibaren bir ön hazırlığa dayanmadan alanda olmanın dezavantajları kendisini açıkça göstermiştir. Katılımın dar bir biçimde örgütlü güçlere dayandığı üç gün süresince genel gençlik kitlesi yaşananları burjuva medyadan takip ettiği gibi,

kongrenin içeriği konusunda da aynı kanallardan bilgilendirilmiştir.

Açıktır ki, geleceğimize dönük saldırının bu denli yoğunlaştığı bir süreçte birleşik bir mücadele hattı özel bir anlam kazanmaktadır. Gençliğin geleceğine ve üniversitelere dönük saldırılar ve hak gaspları gençlik mücadelesinin gündemlerini ve mücadele hattını belirlemektedir. Sermayenin saldırılarına karşı birleşik ve militan bir mücadele hattı için çaba harcama sorumluluğunu herkes omuzlarında hissetmelidir.

Saldırıları karşısında kaybedecek vakit yok!

27-29 Mayıs’ta gerçekleştirilen UYK’ya sokakta nasıl bir yanıt üretildiği önemlidir elbette. UYK’ya nasıl hazırlandığını ve alanlara nasıl çıktığını kısaca anlatmaya çalıştık. Geleceğimize ve üniversitelerimize sahip çıkmak için, UYK’dan çıkan kararları püskürtmek ve haklarımıza sahip çıkmak için önümüzde duran görevlere çubuk bükme gerekiyor.

Uluslararası Yükseköğretim Kongresi, Bologna Süreci’nin önemli bir toplantısıydı. Konuşmacıların bir kısmı Türkiye adına Bologna Süreci’nin toplantılarını takip eden isimlerdi. Kongrenin tartışma başlıkları Bologna Süreci kapsamında Türkiye’de atılması gereken adımlar çerçevesinde belirlenmişti. Kongrede tartışılan, karara bağlanan konular sermayenin acil ihtiyaçlarına göre seçimlerden sonra hayata geçirilmeye başlanacak.

Öncelikli hedefleri mütevelli heyetleri ile yönetimde yer almak olan kapitalistler bir yandan da kampüsleri ideolojik bir abluka altında tutabilmenin hesabını yapmaktadır. Sermaye bu kapsamda YÖK’ü, ÖTK’ları ve rektörlükleri güncel ihtiyaçlarını karşılayacak biçimlere dönüştürme çabasıdadır. Kongre süresince yapılan açıklamalara bakıldığında, planlananlar açıkça eğitim masraflarının daha fazla sırtımıza yıkılması, yaşam boyu eğitim adı altında geleceğimizin karartılması, üniversitelerin doğrudan şirketlerin araştırma merkezlerine çevrilmesi ve sermaye temsilcilerinin üniversite yönetiminde yer almasıdır.

Esasında tüm bu saldırılar yıllardır yürürlüktedir. Karşımızda akıp giden sürecin bir dönemci olarak

görülmesi gereken bu kongre, gençliğin gelecek mücadelesinin de sadece bir ayağıdır. Açıktır ki, bu üç güne dair söylenecek her şey bu bütünlük içinde görülmelidir. Hareketin biriktirdiği sorunlar da, olanaklar da bu kapsamda değerlendirilmelidir. Kongrenin sonuçları, dolayısıyla Bologna Süreci ekseninde yürütülecek saldırılar önümüzdeki günlerin temel gündemidir. Yaz dönemi ve önümüzdeki eğitim dönemi Bologna Süreci’nin sonuçları ile daha yakıcı şekilde karşı karşıya kalacağız, bugünden hazırlıkları bu yönlü geliştirmek gereklidir.

Militan mücadele ihtiyacı yakıcılaşıyor!

Gençlik uzunca bir dönemdir yoğun bir baskı ve terör altında ezilmek istenmektedir. Sivil faşistler, ulusalcı çeteler, polis saldırısı ve tutuklama-soruşturma terörü gençliği hedef almaktadır. 4 Aralık’ta Dolmabahçe’de ardından ODTÜ’de dizginlerinden boşanan polis terörü 27 Mayıs’ta da gençliğe karşı azgınca uygulandı. Kongrenin hemen ertesinde bu sefer devlet terörünün hedefi Hopa’da gerçekleşen protestolar oldu ve eli kanlı kolluk bir emekçi katletti. Cinayetin protesto edildiği eylemler de polis terörünün hedefi oldu. Tüm bunlar devletin önümüzdeki günlerde şiddeti arttıracaklarını ayrıca doğrulamaktadır. Bu ise, fiili-meşru militan mücadelede ısrarlı olmak gerektiğini göstermektedir.

Ne var ki, her düşünce ifadesine saldırıldığı, her hak alma çabasının bastırıldığı bir ortamda mücadelenin militanlaşmasından doğal bir şey olamaz. Ancak bu mücadele basit bir dinamizm sorunu değil, gençliğin mevcut dinamizminin altının güçlü bir politik faaliyet ile doldurulması, devrimci şiddetin sınıfsal özünün kavranması anlamına gelir. Barikatları aşacak, sermayenin güçlerini dağıtacak sınıfın yıkıcı gücü, kitle hareketinin muazzam birikimidir. Gençliğin dinamizmi ile bu güç büyütülmek isteniyor ise, kitleler ile öncüsü arasındaki ilişki doğru kurulmalı, politik faaliyetin kitle içindeki sarsıcı etkisi ve çok yönlü imkanları gençliğin dinamizminin açığa çıkartılması ve politikleştirilmesi doğrultusunda kullanılmalıdır.

Mücadeleyi büyütelim!

Avrupa’nın birçok yerinde daha erken tarihlerde başlayan dönüşümlere karşı militan çıkışlarla yanıt verilmeye çalışılmaktadır. Neo-liberal dönüşümler, Bologna Süreci kapsamında Avrupa’da atılan / atılmaya çalışılan adımlar karşısında Avrupa gençliğinin ortaya koyduğu deneyimler önümüzde durmaktadır. Sermayenin saldırılarına karşı önümüzde duran bu deneyimlerin ışığında gençlik geleceğine ve özgürlüğüne sahip çıkmalıdır.

En başından da belirttiğimiz gibi, bu kongre toplam saldırının sadece bir dönemciydi. Bugün ise gençliğin önünde mücadeleyi büyütme görevi durmaktadır. Geleceksizleştirme karşısında güçlü bir propaganda ile kitleler mücadeleye kazanılmalıdır. Şimdiden önümüzde uzanan süreç UYK’nın sonuçlarının teşhiri için önemlidir. Bununla birlikte süreç içerisinde oluşan birlikteliği değerlendirmeli, gençliği düzenin boş vaatleri ve ikiyüzlü yalanları karşısında devrimci mücadeleye çağırılmalı, sokaklarda mücadeleyi kararlı biçimde büyütmeliyiz.

Ekim Gençliği

Yükseköğretim Kongresi sokaklarda karşılandı...**“Sermaye defol üniversiteler bizimdir!”**

Swissotel’de düzenlenen “Uluslararası Yükseköğretim Kongresi” devrimci ve ilerici öğrenciler tarafından militan sokak gösterileriyle karşılandı.

Özellikle ilk gün karşılaşılan polis terörüne rağmen alanlara çıkmayı sürdüren gençlik güçleri, kongrede alınacak kararların gençlik açısından hiçbir meşruluğunun olmadığını vurguladılar.

27 Mayıs

Kongre öncesinde sabah erken saatlerde Beşiktaş’ta toplanan ilerici ve devrimci gençlik örgütleri kurdukları öğrenci kürsüsüyle nasıl bir üniversite ve eğitim istediklerini anlattılar. “Söz, yetki, karar hakkı istiyoruz” diyen öğrencilerin konuşmaları çevredeki birçok emekçi tarafından alkışlandı.

DAF, DGH, DÖG, Ekim Gençliği, Kaldıraç, ÖEP, Söz Dergisi, PDG, Tüm-İGD ve YDG tarafından örgütlenen bu etkinliğin ardından öğrenciler “Sermaye elini üniversitemden geleceğimden çek” pankartı arkasında Swissotel önüne yürüyüşe geçtiler.

Sabah saatlerinde Kabataş’ta toplanan Genç Sen üyeleri de “Lüks otellerde yapılan paralı kongrenizi kabul etmiyoruz! Üniversitelerde söz hakkı sermayenin değil öğrencilerindir” pankartı arkasında Swissotel’e yürüdü. Yolun tek şeridini trafiğe kapatarak yürüten öğrencilerin önü Mete Caddesi’nde otele yakın bir mesafede polis barikatıyla kesildi. Eğitim Sen İstanbul 6 No’lu Üniversiteler Şubesi’nin yanısıra TKP’li Öğrenciler, Öğrenci Kolektifleri ve Gençlik Muhalefeti de gerçekleştirdikleri yürüyüşlerin ardından aynı noktada polis tarafından durduruldu. Beşiktaş’tan yürüyüşe geçen öğrenciler de aynı noktaya ulaşarak kitle ile birleştiler. Polis barikatı önünde bileşenler adına açıklamalar gerçekleştirildi.

Azgın polis terörü

Açıklamaların ardından Eğitim Sen, TKP’li Öğrenciler ve Gençlik Muhalefeti tekrar Dolmabahçe’ye yürümeyi tercih etti. Aralarında Ekim Gençliği, YDG ve Tüm-İGD’nin de bulunduğu ilerici ve devrimci gençlik örgütleri ile Öğrenci Kolektifleri ve Genç Sen’in polis barikatına yüklenerek yürüme kararlılığı polis terörüyle karşılandı. Barikata yüklenen kitleye polis azgınca saldırdı. Tazyikli su ve gaz bombalarıyla kitleyi geri püskürtmeye çalışan polise taşlarla karşılık verildi.

Dolmabahçe girişine kadar süren çatışmaların ardından kitle Kabataş ve Beşiktaş yönlerine doğru ikiye ayrıldı. Polis buralarda da pervasızca gaz bombası atmaya devam etti. Polisin saldırısı sırasında 13 öğrenci gözaltına alınırken, birçok öğrenci de yaralandı. Ağır

yaralanan bir öğrenci ise hastaneye kaldırıldı.

Polis terörü protesto edildi

DAF, DGH, DÖG, Ekim Gençliği, Kaldıraç, ÖEP, PDG, Söz Dergisi, Tüm-İGD ve YDG tarafından örgütlenen eylem için Galatasaray Lisesi önünde buluşan devrimci ve ilerici gençlik güçleri, “Sermaye elini üniversitemden, geleceğimden çek!” ve “Egemenler Dolmabahçe’de öğrenciler gözaltında... Gözaltılar serbest bırakılsın!” pankartlarını açarak oturma eylemi ve basın açıklaması gerçekleştirdiler. Oturma eylemi sırasında çevredeki işçi ve emekçilere dönük ajitasyon konuşmaları gerçekleştirilerek Yükseköğretim Kongresi’ni protesto eden öğrencilerin maruz kaldıkları polis terörü teşhir edildi.

Eyleme direnişçi Ontex işçileri ve BDSP de destek verdi.

Genç-Sen ise Taksim Tramvay Durağı’ndan Galatasaray Lisesi önüne yürüyerek polis terörünü protesto etti. Eyleme DİSK Bank-Sen, Enerji-Sen, DİSK Sosyal-İş, EHP destek verdi.

28 Mayıs

Kongrenin ilk gününde polis terörüne maruz kalan ilerici ve devrimci gençlik güçleri ikinci günde de alanlara çıktılar.

DAF, DGH, DÖG, Ekim Gençliği, Kaldıraç, ÖEP, Söz Dergisi, PDG, Tüm-İGD ve YDG tarafından örgütlenen eylemde, “Sermaye elini üniversitemden geleceğimden çek” pankartı açan öğrenciler sabah saatlerinde Harbiye’deki Askeri Müze önünde toplanarak Swissotel’e doğru yürüyüşe geçtiler. Eyleme BDSP ve Gençlik Cephesi de destek verdi.

Öğrencilerin eylemi zaman zaman yolun trafiğe kapatılmasıyla devam etti. Bir akrep ve çevik otobüsü öğrencileri yol boyunca takip ederken, evlerden ve mağazalardan öğrencilere alkışlarla destek verenler oldu.

Öğrencilere polis barikatı

Otele yaklaşık 40 metre mesafede polis barikatıyla karşılaşan öğrenciler oturma eylemine başladılar. Kongrenin yapıldığı otelin önü polis bariyerleriyle çeviriliydi. Oturma eyleminin ilerleyen dakikalarında öğrencilerin dört yanını da çevik kuvvet çevreledi. Öğrenciler ise sloganlarla, marşlarla oturma eylemini bir süre devam ettirdikten sonra basın açıklaması gerçekleştirdiler.

Açıklamada, kongrenin sermayenin ihtiyaçlarını karşılamak için gerçekleştirildiği vurgulanarak ilk gün yaşanan polis terörüne değinildi.

Açıklamanın ardından öğrenciler Akaretler’den Beşiktaş Meydanı’na yürüdüler. Buradan toplu bir şekilde otobüslere binen öğrenciler, marşlar eşliğinde Gülhane’ye ulaştılar. Gülhane’den Sultanahmet Adliyesi önüne tramvay yolunu trafiğe kapatarak yürüten öğrenciler, yoğun polis ablukası altında burada da basın açıklaması gerçekleştirdiler. Açıklamanın ardından arkadaşları bırakılana kadar adliye önünde sloganlarla ve marşlarla beklediler.

Gözaltına alınan 13 öğrenci ise savcılıktaki ifadelerinin ardından serbest bırakıldı.

Genç-Sen üyesi 8 öğrenci ise, yaşanan polis terörünü ve kongreyi protesto etmek için kendilerini Akaretler girişine zincirledi. Trafik akışını engelleyen öğrenciler kongrenin meşru olmadığını belirttiler. 8 öğrenci polis tarafından darp edilerek gözaltına alındı.

29 Mayıs

Kongrenin son gününde de devrimci ve ilerici gençlik güçleri sokakları terketmedi.

DAF, DGH, DÖG, Ekim Gençliği, Kaldıraç, ÖEP, Söz Dergisi, PDG ve Tüm-İGD tarafından tarafından örgütlenen eylem için Taksim Tramvay Durağı’nda biraraya gelen gençlik güçleri, Galatasaray Lisesi önüne yürüyüş gerçekleştirdiler. “Sermaye elini üniversitemden, geleceğimden çek” pankartının açıldığı yürüyüş boyunca çevredeki emekçilere ve öğrencilere dönük ajitasyon konuşmaları gerçekleştirilerek taleplerini anlattılar. Eylemi izleyen birçok kişi alkışlarla öğrencilere desteklerini sundu.

Galatasaray Lisesi önünde yapılan açıklamada, kongrenin gerçek amacı anlatılarak saldırılara rağmen gençliğin gelecek mücadelesinin devam edeceği vurgulandı. Açıklamanın ardından, kongrenin ilk gününde gözaltına alınan öğrencilerden İlkin Sarı söz alarak yaşanan polis terörünü anlattı.

Eyleme Spor Emekçileri Sendikası da destek verdi.

Beşiktaş’ta polis saldırısı ve çatışma

Beşiktaş’ta toplanarak Swissotel’e yürümek isteyen YDG üyesi öğrenciler polis saldırısıyla karşı karşıya kaldılar. Saldırıya taşlarla ve sapanlarla yanıt veren YDG’liler ile polis arasındaki çatışmalar ara sokaklarda da devam etti. YDG’liler eylemlerini YTÜ Beşiktaş Kampüsü önünde sonlandırdılar.

Maçka Parkı’nda toplanarak Swissotel önündeki barikatların önüne gelen SGD ve LÖB üyesi öğrenciler ile polis arasında arbede yaşandı. Polise domates fırlatan öğrenciler, barikatın önünde oturma eylemi gerçekleştirilerek polisin tutumunu ve kongreyi protesto ettiler.

Petrol-İş Sendikası Genel Eğitim ve Örgütlenme Sekreteri Nimetullah Sözen ile Kamu TİS süreci üzerine...

“250 bin işçiyle sokağa çıkmak gerek”

- 250 bini aşkın işçiyi kapsayan kamu toplu sözleşme süreci büyük bir sessizlikle ilerliyor. TİS görüşmelerinde süreç ne aşamada?

- Kamu sözleşmeleri her dönem iki yılda bir, 1 Ocak'tan başlar, Mart-Nisan aylarına kadar, kamuda örgütlü işçi sendikalarının yetki başvurusunda bulunması aşamasıyla devam eder. Ardından taraflar arasındaki görüşmelere başlanır. Taraf sendika, Kamu İşverenleri Sendikası ve işveren temsilcileri bu sözleşmeleri yürütürler. Ancak, ücret konusunu Türk-İş ve hükümet çerçeve anlaşmasıyla belirlerler. Bu da sözleşmenin 3. veya 4. aylarına denk gelir. Bu aylarda ilgili bakan veya başbakanla biraraya gelinir. Bu konunun karara bağlandığı bir çerçeve protokolü imzalanır ve bu protokol bütün tarafları bağlar. Ücret konusu tartışılmaz. Diğer sosyal konular, iradi ve işyeri çalışma koşulları vb. konusundaki görüşmeler ilgili sendika ve işveren temsilcileriyle birlikte yürütülür.

Kamu sözleşmelerinde ücret konusunu özellikle 1986-1988 yıllarından başlayarak Türk-İş ve hükümet belirledi. Hükümetle yapılan görüşmeler öncesinde ise içerisinde Türk-İş'e bağlı sendikaların bulunduğu bir koordinasyon kurulu oluşturulur. Bu koordinasyon kurulu üzerinde görüşmeler devam eder. Türk-İş yönetimi hükümetle görüşür. Bu görüşmelerin sonucunu koordinasyon kuruluna aktarır. Koordinasyon kurulu kendi düşüncelerini ve sendikalardan gelen önerileri Türk-İş'e iletir. Bu dönem ne yazık ki bunlar olmadı. Olacağını da sanmıyorum. Olsa bile işçilerin lehine sonuçlanmayacağını ve oldu bittiye getirileceğini düşünüyorum. Çünkü geçmiş dönemlerde çerçeve protokolü imzalanmadan önce taraflar bunu birkaç görüşmeyle sürdürüyorlardı. Hükümetten aldıkları ilk teklifleri kendi tabanlarıyla paylaşıyorlardı. Bir mutabakat sağlandıktan sonra nihai protokol imzalanırdı.

“250 bin işçiyle sokağa çıkmak gerek”

- Görüşmelerdeki son tablo nedir?

- Seçime günler kala diyelim ki hükümet ve Türk-İş biraraya geldi ve bir rakam açıkladı. Bu bir dayatmadır ve kabul edilebilir bir durum değildir. Bizim endişemiz, korkumuz bu yöndedir. Sessizlik ve uzlaşma bizi ürkütüyor. Hiçbir bilgi verilmiyor. Bir görüşme var mıdır yok mudur, bunların hiçbirini kamuoyu önünde tartışılmıyor. Öneriler zaten dikkate alınmamış durumda. Türk-İş'in nasıl bir teklifle hükümete gideceği bile tam olarak bilinmiyor. 250 bin kamu işçisi hiçbir konuda bilgi sahibi değil. İktidara yakın olan, Türk-İş'e yakın olanlara bir bilgi akışı var mı yok mu onu da bilmiyoruz. Türk-İş'in bu davranışını ve sessizliğini kesinlikle reddediyoruz, protesto ediyoruz. Seçime gidilen bir süreçte 250 bin işçinin toplu sözleşmesi duruyor. Bununla ilgili hiçbir şey söylenmiyor. Ben günlerce, aylarca bir bakanın ne söyleyeceğini beklemek zorunda mıyım? Siz ne güne duruyorsunuz? 250 bin işçi, sizin hükümetle olan yakınlığınızı benimsemek veya kabul etmek zorunda değildir. Sanki hükümetle bir anlaşma yapılmış, hükümet rahatsız edilmiyor. Eylem kararı alınmıyor. Birileri sizi ciddiye almıyorsa, sizinle

görüşmüyor ve konuşmuyorsa siz de gereğini yaparsınız. 250 bin işçiyle sokağa çıkarsınız. Üretime yönelik bir şey yapılmazsa bile çıkarsınız Ankara'da, İstanbul'da işçiyi yürütürsünüz. Bu insanları ayağa kaldırırsınız. Şu anda bunların hiçbir yapılmıyor ve büyük bir sessizlik var. Süreci atlatmaya çalışıyorlar veya oldu bittiye getirmeye çalışıyorlar. Bunu da önümüzdeki 10 gün içerisinde göreceğiz. İşçiler şu anda bunu soruyor. Tabanımız bizi zorluyor. Türk-İş neden sessiz kalıyor? Neden seçimden önce tavır koymuyor? Hükümetle bir pazarlık mı var? diye soruyor. İşçiler bizi de eleştiriyor. Petrol-İş olarak örgütlü olduğumuz TPAO, Makine Kimya, BOTAS ve Eti Bor'da 6 bin üyemizle bir saatlik iş bırakma eylemi yaptık. Bu eylemle, hem hükümeti hem de Türk-İş'i uyardık. Sessizliğin bozulmasını ve gereğinin yapılmasını istedik.

“Bir bütün olarak mevcut anlayışı sorgulamak gerek”

- Türk-İş'in bu anlayışına karşı çıkan, mücadele edilmesi gerektiğini düşünen cephenin durumunu nasıl değerlendiriyorsunuz?

- Bu sessizliğin sorumlusu sadece Türk-İş değil. Türk-İş'i Türk-İş yapan 33 sendika var. Üst yapımız var ama bunun da altı var. Bunun altındaki diğer sendikalar ne yapıyor? Türk-İş'e nasıl bir baskı yapıyorlar? Böyle bir tavır var mı? Bunu göremiyoruz. Bu sendikaların hepsi kamuda örgütlü değil. Bundan 10 sene önce kamuda örgütlü 800 bin işçi vardı. Örneğin biz yüzde 73 kamuda, yüzde 27 oranında ise özel sektörde örgütlüydük. Şimdi yüzde 70 özel sektörde, yüzde 30 kamuda örgütlüyüz.

Burada bence sendikaların da büyük bir hatası var. Bu merkezi oluşturan mevcut sendikal anlayıştır. Bu durumu 3-5 kişiye bağlamak doğru değildir. Türk-İş'in 5 yöneticisini değil, bir bütün olarak mevcut anlayışı sorgulamak gerekiyor. Bu yöneticileri harekete geçirecek olan 2-3'ü Kıbrıs'ta olmak üzere 33 tane sendikadır. Peki bu koordinasyon kurulu ne

yapıyor? Biz de bu kurulun içerisindeyiz. Bizim dışımızda da sendikalar var. Bunlarda da bir ses seda yok. Diyelim ki Türk-İş ayak diretiyor ve hükümeti zorlamak istemiyor. O zaman sen zorlayacaksın, ben zorlayacağım. Petrol-İş'in kamuda 6 bin üyesi kalmış. Diğer tarafta ise 250 bin kişi var. Siz 250 binle eylem yaptığımızda Türkiye'de ses getirirsiniz, Türkiye'yi ayağa kaldırırsınız. Seçim döneminde tüm muhalif güçler sizi destekler. Bu bir fırsattır ve değerlendirilmiyor. Bu nereye kadar gider bilemiyoruz.

“Devlet sömürü mekanizması haline geldi”

- İşçilerin sorunları ve talepleri neler?

- Kamu işçilerinin bir dizi sıkıntıları var. Başta ücret dengesizliği ve düşük ücret sorunu geliyor. Kamuda ücretler eridi. Hükümetlerin ve özellikle AKP hükümetinin 8,5 yıllık iktidarlığı sürecinde yeniden yapılandırma söylemleri adı altında, kamuda çalışan işçilerin ücret ortalaması aşağıya çekilmek istendi. Eski işçilerin yüzde 80'i emekli edildi. Emekli edilen işçilerin yerine, yüzde 10 oranında işçi alındı. Yeni işe giren arkadaşlarla diğerleri arasında ücret dengesizliği var ve ücret ortalamasında büyük bir düşüş söz konusu. Kamuda emeklilik furyası yaşanırken iş yükü de ağırlaşıyor. 3-4 kişinin işini bir kişi yapmaya çalışıyor. Sosyal konularda da ciddi sıkıntılar var. Önceden, işçilerin parasıyla kurulmuş sosyal tesisler vardı ve işçiler bu tesislerden yararlanıyorlardı. Bunların hepsi özelleştirildi ve taşeronla devredildi. Kamudaki taşeronlaştırma uygulaması ise işçinin asıl işini elinden alıyor. İşçinin teknik anlamdaki ağırlığı yavaş yavaş etkisizleştiriliyor. Taşeronlaştırma ve işini kaybetme korkusu beraberinde ucuz işçiliği ve esnek çalışmayı getiriyor. Performans değerlendirmesi de daha çok yandaş kitleyi de yaratma durumunu getiriyor. İşçinin işverene yakın durması sonucunu yaratıyor. Bu sıkıntılar giderek birikiyor.

Bu hükümette emeğe, işçiyi saldırı söz konusu. Geçmişte birçok işyerinde 3 vardiyaya vardı. Şimdi her yerde iki vardiyaya dönüldü. Artık 8 saat çalışma hayal oldu. Chicago'da işçiler 15-16 saat çalıştıkları için 8 saat çalışma talebiyle direndiler. Sözümüne “çağdaş bir dönemde” siz 12 saat çalışıyorsunuz. Emek alanındaki sıkıntılar hiç bitmedi ama özellikle son 10-15 yıldır sosyal güvenlik, emeklilik vb. birçok alandaki düzenlemeler işçileri bitirme noktasına getirdi. İnsanlar, en azından işini kaybetme korkusuyla yaşamıyordu. Bugün ise bu korkuyu yaşıyor. Devlet insanların emeği üzerinde, sömürüsü üzerinde en büyük araç olmuştur. Özel sektörün, sermayenin mantığını biliyoruz ama sosyal devlet, devlet olmaktan çıktı. Tam anlamıyla bir sömürü mekanizması haline geldi. Enerji, petrol, sağlık, kimyada devlete bağlı tüm kurumların özelleştirildiğini görüyoruz. Devlet taşeron patronu olmuştur. Bu durum, özellikle örgütlü ve sendikalı işçileri ürkütüyor. Milyonlarca insanın işsiz olduğu bir ülkede iş bulanlar ise geleceğinin ne olacağını düşünmüyor. Bunun öncülüğünü devletin, sistemin, hükümetlerin kendisi yapıyor.

Sağlıkçılar çok ses çıkaracak

İstanbul Üniversitesi hastanelerinde çalışan asistan, uzman hekimler, diş hekimliği doktora öğrencileri ve sağlık personeli uzun çalışma saatleri ve performans uygulamasına karşı 1 Haziran günü eylemdeydi.

İstanbul Üniversitesi Asistan Hekimleri İnisiyatifi tarafından örgütlenen eylemde, taleplerin karşılanmaması durumunda iş bırakma uyarısında bulunuldu. Çapa Tıp Fakültesi'ndeki eylemde açıklamayı okuyan Uğur Çıkrıkçılı, 33 saat aralıksız çalışmaya, 5 dakikada bir hasta bakmaya yönlendirilirken hata yapmaya zorlandıklarını ifade etti. Çıkrıkçılı, yaşadıkları sorunların, sağlık sisteminin kendi içindeki çarpıklıklardan kaynaklanan sorunlar olduğunu dile getirdi.

İnsanların hastalanmalarına yol açan koşulların sebebinin hekimler olmadığını vurguladı.

Basın açıklaması şu sözlerle sona erdi: *"Bundan sonra sesimiz çıkmayacak zannedenler yanılıyorlar. Çok ses çıkaracağız. Haklarımızı alana ve taleplerimiz gerçekleşene kadar, bu sesi duymayanların duyacağı kadar çok ses çıkaracağız."*

Tıpkı Hacettepe, Dokuz Eylül, Trakya, Çukurova ve Akdeniz Tıp Fakülteleri'ndeki arkadaşlarımızla başlayan, asistanların haklarını arama mücadelesinde olduğu gibi.

Taleplerimiz karşılanmadığı takdirde iş bırakmaya kadar varan eylemleri yapacağımızı basına ve kamuoyuna saygıyla duyuruyoruz"

Sağlık emekçilerinden uyarı

İstanbul Üniversitesi Tıp Fakültesi'nde ve Cerrahpaşa Tıp Fakültesi'nde çalışan SES üyesi sağlık emekçileri 31 Mayıs günü iş bırakarak performans dayalı çalışma sisteminin protesto ettiler, özlük haklarını istediler.

İÜ Tıp Fakültesi, Cerrahpaşa Tıp Fakültesi, Kardiyoloji Enstitüsü, Diş Hekimliği Fakültesi'nde aynı anda iş bırakan SES üyeleri basın açıklamalarıyla da taleplerini duyurdular.

Çapa'da yapılan yürüyüşün ardından basın açıklamasını SES Aksaray Şube Başkanı Ersoy Adıgüzel gerçekleştirdi.

Sağlık emekçilerinin sorunlarının sıralandığı eylemde döner sermayelerin dağıtımında gecikmeler yaşandığı, çalışanlar arasında adaletsiz dağıtım yapıldığı, klinikler arasında farklı ödemeler yapılırken, aynı ünvan ve derecede olan personel arasında dahi uçurum denecek oranda döner sermaye farkı olduğu söylendi. Performansa dayalı çalışmanın yarattığı sıkıntıların da ele alındığı açıklamada "Performans sistemi çalışanlara angarya iş yükü, hastalara ise paran kadar sağlık hizmeti alabilirsin demektir" denildi.

Taleplerin karşılanmaması durumunda 9 Haziran'dan itibaren süresiz eylemlere başlanacağı ifade edilerek Balcalı ve Dokuz Eylül Üniversitesi'ndeki mücadele örnek gösterildi.

Konya Selçuk Üniversitesi'nde faşist saldırı

31 Mayıs günü Konya Selçuk Üniversitesi Alaaddin Keykubat Kampüsü'nde faşistler yurtsever öğrencilere saldırdı. Fen Edebiyat Fakültesi'nde okuyan Kürt öğrencilere dönük saldırıda Kerim Alp isimli öğrenci kafasına aldığı satır darbesi ile ağır yaralandı.

Faşist grup tarafından gerçekleştirilen saldırıya bir saati aşkın süre boyunca polislerden herhangi bir müdahalede bulunulmaması, faşist-polis işbirliğini birkez daha gözler önüne serdi. Kürt öğrenci Kerem Alp'in kafasına aldığı satır darbesiyle

yaralanmasının ardından olay yerine gelen polisler, faşistler yerine yurtsever öğrencilere biber gazı ve coplarla saldırdılar. Polis müdahalesinin ardından 6 kişi gözaltına alındı.

Yaralı arkadaşlarını ziyaret etmek için hastaneye giden yurtsever öğrenciler burada da faşist saldırganlarla karşılaştılar. Hastane çevresini sararak ırkçı-şoven sloganlarıyla Kürt halkına dönük kinlerini kusan faşist sürüsünün eylemi nedeniyle 5 Kürt öğrenci binadan çıkış yapamadı. Ülkücüler saldırılarını daha sonra da sürdürdüler.

Gaz sakinleştirmek içinmiş

Tayyip Erdoğan'ın, geçtiğimiz yılın aralık ayında İstanbul Dolmabahçe'deki ofisinde rektörlerle gerçekleştireceği toplantıyı protesto amacıyla İstanbul'a giderken polis saldırısına uğrayan öğrencilerin açtığı davayla ilgili İstanbul Valiliği rapor hazırladı. Tuzla-Kurtköy'de polis saldırısına uğrayan Öğrenci Kolektifleri üyesi öğrencilerin açtığı dava ile ilgili olarak Tuzla Savcılığı'nın başlattığı soruşturma kapsamında hazırlanan rapor, polis terörünün aklanmak istendiğini ortaya koydu.

Raporda soruşturma konusu yapılan tek eylem de öğrenci Miraç Ekrem Efe'nin burnunun kırılması oldu. İstanbul Valiliği öğrencilere saldıran 25 polis hakkında soruşturmaya gerek olmadığını belirten 23 polis hakkında da ancak kısmi soruşturma izni verdi. Valilik, saldırı sırasında burnu kırılan Miraç Ekrem Efe'nin burnunun nasıl kırıldığını türlü ayak oyunlarıyla örtbas etmeye çalıştı. Raporda, *"Efe'yi gözaltına alan iki polisin isimlerinin istendiği ancak İstanbul Emniyeti'nin yüzünde maske olan polislerin isimlerini tespit edemediğini bildirdiği, buna karşılık, iki polisten birinin biber gazı sıkılması için 'Zet' olarak tabir edilen silahı taşıdığına görüldüğü, kask ya da sicil numarasının ise gözükmediği"* belirtildi.

Raporda, uygulanan polis terörü ise 'polis gaz bombasını sakinleştirici niyetine kullandı' ifadeleriyle gerekçelendirildi.

DTCF'de ÖGB saldırısı

22 Mayıs akşamı evinin önünde faşistler tarafından saldırıya uğrayan Haydar İlçay Çelik'le dayanışma amacıyla 26 Mayıs günü gerçekleştirilen eylem ÖGB saldırdı.

DTCF öğrencilerinin gerçekleştirdiği basın açıklamasının ardından okula girmek isteyen öğrencilere ve Çelik Ailesi'ne ÖGB'ler izin vermedi. Dekan'ın Çelik Ailesi'ne randevu vermesine rağmen Antalya'ya gitmesi üzerine ÖGB aileyi içeri almazken, öğrenciler içeri girmekte ısrarcı oldular. Öğrenciler kapıda bulunan ÖGB barikatına yüklenerek içeri girmeye çalıştı. ÖGB ise biber gazıyla öğrencilere saldırdı. Saldırı sırasında aileden bir kişi ve bir öğrenci fenalık geçirdi.

"Faşizme karşı omuz omuza!" ve "Baskılar bizi yıldıramaz!" sloganları ile okula giren öğrenciler ÖGB'nin elindeki biber gazını alarak okul içerisinde teşhir ettiler.

Bunun ardından dekan yardımcısıyla bir görüşme gerçekleştirildi.

Ekim Gençliği / DTCF

Öğrenci Semih iş cinayeti kurbanı

Amasya Gazi İlköğretim Okulu 8. sınıf öğrencisi Semih Altıok önce okuluna ara verip kapı ve pencere montajcısının yanında çalışmaya başladı. Okul masraflarını ödeyemediği için devamsızlık yaparak çalışmak zorunda kalan Semih, bir daireye kapı takmak için işyeri çalışanlarıyla birlikte Suluova ilçesine gitti. Pencereye alüminyum doğrama takan montaj ustasına yardım eden Altıok, aşağıdan uzatılan alüminyum doğrama profillerini balkona çekmeye başladı. Bu esnada profillerden birinin binanın yakınından geçen elektrik teline temas etmesi sonucu, profili uzatan 30 yaşındaki Soner Karaca ile Semih Altıok elektrik akımına kapılarak yaralandı.

Suluova Devlet Hastanesi'ne kaldırılan Semih Altıok burada yaşamını yitirdi.

AKP'den Alevilere seçim oyunu...

Asimilasyon politikalarına geçit verilmemeli!

Diyanet İşleri Başkanı Mehmet Görmez Zeytinburnu Kazlıçeşme'de bulunan Erikli Kültür Derneği'ni ve cemevini ziyaret etti. Alevilere cemevleri yapmaları için arsa tahsis edileceğini, cemevlerinin elektrik ve su paralarının devlet tarafından ödeneceğini müjdeledi(!) Aleviliğin ve cemevlerinin İslam dışı olarak gösterilmesinin doğru olmadığını belirtti.

Bununla birlikte ise devletin kırmızı çizgilerini çekmeyi ihmal etmedi. Alevilerin taleplerine ilişkin iki temel kırmızı çizgileri bulunduğunu ifade etti. Bu kırmızı çizgilerden ilkinin cemevlerinin bir dinin mabedi olarak görülmesi, diğerinin ise Aleviliğin ve cemevlerinin İslam dışı gösterilmesi olduğunu savundu. Bu açıklamalar devletin Alevilere yönelik aldattıcı ve ikiyüzlüce tutumuna devam ettiğinin açık kanıtlarıydı. Sermaye devleti her zaman Alevi inancını tanımama çizgisini sürdürdü. Ortaya koyduğu kırmızı çizgilerle Alevileri baskı altında tutmak istedi.

Sermaye devleti hiçbir zaman Alevi gerçeğini kabul etmeye yanaşmadı. Alevileri Sünnileştirme politikasını benimsedi. Bundan dolayı Alevilerin yaşam alanlarına cami yapma tutumunu ısrarla sürdürdü. Camiye gitmeyen, ramazan orucu tutmayan Alevilere yönelik olarak toplumsal tecrit işkencesini uyguladı.

Mehmet Görmez'in açıklamaları bu politikanın ifadesinden başka bir şey değildir. Alevilere yönelik devletin düşmanlığının açık göstergesidir. Mehmet Görmez Alevilere tek inanç merkezi olarak camileri görmelerini öneriyor. Alevilerin eşitlik ve özgürlük taleplerini yok sayıyor, Alevilerin Diyanet'in sunduğu olanaklarla yetinmesini istiyor. Böylece Alevi inancını ve Alevileri Diyanet İşleri Başkanlığı içine alarak boğma yaklaşımına omuz veriyor.

Diyanet İşleri Başkanı'nın açıklamaları Alevilere yönelik düşmanlığın ve düşünsel kıyım sürecinin yeni bir örneğidir. Alevilere yönelik asimilasyon saldırısının süreceğini göstermektedir. Diyanet İşleri Başkanlığı, imam-hatip liseleri, Kuran kursları, ilahiyat fakülteleri bu saldırının temel unsurlarıdır. Medya da bu politikanın uygulanmasında çok önemli bir araçtır.

Ayrıca "Biz İslamın özüyüz" diyen kimi Alevi örgütleri de devlet Aleviciliği korosunun içinde yer almaktadır. Bu gericilik ordusunun en etkili kurumu olan, yüzbine yakın misyoner ordusuna sahip Diyanet İşleri Başkanlığı Alevileri diyanetin kalın duvarları arasına alıp hapsedmek istemektedir.

Devlet yıllardır bu politikalarla Alevilerin taleplerini ve talepleri doğrultusunda yürüttüğü mücadeleyi yok edemedi. Aleviler baskılara, işkencelere, katliamlara rağmen mücadele etmeye, hak ve özgürlüklerini haykırmaya devam ettiler. Alevi emekçilerinin mücadelesini bastıramayan devlet, havuç politikasına sarılmakta, açılım adı altında Alevi emekçilerin beklentilerini yükseltmeyi hedeflemektedir. Bu gösterisinin son halkası Diyanet İşleri Başkanı'nın cemevine yaptığı ziyaret olmuştur.

Sermaye devletinin asıl derdi kendine uygun bir Alevilik inşa etmektir. Bunu da Alevi emekçilerini denetim altına almak için etkin bir şekilde kullanmaktadır. Alevi dinamiğini, devrimin ve devrimci hareketin dayanağı olması tehlikesini

tümüyle bertaraf etmek için tüm gücüyle çabalamaktadır.

Elbette Aleviliğin ve Alevilerin denetim altına alınması sorunu bugün ortaya çıkmamıştır. Bu sorun yakın zamana kadar inkar ve baskıyla çözülmeye çalışılmıştır. Başta CHP olmak üzere düzen solu içinde yer alan partiler Alevileri devlete bağlama politikasına büyük katkılarda bulunmuş, ancak bu katkılar kalıcı sonuçlar üretmemiştir.

Bugün Alevileri denetim altına alma ihtiyacı aciliyet kazanmıştır. AKP hükümeti, son birkaç yıldır sermaye düzeninin bu konudaki ihtiyacına yanıt vermeye çalışmaktadır. Dini istismar etme siyaseti konusunda rüşünü ispatlayan AKP, Alevi emekçilerinin inançlarından soyundurarak istismar etme konusunda da rüşünü ispat etmeye çalışmaktadır. Mehmet Görmez'in yaptığı cemevi ziyareti ve açıklamaları da aynı temel yaklaşımın ürünüdür.

Düzenin ve düzen sözcülerinin ortak hedefi, Alevi emekçilerinin ilerici dinamiklerinin yok edilmesidir.

Bugüne kadar en küçük demokratik hakkı bile tanımayan sermaye düzeni ve onun partilerinin Alevilere özgürlük alanı açması mümkün değildir. Bugün var olduğu iddia edilen laiklik sözde laikliktir. Bu laiklik şimdiye kadar Alevilerin yaralarına merhem olmamıştır. Aksine ihtiyaç duyduğu dinsel farklılıkları kaşıyarak gerici-faşist sürüleri Aleviler'in üzerine sürmüştür. Özcesi uzun bir tarihsel süreç boyunca Aleviler hep ezilmiştir.

Alevi emekçileri, inançlarının yok sayılmasına dayanan Sünnileştirme politikalarına karşı mücadele bayrağını yükseltmelidir. Düzenin inançlarını tanımlama hevesini boşa çıkarmalı, asimilasyon politikalarına geçit vermemelidir.

Zorunlu din dersi öğretiminin son bulması, din ve devlet işlerinin birbirinden ayrılması, Diyanet İşleri Başkanlığı'nın dağıtılması, mezhepsel ayrıcalıkların kaldırılması, gericilik yuvası tarikat ve cemaatlerin dağıtılması taleplerinin önündeki en temel engel, tüm bu sorunların kaynağı olan burjuva sınıf iktidarı ve onun devletidir. Alevi emekçiler haklı ve meşru olan bu taleplerin kazanılması için mücadele bayrağını yükseltmelidirler. Ancak kararlı, militan ve devrimci sınıf mücadelesi ile sonuç alınacağı unutulmamalıdır.

PSAKD Sivas'a yürüyor

Pir Sultan Abdal Kültür Derneği (PSAKD), kamulaştırılarak Çocuk Kütüphanesi ve Bilim Kültür Merkezi'ne dönüştürülen Madımak Otel'i'nin müze olması talebiyle Sivas'a yürüyüş başlatıyor.

26 Mayıs günü Ankara'da Mülkiyeliler Birliği'nde basın açıklaması gerçekleştiren PSAKD, eylem programını duyurdu. 2 Temmuz 1993'te katliamın yaşandığı Madımak Otel'i'nin, kütüphane ve kültür merkezi olarak hizmet vermek üzere 9 Haziran'da yapılması beklenen açılışın seçim süreci gerekçe gösterilerek ertelenmesine tepki gösteren PSAKD Genel Başkanı Hüseyin Güzelgöl, "Madımak Utanç Müzesi Olacak" talebine, devleti yönetenlerden, Sivas yerelinden, medyadan, farklı gerekçelerle karşı çıktığı ve Madımak'ın müze olması girişimlerinin sonuçsuz bırakıldığı ifade edildi.

2 Temmuz 1993'te Sivas Madımak Otel'i'nde yaşanan katliamın hatırlatıldığı açıklamada şu ifadeler yer verildi:

"Eğer bu konuda sorumlular samimi iseler, katliam yapılan yer Utanç Müzesi düzenlemesine çevrilirken, tasarım konusunda Madımak Katliamı'nda yaşamını kaybeden ailelerin ve PSAKD'nin de görüşünü alarak yaparlar.

PSAKD olarak, Madımak'ın Utanç Müzesi olması konusundaki kararlılığımız ve mücadelemiz artarak devam edecektir"

PSAKD'nin dört koldan başlatacağı ve Sivas'ta sona erecek olan yürüyüşün programı ise şöyle:

4-5 Haziran'da dört koldan (İstanbul, Samsun, Gaziantep ve İzmir) Sivas'a yürüyüş başlatılacak.

6 Haziran'da Ankara'da Kültür Bakanlığı önünde basın açıklaması gerçekleştirilecek.

7-8 Haziran'da Sivas şehitlerinin aileleri, Alevi Bektaşî Federasyonu (ABF) ve PSAKD Madımak Otel'i'nin önünde basın açıklaması yapacak.

Kızıl Bayrak / Ankara

“Onurumuzu savunuyoruz”

Onur'a hakarete dava

Kocaeli Üniversitesi Tıp Fakültesi Halk Sağlığı Ana Bilim Dalı Başkanı Prof. Dr. Onur Hamzaoğlu'nun Kocaeli Büyükşehir Belediye Başkanı İbrahim Karaosmanoğlu hakkında açtığı davanın ilk duruşması 31 Mayıs günü görüldü. Hamzaoğlu, Dilovası ve Kandıra halkının zehirlendiğini belirten araştırmasını açıklamasının ardından kendisine “şarlatan” diyen Karaosmanoğlu hakkında hakaret davası açmıştı.

Destek eylemi

Kocaeli 2. Asliye Ceza Mahkemesi'nde görülen duruşma öncesinde Hamzaoğlu'na destek için emek ve meslek örgütlerinin katılımıyla bir basın açıklaması gerçekleştirildi. Eylemde SES Genel Başkanı Çetin Erdolu, TTB Başkanı Eriş Bilaloğlu, ÇMO Başkanı Murat Taşdemir ve Dokuz Eylül Üniversitesi Öğretim Üyesi Cem Terzi de yer aldı.

“Onurumuzu savunuyoruz” pankartının açıldığı eylemde basın açıklamasını gerçekleştiren Bilaloğlu, “Onur bizi savundu” diyerek Hamzaoğlu'nun bu ülkede yaşayanların sağlığını ve bu ülkenin geleceğini savunan işler yaptığını belirtti.

Sanığın cezalandırılması talebi

Hamzaoğlu'nun avukatlarından Haydar Konca Hamzaoğlu'nun Dilovası'nda annelerin ilk sütü ve bebeklerin ilk dışkılarında bazı ağır metaller ile eser elementlerin bulunduğuna ilişkin bilimsel çalışmasını açıklamasının ardından Karaosmanoğlu'nun Hamzaoğlu hakkında bir toplantıda “Onun bu yaptığına ise şarlatanlık denir, şov yapmak denir” şeklinde konuştuğunu belirtti. Basın yolu kullanılarak müvekkiline hakaret edildiğini belirten Konca şunları söyledi: “Söz konusu beyanlar müvekkilimin kişiliğine, manevi bütünlüğüne bilimsel kariyerine ve unvanına yönelik ağır saldırılardır. Bu nedenle sanığın cezalandırılmasını talep ediyoruz”

Duruşma 15 Eylül'e ertelendi

Haberi yapan muhabirlerin tanık olarak dinlenmesinin ardından mahkeme başkanı sanığın savunmasının alınması, diğer tanık Ejder Hatipoğlu'nun dinlenilmesi ve Karaosmanoğlu'nun

konuşmasının yer aldığı Kocaeli gazetesinin 19 ve 22 Ocak tarihlerindeki nüshalarının mahkemeye gönderilmesi istemiyle duruşmayı 15 Eylül tarihine erteledi.

Dilovası'nda destek eylemi

Emek ve meslek örgütleri 28 Mayıs günü gerçekleştirdikleri eylemle Onur Hamzaoğlu'na sahip çıktı.

Eğitim Sen İzmir 3, Ankara 5, İstanbul 6 Nolu Üniversite Şubeleri ile Kocaeli Tabip Odası, Eğitim Sen Kocaeli Şubesi, SES Kocaeli Şubesi ve TMMOB Kocaeli İKK'nın çağrısıyla 28 Mayıs Cumartesi günü yapılan eylem için biraraya gelen yaklaşık 200 kişi Dilovası girişinde toplandı.

Eyleme TMMOB Makine Mühendisleri Odası Gebze Temsilciliği, Eğitim Sen, Emekli-Sen, Birleşik Metal-İş Sendikası, Nakliyat-İş Sendikası Gebze Şubeleri ile BDSP, ESP, ÜİD-DER, ÖDP, EMEP de destek verdi.

Kitle, Hamzaoğlu'nun fotoğrafının bulunduğu “Onurumuzu savunuyoruz” pankartı arkasında Dilovası Belediyesi binasına doğru yürüyüşe geçti.

Belediye önüne gelindiğinde, “Onurumuzu Savunuyoruz Destekçileri” adına Dokuz Eylül Üniversitesi Tıp Fakültesi Öğretim Üyesi Prof. Dr. Cem Terzi tarafından konuya ilişkin bir basın açıklaması gerçekleştirildi.

“Halkın sağlığı ile oynayanlar yargılsın!”

Hamzaoğlu'nun insan, hekim ve akademisyen olarak topluma karşı temel görevini yerine getirdiği, Kocaeli bölgesinde yaşayan ciddi çevre ve sağlık sorunları ile uğraştığı ve bu çalışmalarının sonuçlarını basın aracılığı ile kamuoyuna sunduğu için hakkında soruşturma ve yargılama başlatıldığını hatırlatan Terzi şunları söyledi: “Dilovası gerçeği ve Onur Hamzaoğlu'na yapılan baskılar bize bir kez daha gösteriyor ki, üniversitede kar ideolojisi ile toplumsal yarar ideolojisi çarpışıyor. Üniversitede sermaye egemenliğine uygun yaratıcılık ile özgürlük ve eşitlik ideali çarpışıyor”

“Saldırı toplumun tüm kesimlerine”

Terzi'nin ardından, Eğitim Sen Kocaeli Şube Başkanı **Veysel Kaplan**, KESK Genel Başkanı

Döndü Taka Çınar ve TTB Merkez Konseyi üyesi **Dr. Osman Öztürk** de birer konuşma yaptılar. Konuşmalarda Onur Hamzaoğlu'na yapılan saldırının bilimsel bilgi üretmeye çalışan, topluma karşı sorumluluk duyan, sermaye için değil toplum için üniversite diyen, özgür bilimsel, demokratik üniversite mücadelesi veren toplumun tüm kesimlerine yapılan bir saldırı olduğunun altı çizildi. “Soruşturulması, cezalandırılması gerekenler halk ve çevre sağlığı için çalışma yürüten onurlu bilim insanları değil, daha fazla kar hırsıyla çevreyi katleden, halkın sağlığı ile oynayanlardır” denildi.

Kızıl Bayrak / Gebze

29 Mayıs 2011 | 95MMMO

TMMOB

2. Kadın Kurultayı İstanbul Yerel Kurultayı gerçekleştirildi

TMMOB Kadın Mühendis, Mimar, Şehir Plancıları İstanbul Yerel Kurultayı 29 Mayıs günü İSMMO Kurtuluş binası toplantı salonunda gerçekleştirildi.

Kurultaya mühendis, mimar, şehir plancı (MMŞP) ve öğrencilerden oluşan toplam 91 kadın katıldı. Açılış konuşmaları ve divanın seçilmesinin ardından kurultay programı başladı. Kurultay hazırlıkları kapsamında oluşturulan “Kadın emeği”, “Kadına yönelik şiddet”, “Toplumsal cinsiyet rolleri” ve “Örgütlenme” başlıklı çalışma gruplarının sunumları ile devam eden kurultayda verilen aranın ardından önergelerin görüşülmesine geçildi. Divana sunulan önergelerin birçoğu oy birliği ile kabul edildi.

Önergelere dair yapılan tartışma ve oylamaların ardından, kurultay başlangıcında oluşturulan komisyonunun, sonuç bildirgesini hazırlaması için kısa bir ara verildi. Ardından sonuç bildirgesi katılımcıların onayına sunuldu. Bildirgenin oy birliği ile onaylanmasıyla kurultay sona erdi.

Bir önceki hafta gerçekleştirilen, Ücretli Mühendis, Mimar, Şehir Plancıları ve İşsizlik İstanbul Yerel Kurultayı düşünüldüğünde, yapılan tartışmalar ve alınan kararlar açısından oldukça başarılı geçen kurultay, öncesinde gerçekleştirilmiş olan hazırlık çalışmalarının ne derece önemli olduğunu da göstermiş oldu.

Toplumcu Eksen / İstanbul

Kayıplar mücadelesinde 16 yıl...

İstanbul

Cumartesi Anneleri eylemlerinin 322. haftasında yine Galatasaray Meydanı'ndaydılar. Mücadelelerinde 16 yılı geride bırakan Cumartesi Anneleri baskılara rağmen mücadelelerinden vazgeçmediler.

Eylemde İstanbul Milletvekili Adayı Sabahat Tuncel, oyuncu Nur Sürer de yer aldı.

“Failler belli kayıplar nerede” pankartının açıldığı eylemde kayıp yakınları her hafta olduğu gibi kırmızı karanfiller ve kayıplarının fotoğraflarını taşıdılar.

Oturma eyleminde ilk sözü Hasan Ocak'ın kardeşi Maside Ocak aldı. Mücadelelerinin 16 yıldır sürdüğüne dikkat çeken Ocak, 10 kuşak geçse de mücadelelerinin devam edeceğini dile getirdi.

Eylemin devamında 1996 yılında gözaltında kaybedilen Murat Yıldız'ın annesi Hanife Yıldız sözü aldı. Yıldız, kendi eliyle oğlunu karakola teslim ettiğini söyleyerek “Ben hiçbir şey istemiyorum. Verdiğimi geri istiyorum. Tek oğlumu verdim. Bir insanın evladına ne olduğunu, mezarını bilememesinin ne olduğunu biliyor musunuz?” dedi. Artık devlete seslenmekten vazgeçtiklerini ifade ederek vicdan sahiplerine seslendiklerini söyledi. “Bu düzene karşı birlikte hareket edelim” dedi.

Ardından Rıdvan Karakoç'un kardeşi Hasan Karakoç söz alarak adalet varsa kayıpların sorumlularının yargılanmasını istedi.

16 yıllık mücadele anlatıldı

Basın açıklamasını İHD İstanbul Şubesi Kayıplar Komisyonu adına Nimet Tanrikulu gerçekleştirdi. Açıklamada 16 yıllık mücadele anlatıldı.

Tanrikulu, Cumartesi Anneleri'nin karşı karşıya kaldığı baskılara dikkat çekti.

16 yıllık mücadele sonucunda devlet katında tanındıklarını sözlerine ekledi.

Kayıplarını aramayı sürdürecekler

Kayıplar haftasının son günü olan 31 Mayıs'ta İHD İstanbul Şubesi, “Beni Bul Anne” başlığı altında bir eylem gerçekleştirdi. Taksim'de toplanan kayıp yakınları “Sizi aramaktan asla vazgeçmeyeceğiz” pankartı arkasında Galatasaray Lisesi'ne yürüdü. Lisenin önünde kayıplarının fotoğrafları, karanfillerle ve mumlarla donatıldı. Yere “Beni bul anne” yazılırken eylemde de Ahmet Kaya'nın “Beni bul anne” şarkısı dinletildi.

Birçok kayıp yakınının konuşma yaptığı eylemde sermaye devletinin ikiyüzlülüğü teşhir edildi. Mücadeleden vazgeçilmeyeceği vurgusu konuşmalara hakimdi. Sermaye devletinin kirli politikaları da konuşmalarda hedef seçildi.

Kayıp yakınları anlattı...

Murat Yıldız'ın annesi **Hanife Yıldız**'ın oğlunun fotoğrafına sarılarak ağlaması ise duygulu anların yaşanmasına neden oldu. “Siz benim oğlumu aldınız” diyerek tepkisi gösterdi.

Rıdvan Karakoç'un kardeşi **Hasan Karakoç**, 16 yıldır Galatasaray Meydanı'nda oturduklarını söyleyerek “Analarımız yerlerde sürüklendi, coplandık, bu alan bize yasaklandı. Ancak yılmadık, ısrarla arıyoruz kayıplarımızı” dedi.

Katliamın devlet eliyle yapıldığını her defasında söylediklerini belirten Karakoç, Başbakan Erdoğan'ın ileri demokrasi söylemlerini eleştirdi. “Başbakan ileri demokrasi diyor, ileri demokrasi 5 bin kayıptan bahsetmek midir? İleri demokraside faili meçhuller olabilir mi?”

dedi.

Özgür Gündem Gazetesi muhabiri Ferhat Tepe'nin annesi **Zübeyde Tepe** “Benim oğlum gerçekleri, faili meçhulleri yazdığı için öldürüldü. Biz çocuklarımızın katillerini istiyoruz” dedi.

Tolga Baykal Ceylan'ın annesi **Kadriye Ceylan** şunları söyledi: “Kaybedilen yakınlarımızın bulunması için Hakikatleri Araştırma Komisyonu kurulsun, kayıplarımız verilsin, failler yargılsın dedik. Hükümet talebimizi kabul etmedi ama bir komisyon kurdu. Gördük ki bu vicdanı hür olmayan bir komisyon. Gözaltında kaydı yok diyen Zafer Üskül adeta bizimle dalga geçiyor. Gözaltındaki kayıpların hangisinin kaydı var?”

Ceylan tek bir kayıp kalmayınca kadar aramaya devam edeceklerini söyledi.

Nurettin Yedigöl'ün kardeşi **Muzaffer Yedigöl** bu mücadeleye sahip çıkma çağrısı yaptı.

İsmail Bahçeci'nin kardeşi **Umut Bahçeci** “Bütün kayıplarımızın suçluları yaşıyor. Sorumlular yargı önüne çıkarılsın” dedi.

Hasan Ocak'ın kardeşi **Maside Ocak** “Bu meydandan, bu sokaktan geçen insanların gördüğü gibi bir taş duvar olmadı bu meydan bizim için. Kayıplarımız bulununcaya kadar bu meydan bizi ağırlamaya devam edecek. Siz tanık olmaya devam edeceksiniz” dedi.

“Kaybedenler yargılanıncaya kadar...”

İHD Gözaltında Kayıplara Karşı Komisyon adına açıklama yapan İkbâl Eren kayıpların akıbetinden sorumlu olanları adalet önüne çıkarmak için bütün yolları denedikleri belirtti. “Sesimizi bütün dünya duydu, ama yönetenler duymazlıktan, görmezlikten geldiler” dedi. Kaybedenler yargılanıncaya kadar mücadelenin devam edeceğini belirtti.

İzmir

Kayıplara Karşı Uluslararası Mücadele Haftası kapsamında İHD 28 Mayıs günü, İzmir'de bir basın açıklaması yaptı. Eski Sümerbank önünde yapılan eylemde “Kayıplar belli failler nerede? İHD İzmir şubesi” yazılı pankartı açıldı. Mayıs 1994'te Lice ilçesi Yayımlı Köyü'nde kaybedilen 14 yaşındaki Metin Budak ve dedesi 61 yaşındaki Bahri Budak anlatıldı. Dede torunun kemikleri 11 yıl aradan sonra Yayımlı Köyü'nde tarlada bulunduğu belirtilerek kemiklerin yanında MKE damgalı boş kovanların da bulunduğu söylendi. “Kayıplar bulundu, failler de belli! Ne var ki bu konuda soruşturma bile açılmadı” denildi.

Metin ve Bahri Budak'ın başına gelenlerin sıkça yaşandığı ama hesap sorulmadığı vurgulandı.

“Madımak'ta PKK izi” yalanı

12 Haziran genel seçimlere giden süreçte düzen cephesinin Kürt hareketini hedef alan saldırılarının ardı arkası kesilmiyor. Kapsamlı tasfiye operasyonunu başta sermaye hükümeti AKP'nin 'yandaş medyası' olmak üzere, düzen medyasının elbirliğiyle devreye soktuğu PKK'ye dönük yalan, iftira ve karalamalar tamamlıyor.

Düzen medyasının söz konusu uğursuz çabasına son örnek, yandaş medyanın önemli köşe taşı Sabah gazetesinden geldi. Sabah'ın 'Madımak'ta 4 PKK'lı' başlıklı “flaş” haberine göre Sivas Katilamı'nda PKK izi bulunuyormuş!

Yalan ve çarpıtmada sınır yok!

Gazetede Ertuğrul Erbaş imzası ile yayınlanan haberde, Özel Yetkili Erzurum Cumhuriyet Ba

şsavcılığı'nın katliamın faillerine ilişkin önemli bir ipucuna ulaştığı, bu çerçevede 2009 yılında Sivas Emniyet Müdürlüğü'ne başvuran bir gizli tanığın ifadeleri üzerine yeniden görülen Sivas Katliamı davasında PKK izine rastlandığı söyleniyor. Birçok burjuva basın kuruluşunca da hızla sahiplenilen habere göre, yine yargı organlarına başvuran “duyarlı” bir ‘gizli tanık’ bildiklerini anlatıyor ve olayların ardındaki sis perdesi ortadan kalkıyor! Ancak haberde ‘gizli’ olduğu belirtilen tanığın ifadeleri yer almıyor.

Burjuva düzenin pespayeliği

Sermaye devletinin hasıraltı etmekte ve kendi yönlendirdiği katilleri aklamakta zorluk çektiği Sivas Katilamı'nda PKK bağlantısı olduğunu öne süren Sabah Gazetesi, burjuva düzen gerçeğinin birçok noktasını gözler önüne seriyor. Öyle ki bu hamle, AKP'nin seçim öncesi daha da belirginleştirdiği “katliamların üzerine gitme” ikiyüzlülüğüne güç kazandırma ve dinci partinin oy potansiyelini arttırma niyeti taşıyor. Diğer yandan ise, başta Alevi emekçiler olmak üzere, seçimler ekseninde Kürt hareketine verilen desteği kırmak hedefinin önemli ayaklarından birini oluşturuyor.

Hepsinden öte ise, dinci parti AKP'nin ve tüm kurumlarıyla burjuva düzenin pespayeliğini bir kez daha gözler önüne seriyor.

Mücadele Postası

Zonguldak'ta işçi eylemi

Zonguldak Kandilli'de faaliyet gösteren Satka adlı tekstil fabrikasında "üretim bitti" denilerek kapı önüne konulan işçiler, haklarını almak için eylem yaptılar.

Fabrika önünde toplanan işçiler patronun "üretim bitti" gerekçesiyle fabrikayı bir haftalığına kapatacağını söylediğini, ancak daha sonra Sosyal Güvenlik Kurumu'na gittiklerinde aldatıldıklarını anladıklarını söylediler.

8 sene boyunca 300-400 TL karşılığında 12-13 saat çalışarak Satka patronunun karına kar katan işçiler, sigortalarının da eksik yatırıldığını ifade ettiler.

Sloganlarla tepkilerini ortaya koyan işçiler, patronun makineleri kaçırma girişimini de engelledikleri bilgisini verdiler.

Türkiye kara listede

DİSK, Uluslararası Çalışma Örgütü'nün 1-17 Haziran 2011 tarihlerinde İsviçre'nin Cenevre kentinde toplanacak olan 100. Konferansı'na dikkat çekerek, Türkiye'nin bu yıl da sendikal haklar alanında en kötü ülkeler arasındaki yerini koruduğunu belirtti. Türkiye'nin "Uluslararası Standartların Uygulanması Komitesi"nde tartışılması muhtemel 44 ülkeli listeye girdiği söyleyerek, 87 No'lu "Sendika Özgürlüğü ve Sendikalaşma Hakkının Korunması Sözleşmesi"ni ihlal ettiğine dikkat çekti.

DİSK'in açıklamasında her şeyden önce hükümetin, yasaların ILO Sözleşmelerine uygun olmadığına dair ITUC tarafından yöneltilen eleştirilere Mart 2010 tarihli bir yasa taslağını öne sürerek yanıtlamaya çalıştığı belirtildi.

Türkiye'de işçilerin yalnızca yüzde 5'inin toplu sözleşme hakkından faydalandığı dile getirilirken, iş gücünün yaklaşık yarısının kayıt dışı çalışmasının ve toplumun yüzde 25'inin açlık sınırı altında yaşamasının başlıca sebebinin sendikal özgürlüklerin kısıtlanması olduğu ifade edildi.

İşkenceden geçirip tutukladılar

Zeynel Sarar adlı devrimci sokak ortasında zorla gözaltına alınarak tutuklandı. Gözaltında ve cezaevinde militanca bir tutum sergileyen Sarar Metris Cezaevi'nde tek kişilik bir hücreye kapatıldı.

Proleterce Devrimci Duruş dergisi tarafından yapılan açıklamaya göre, derginin okuru olan Zeynel Sarar, 28 Mayıs günü Beylikdüzü'nde gözaltına alındı. Daha önce yargılandığı TİKB davasından 30 yıl hüküm alan ve cezası Yargıtay tarafından onanan Sarar, gözaltıya karşı direndiği için polis tarafından sokak ortasında işkenceye uğradı. Polis işkencesine "Yaşasın devrim ve sosyalizm!", "İnsanlık onuru işkenceyi yenecek" sloganlarını haykırarak yanıt veren Sarar, götürüldüğü karakolda da direnişini sürdürdü. Muayene olmak için götürüldüğü hastanede polisler

dışarıya çıkmadığı için muayene olmayı reddetti.

Aynı gün Beşiktaş'taki adliyeye getirilen Sarar tutuklanarak Metris Cezaevi'ne götürüldü. İşkence burada da sürdü. Soyarak aramayı ve ayakkabı çıkartmayı reddettiği için gardiyanların ve jandarmanın saldırısına uğradı ve hücreye kapatıldı. Ailesiyle hala görüşmesine izin verilmeyen Sarar'ın vücudunda işkence izleri 31 Mayıs günü kendisini ziyaret eden avukatı Murat Çelik tarafından da tespit edildi.

19 Aralık katliamından sonra bulunduğu cezaevinde ölüm orucu direnişine katılan Sarar, daha sonra tahliye edilmişti. Tahliye edildikten sonra da mücadelesini sürdürdüğü sırada da defalarca gözaltına alınmış ve işkencelerden geçirilmişti.

Kaza değil cinayet!

Şırnak'ta iş cinayeti

Şırnak'ta bir kömür ocağında meydana gelen göçükte bir işçi öldü, üç işçi de yaralandı.

Özel bir firmaya ait kömür ocağında yaşanan göçüğün altında kalan işçilerden Abbas Güler (42) iş cinayetinde yaşamını yitirirken, Seyfettin ve Metin Güler ile Mehmet Akyirk ise yaralandı.

Bursa'da iş cinayeti

Bursa'nın Kestel ilçesinde bulunan gazlı içecek fabrikasında yaşanan iş cinayeti sonucunda 1 kişi öldü 8 kişi de yaralandı.

Barakfakih Sanayi Bölgesi'nde bulunan gazlı içecek fabrikasında 31 Mayıs Salı günü yaşanan patlama, buhar kazanının "ilk çalıştırma işlemi" sırasında meydana geldi.

Patlamada kazanın ilk çalıştırma sistemini kuran firma personeli makine mühendisi Kemal Gökçe yaşamını yitirdi.

EKSEN Yayıncılık Büroları

Sönmez İş Sarayı Kat: 3 No: 220 Heykel/BURSA
Tel: 0 (224) 220 84 92

Cemal Gürsel Cd. Shell Karşısı Vakıf İşhanı Kat: 3
No: 306 ADANA Tel: 0 (322) 363 19 94

Kemalpaşa Mh. Otel Asya yanı Vural Apt. No:2 D:3
İzmit / KOCAELİ

**Devrimci sanatçılarımızı
saygıyla anıyoruz...**

**Nazım Hikmet,
Ahmed Arif,
Orhan Kemal...**